

اعمالِ رسولای عیسیٰ مسیح

تورای آخرِ عیسیٰ مسیح پیش از رفتو دَ عالمِ باله

۱ دوستِ عزیز مه تیوفیلُس، دَ کِتابِ اوّلِ خو ما دَ باره پگ چیزای که عیسیٰ انجام می‌دد و تعلیم میدد نوشته کدم، از شروع گرفته^۲ تا امو روزی ره که عیسیٰ دَ رسولایِ اِنْتِخابِ کده خو دَ وسیله روحِ اَلْقُدُسِ حُکم کد و خود شی سُونِ آسمو رفت. ^۳ او بعد از رنج و مرگ خو دَ دُورونِ چلِ روز خود ره دَ یارایِ خو زنده ظاهر کد و دَ طریقه های مُخْتَلِفِ دَزوا ثابت کد که او واقعاً بعد از مرگ دوباره زنده شده. او دَمَزو غیتا دَ باره پادشاهی خدا توره مَوگفت.

^۴ وختیکه عیسیٰ قد یارا جَم شده بود، او اینی حُکم ره دَزوا دَد: ”از شارِ اورشلیم دُور نروید، بلکه دَ اِنْتِظَارِ وعده آتیه آسمانی بشید که ما دَ باره شی دَز شمو گفتدم. ^۵ یحییٰ شمو ره دَ آو غَسَلِ تعمید میدد، لیکن از آلی کلوتر از چند روز تیر نموشه که شمو قد روح اَلْقُدُسِ تعمید دده موشید.“ ^۶ دَ امزو غیت که اونا یگجای ششته بود، وا از عیسیٰ سوال کده گفت: ”یا مولا، آیا دمزی وخت پادشاهی از دست رفته اسرائیل ره پس میدی؟“ ^۷ او دَزوا گفت: ”بلده شمو لازم نییه که وخت ها و زمان های ره که آتیه آسمانی دَ اختیارِ خود خو تعیین کده بقماید. ^۸ مگم وختیکه روح اَلْقُدُسِ دَ بله شمو قرار میگیره، شمو قدرت پیدا مونید و دَ اورشلیم، دَ تمام منطقه یهودیه و سامره و حتی دَ دُورترین جای های دُنیا دَ باره ازمه شاهدی میدید.“ ^۹ بعد از گفتونِ امزی تورا، مولا عیسیٰ دَ پیش چیمای ازوا سُونِ آسمو برده شد و یگ آور او ره از نظر ازوا

غیب کد. ^{۱۰} دَ امزُو غَیتِ که او مورفت و چیمای ازوا هنوز آسمو ره توخ مُوکد، بے بلغه دُو آدم سفید پوش د پالوی ازوا ایسته شُدِه ^{۱۱} گُفت: ”آی مردای جلیلی، چرا ایسته شُدِه سُون آسمو توخ مُوکنید؟ امی عیسیٰ که از پیش شُمو سُون آسمو رفت، دَ امزُو رقم که رفتون شی ره دَ آسمو دیدید، دَ امزُو رقم او بسم پس میه.“

^{۱۲} بعد ازو یارا از کوه زیتون پس دَ اورشلیم آمد که تا اونجی ره یگ روزه سفرِ روزِ آرام بود. ^{۱۳} اونا وختیکه دَ شار داخل شد، دَمزُو باله‌خانه رفت که دَ اونجی اُتاق دشت. اُمونفرا پترُس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپس، توما، برتولما، متی، یعقوب باچه حلفی، شمعون که او ره وطن پرست مُوگفت، و یهودا باچه یعقوب بود. ^{۱۴} تمام ازوا قد خاتونو و مریم آبه عیسیٰ و برارای عیسیٰ خود ره دَ یگ دل دَ عبادت و دُعا مصروف کد.

انتخابِ رسولِ نو دَ جای یهودایِ اسخریوطی

^{۱۵} دَ یکی امزُو روزا پترُس دَ مینکل ایماندارای که تعدادِ پگِ ازوا تقریباً دَ یگ صد و بیست نفر میرسید، ایسته شُدِه ^{۱۶} گُفت: ”برارو، لازم بود که اُمو نوشته ها پوره شنه که روح اُلقدس از زبون داوود پیغمبر دَ باره یهودا پیشگویی کده بود یعنی دَ باره نفری که او یگ راهنما بلده امزُو کسای جور شد که عیسیٰ ره گرفتار کد. ^{۱۷} یهودا از جمله ازمو و دَ وظیفه مو شریک بود.“ ^{۱۸} از مُزدی که یهودا بلده خیانت خو گرفتند او یگ ٹوٹه زمی خرید و قد روی خو دَمزُو زمی خورده از منہ خو دُو پاره شد و روده های شی بُرو بُر شد. ^{۱۹} و تمام مردمِ اورشلیم از مرگِ ازو خبر شد، و اُمو ٹوٹه زمی دَ زبون خودگون شی دَ نام «حَقْل دَما» یعنی «زمینِ خون» مشهور شد. ^{۲۰} پترُس بسم گُفت: ”ازی که دَ کتابِ زبور گُفته شُدِه:

‘خانه امزو کس خراب شنه و هیچ کس دمزو جای نشینه.’

و بسم گفته شده:

‘کس دیگه وظیفه ازو ره بگیره.’

^{۲۱} پس یکی امزو آدمای که د تمام امزو مدت که مولا عیسی د مینکل مو میمد و مورفت قد ازمو همکار بوده، ^{۲۲} یعنی امزو روز که یحیی مولا عیسی ره غسل تعمید دد تا امو روز که مولا د پیش چیمای مو سون عالم باله برده شد، باید قد ازمو شاهد ازی بشه که مولا عیسی دوباره زنده شده.

^{۲۳} پس اونا دو نفر ره پیشنهاد کد: یگ شی یوسف برسابا بود که او ره یوستس ام موگفت و دیگه شی متیاس. ^{۲۴} و اونا دعا کده گفت: ”آی خداوند، تو از دل تمام کس خبر دری. دز مو نشو بدی که امزی دو نفر کدم شی ره انتخاب کدے، ^{۲۵} تا که دمزی خدمت حصه بگیره و وظیفه رسولی ره قبول کنه، وظیفه ره که یهودای اسخریوطی از دست دد و د جای که تعلق دشت رفت.“ ^{۲۶} پس اونا پشک ره د نام امزو دو نفر اندخت و پشک د نام متیاس بر شد. بعد ازو متیاس د جم یازده رسول اضافه شد.

نازل شدن روح القدس

^۲ ^۱ وختی «عید روز پنجاهم» رسید، پگ ایماندارا د یگ جای جم بود ^۲ که اولغته از آسمو یگ آواز رقم گرس باد شدید آمد و تمام خانه ره که اونا د اونجی شسته بود، پُر کد. ^۳ و یگ چیز رقم النگه آتش آلی دزوا ظاهر شده تیت شد و د بله سر هر کدم ازوا

شِشْت. ^۴ اوخته پگِ ازوا از روحِ اَلْقُدْسِ پُر شد و دَ زِبُونای مُخْتَلِفِ دَ توره گُفتو شد، چراکه روحِ اَلْقُدْسِ ای قُدْرَتِ رِه دَزوا دَد.

^۵ دَمَزو روزا یهودیای خُدا ترس از هر مِلَّتِ زِیرِ آسَمو بَلَدِه عِیدِ دَ اورشَلِیمِ آمَدِه بُود. ^۶ وختیکه امی آواز شنیده شد، غَدَرِ مَرْدُمِ جَمِ شُدِه حَیرو مَنَد، چراکه هر کس زِبونِ خود خُو رِه از دانِ ایماندارا مِیَشِنِید. ^۷ اونا حَیرو مَنَدُد و تَعَجُّبِ کَدِه قَدِ یِگَدِیگِه خُو مَوگُفت: ”آیا پگِ امزی کسا که دَرَوِ توره مَوگِیِه از جَلِیلِیِه نِیَسْتِه؟“ ^۸ پَسِ ای چَطورِ اِمکانِ دَرِه که هر کُدَمِ ازمو زِبونِ اَصْلِیِ خُو رِه از دانِ ازیَا مِیَشِنوی؟ ^۹ مَو خُو مَرْدَمایِ پارت، ماد، ایلام و باشنده های بَینِ اَلنَهَرین، یهودیِه، کَپَدوکیِه، پونطُس و آسیا، ^{۱۰} فَرِیجِیِه، پَمفِیلِیِه، مِصر، مَناطِقِ لِیبِیِ نَزْدِیکِ قِیروان و مَرْدَمایِ شارِ رُومِ اَسْتی، ^{۱۱} ام یهودی نِژاد و ام کسای که دِینِ یهود رِه قَبولِ کَدِه. بعضی های مو ام کَرِیتی و عَرَبِ اَسْتی، پگِ مو مِیَشِنوی که اَمِیا دَ زِبونِ اَصْلِیِ خودون مو از کارای بُزُرگِ خُدا گَپِ مِیَزَنِه!“ ^{۱۲} و تَمامِ مَرْدُمِ دَ حَالِیکِه گِیج و مَو شُدِه مَنَدُد از یِگَدِیگِه خُو پُرسان کَدِه مَوگُفت: ”ای چی حِسابِه؟“ ^{۱۳} لِیکِنِ بعضی کسای دِیگِه رِیشخَنَدی کَدِه مَوگُفت: ”اَمِیا غَرَقِ نَشِه شَرابِ تازِه اَسْتِه!“

پیغامِ پترُس

^{۱۴} مگم پترُس قَدِ امزُو یازده یارِ دِیگِه ایسْتِه شُدِه دَ آوازِ بِلندِ گُفت: ”آی مَرْدایِ یهودی و پگِ باشنده های اورشَلِیم، بیلید که ای رِه دَز شُمُو بَفامَنم و دَ تورایِ مِه خُوبِ گُوشِ بَدِید! ^{۱۵} اَو رَقْمِیکِه شُمُو گُمانِ مَوْنِید، امی آدما نَشِه نِیِه، چراکه سَاعَتِ سِوَمِ رُوزِ اَسْتِه!“ ^{۱۶} بَلکِه ای اَمُو چِیزی اَسْتِه که یوئیلِ پِیغمبرِ پِیشگویی کَدِه گُفت:

”ما دَ روزای آخِرِ رُوحِ خُورِه دَ تمامِ بَشَرِ نازلِ مُونم

و باچه ها و دُخترُونِ شُمو نَبوتِ مُونِه

و جوانایِ شُمو رویا ها

و پیرایِ شُمو خاو ها مینگره.

۱۸ ارے، ما بَندِه هایِ خُورِه، چی مَرَدِ بَشِه چی خاتو

دَ او روزا از رُوحِ خُو پُر مُونم

و تمامِ ازوا نَبوتِ مُونِه.

۱۹ ما باله دَ آسمو چیزایِ عَجیب

و تاه دَ زمی مُعجزه هایِ کتِه نِشو مِیدیم،

یعنی خُونِ و آتِشِ و دُودِ تَریک.

۲۰ پیش از اَمَدونِ روزِ بزرگِ و پُر جلالِ خُداوند،

آفتو تَریکِ موشه و رنگِ ماهتو دَ خُونِ تَبَدیلِ موشه.

۲۱ لیکن هر کسی که نامِ خُداوند ره بگیره

اُو نجاتِ پیدا مُونِه.“

۲۲ او مَرَدایِ اِسرائیلی، دَ تورایِ مه گوشِ بَدید! خودونِ شُمو مِیدنید

که عیسیٰ ناصری مردی بود که خُدا دَ وسیله کارای پُر قُدرت، چیزای عجیب و مُعجزه های که خُدا از طریقِ اَزو دَ مینکلِ شُمو انجام دَد، اُو ره تَصَدیقِ کد. ^{۲۳} امی آدم دَ مُطابقِ نَقشه که تعیین شد و خُدا از پیش میدَنست دَز شُمو تسلیم دَدِه شد و شُمو اُو ره دَ دِستِ مردُمایِ بَی خُدا دَ صلیب میخکوب کده گشتید. ^{۲۴} مگم خُدا اُو ره از عذابِ مرگ خلاص کده دُوباره زنده کد، چرا که هیچ امکان نَدشت که مرگ اُو ره دَ چنگالِ خُو نِگاه کنه. ^{۲۵} چُون داوود پیغمبر دَ باره مسیح مَوگیه:

'ما خُداوند ره همیشه پیشِ رُوی خُو حاضر مینگرم؛

ازی که اُو دَ دِستِ راستِ مه یه، ما از جای خُو تکان نَمُخورم.

^{۲۶} امزی خاطر دِلِ مه خوش آسته

و زبونِ مه خوشحالی مونه

و جانِ مه /م دَ اُمیدِ زندگی مَوکنه،

^{۲۷} چُون تُو جانِ مَره دَ عالمِ مُرده ها ایله نَمونی

و نَمیلی که مردِ وفادار تُو دَ قبر ایله شنه.

^{۲۸} تُو راهِ زندگی ره دَز مه یاد میدی

و قد حُضُورِ خُو مَره پُر از خوشی مونی.

^{۲۹} بَرارو، دَ اِطْمینانِ کاملِ دَز شُمو مَوگم که بابه کلون مو داوود مُرد

و دَفن شد و قبر شی تا امروز دَ بَینِ اَزمو مَوجود آسته. ^{۳۰} مگم اُو

یگ پیغمبر بود و میدَنست که خُدا قَسم خورده قد شی قول دَدِه که

یکی از اولاده ازوره د تخت پادشاهی شی بَشَدَنَه. ^{۳۱} او آینده ره میدنست و د باره زنده شدون مسیح گفت که او د عالم مُرده ها نمومنه و جسد شی ام د قبر گنده نموشه. ^{۳۲} پگ مو شاهد آستی که خدا امی عیسی ره دوباره زنده کد. ^{۳۳} پس او سربلند شده د دست راست خدا قرار گرفت و روح القدس وعده شده ره از آتیه آسمانی حاصل کده دز مو بخشید. امی ره که شمو مینگرید و میشنوید نعمت روح القدس آسته. ^{۳۴} چون داوود پیغمبر د آسمو نرفت، مگم خود شی گفت:

’خداوند د مولای مه گفت:

”د دست راست مه بشی

^{۳۵} تا دشمنای توره د تی پای تو بندزم.“

^{۳۶} پس تمام قوم اسرائیل د یقین ای ره بفامه که خدا عیسی ره ام مولا و ام مسیح تعیین کده، امی عیسی ره که شمو د صلیب میخکوب کدید.“

^{۳۷} وختیکه مردم ای گپا ره شنید، اونا جگرخون شده از پترس و دیگه رسولا پُرسان کد: ”برارو، آلی مو چیز کار کنی؟“ ^{۳۸} پترس دزوا گفت: ”هر کدم شمو باید توبه کنید و د نام عیسی مسیح غسل تعمید بگیریید تا که گناهای شمو بخشیده شه و نعمت خدا، یعنی روح القدس ره حاصل کنید. ^{۳۹} چون امی وعده بلده شمو و بچکیچای شمو و بلده تمام کسای که دور آسته، دده شده، یعنی بلده تمام کسای که خداوند، خدای مو اونا ره سون خود گوی مونه.“ ^{۴۰} و پترس قد غدر توره های دیگه دزوا شاهدی دد و اونا ره نصیحت کده گفت: ”خودگون خو ره ازی نسل شریر نجات

بدیدد. ^{۴۱} پس کسای که توره های پترُس ره قبول کد غُسلِ تعمید
 گِرِفَت و دَمَزو روز تقریباً سه هزار نفر دَ جَم ازوا اِضافه شُد. ^{۴۲} اونا
 یکسره دَ تعلیمِ رسُولا گوش میدد، دَ بَینِ خُو رفاقت دَشت، مَراسِمِ
 ثوئه کدونِ نانِ اَخرِ عیسیٰ مسیح ره دَ جای میورد و دوامدار دُعا
 مَوکد. ^{۴۳} پگِ مردم ره بیمِ گِرِفَتد، چُون مُعجزه های غدر و علامت
 های بزرگ دَ وسیله رسُولا دَ مردم نِشو دده موشد. ^{۴۴} تمام ایماندارا
 یگجای و دَ هر چیزی یگدیگه خُو شریگ بود. ^{۴۵} اونا مُلک و
 دارایی خُو ره سودا کده دَ هر کس دَ اندازه ضرورت شی تقسیم
 مَوکد. ^{۴۶} هر روز اونا دَ یگ دِل دَ خانه خُدا جَم موشد و خانه دَ
 خانه مَراسِمِ ثوئه کدونِ نانِ اَخرِ عیسیٰ مسیح ره دَ جای میورد. اونا
 نان خُو ره دَ خوشی و دِلِ پاک قتی خورده ^{۴۷} خُدا ره سِتایش مَوکد
 و دَ دِلِ پگِ مردم شیرین شده مورفت. و خُداوند هر روز تعدادِ
 مردمای نجات یافته ره دَ جَم ازوا اِضافه مَوکد.

شفای آدمی که لنگ دَ دنیا آمدد

۳ ^۱ یگ روز ساعتِ سه بجه بعد از چاشت، دَ وختِ دُعا، پترُس
 و یوحنا دَ خانه خُدا رفت. ^۲ دَ اُو غیتِ یگ آدم که از کوره آبه خُو
 لنگ دَ دنیا آمدد، اُورده شُد. امو آدم ره مردم هر روز دَ خانه خُدا دَ
 دَم درگه که دَ نام «نوربند» بود، می ایشت تا از مردمای که دَ خانه
 خُدا میمد، خیرات طلب کنه. ^۳ وختی اُو نفر پترُس و یوحنا ره دید
 که اونا میخایه دَ خانه خُدا داخل شنه، اُو ازوا خیرات طلب کد.
^۴ لیکن پترُس و یوحنا سُون شی تیز توخ کده گفت: ”سُون ازمو
 سیل کو!“ ^۵ گدایگر لنگ سُون ازوا توخ کد و تَوَقَع دَشت که ازوا
 یگو چیز بگیری. ^۶ مگم پترُس دَرشی گفت: ”ما طِلا و نُقره ندرم،
 ولے چیزی که دَرَم دَز تو میدم: دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری، باله شو

و راه بورو!»،^۷ و پترُس از دِسْتِ راستِ اَزُو گِرِفْتِه اُو ره از جای شی باله کد. بَجَلْکَا و پایای شی فَوْرِي قُوْتِ پَیْدَا کد^۸ و اُو وُجَتِ دَ سِرِ پای خُو ایسته شُدِه دَگِشْتو شُد. وختیکه اُو قد ازوا دَ خانِه خُدا داخلِ مُوشُد، اُو راه مورَفْت و قِرْتک و خیزک زده خُدا ره حمد- و- ثنا مُوگُفْت. ^۹ وختی تمامِ مرْدَم دید که اُو راه موره و خُدا ره ستایش مونه، ^{۱۰} اونا اُو ره سِنَخْت که اُو اُمُو آدَم آسْتِه که دَ دَمِ درگِه «نوربند» خانِه خُدا میسِشْت و خیرات طلب مُو کد. پس اونا از کاری که قد اَزُو شُدُد، تعجُب کد و حیر و مند.

^{۱۱} دَ حالیکه اُو خود ره دَ پترُس و یوحنا چسپندُد، تمامِ مرْدَم یگجای طرفِ بَرَنده که بَرَنده سُلیمان گُفْتِه مُوشُد، دَوید و حیرت زده دَ گِرِدِ ازوا جَم شُد. ^{۱۲} وختی پترُس امی کارِ مرْدَم ره دید اُو دَزوا گُفْت: ”آی مرْدایِ اسرائیلی، چرا دَ ای کار تعجُب مُونید و سُونِ مو دَ دِقْتِ توخ مُونید، فقط بگی که مو دَ قُدْرَت و دینداری خود خُو ای آدَم ره دَگِشْتو اُورده بشی؟“ ^{۱۳} خُدا ی اِبْرَاهیم، اِسْحاق و یَعْقُوب، یعنی خُدا ی بابِه کَلونای مو، خِدْمَتگَارِ خُو عیسی ره سر بِلند کد، اُمُو ره که شُمُو دَ دِسْتِ پِیلاطُس تسلیم کدید تا دَ مَرگِ مَحْکُومِ شُنِه، اِگْرِچِه پِیلاطُس میخاست اُو ره ایله کُنِه، مگم شُمُو اُو ره دَ حُضُورِ پِیلاطُس رَد کدید. ^{۱۴} دَزی رَقْمِ شُمُو شَخْصِ مُقَدَّس و عَادِلِ ره اِنکار کدید و خاستید که دَ جای اَزُو یگِ مَرْدِ قَاتِلِ بَلْدِه شُمُو آزاد شُنِه. ^{۱۵} شُمُو سرچشمِه زندگی ره کُشْتید، لیکن خُدا اُو ره از بَیْنِ مُرْدِه ها زنده کد و مو شَاهِدِ اَزِی اَسْتی. ^{۱۶} امی آدَم ره که شُمُو مینگرید و مینخشید دَ وَسِیْلِه ایمانِ خُو دَ نَامِ عیسی قُوْتِ ایسته شُدو ره پَیْدَا کده. اَرْمِی، نَامِ عیسی و ایمانِ دَزُوا امی آدَم ره کَامِلاً شفا دَدِه و اِی فِعْلاً دَ پِیْشِ رُوی پِگِ شُمُو ایسته یِه. ^{۱۷} برارو، ما میدنم که رفتارِ شُمُو و رهبرایِ شُمُو از رُوی نادانی

بوده. ^{۱۸} مگم خدا پیش از پیش از زبون پیغمبرای خو پیشگویی
 کده بود که مسیح باید رنج بنگره و دمزی رقم پیشگویی پوره شد.
^{۱۹} پس توبه کنید و سون خدا پس بیید تا گناه های شمو پاک شنه
^{۲۰} و وختای راحتی و تازگی از طرف خداوند نصیب شمو شنه و
 خدا، مسیح وعده شده یعنی عیسی ره دز شمو ری کنه. ^{۲۱} ولے او
 باید د عالم باله بُمنه تا زمانی که تمام چیزا تازه-و-نو شنه، امو
 رقم که خدا غدر وخت پیش از دان پیغمبرای مقدس خو اعلان
 کدد. ^{۲۲} چون موسی پیغمبر گفت: 'خداوند، خدای شمو یگ
 پیغمبر ره که رقم ازمه وری آسته، از مینکل برارون خودون شمو
 تعیین مونه و هر چیزی که او دز شمو مویگه شمو باید گوش کنید.
^{۲۳} هر کسی که از آید امزو پیغمبر نشنه، او کاملاً از قوم خو
 ریشه کن موشه. ^{۲۴} و تمام پیغمبرا از سموئیل گرفته تا دیگه
 پیغمبرای که بعد از او آمده، د باره امزی روزا پیشگویی کده.
^{۲۵} شمو اولاده پیغمبرا آستید و د عهدی که خدا قد بابہ کلونای
 شمو بسته کد، شریک آستید. چون خدا د ابراهیم گفت: 'تمام
 مردم روی زمی از نسل از تو خیر-و-برکت مینگره. ^{۲۶} امزی خاطر
 خدا خدمتگار خو عیسی ره سر پای کده اول او ره پیش از شمو
 ری کد تا شمو ره خیر-و-برکت دده هر کدم شمو ره از راه های
 شیطانی شمو پس بیره.

پترس و یوحنا د برابر شورای یهود

^۴ اونا قد مردم درو توره موگفت که پیشوایو و قومندان
 محافظین خانه خدا و بعضی از صدوقی ها د سر ازوا آمد. ^۲ اونا
 غدر قار بود، چرا که پترس و یوحنا د مردم تعلیم میدد و اعلان
 کده موگفت که "د نام عیسی مرده ها از مرگ دوباره زنده موشه."

^۳ پس اونا ره دستگیر کده تا روزِ دیگه دَ بَندی خانه آندخت،

چراکه امو غیت شام بُود. ^۴ مگم غدر کسای که پیغام ره شنید،

ایمان اُورد و تعدادِ ایماندارای مرد دَ حدودِ پنج هزار نفر رسید.

^۵ روزِ دیگه شی رهبر، ریش سفیدا و عالمای دین دَ اورشَلیم جَم

شد. ^۶ پیشوای اعظم دَ نام حنا قد قیافا، یوحنا، سکندر و دیگه

نفرای که پگ ازوا از خانوارِ پیشوای اعظم بُود، ام دَ اُونجی

حُضُور دَشت. ^۷ اونا پترُس و یوحنا ره دَ غولِ مجلسِ اُورده ازوا

سؤال کد: ”شمو دَ چی قدرت و دَ نامِ کی امی کار ره کدید؟“

^۸ اوخته پترُس از روحِ اَلْقُدس پُر شده دَزوا گُفت: ”ای رهبر و

ریش سفیدای قوم، ^۹ اگه امروز از خاطرِ کارِ نیکِ که دَ حقِ یگ

آدم لَنگ انجام دده شده از مو بازخواست موشه و پُرسان موشه که

چی رقم ای آدم شفا یافته، ^{۱۰} بیلید که دَ پگ ازشمو و دَ تمام قوم

إسرائیل معلوم شنه که ای آدم دَ نامِ عیسیٰ مسیحِ ناصری که شمو اُو

ره دَ صلیب میخکوب کدید، ولے خُدا اُو ره دُوباره زنده کد، جور

و تندرُست دَ پیش شمو ایسته یه. ^{۱۱} امی عیسیٰ

’سنگی که شمو اُستاکارا دُور پورته کدید،

سنگِ مَهمِ تادو شده.’

^{۱۲} غیر از اُو هیچ کسِ دیگه نجات دده نَمیتنه، چُون دَ تی آسمو

هیچ نامِ دیگه دَ بَینِ مردم دده نَشده که مو دَ وسیله ازو نجات پیدا

کنی.“

^{۱۳} وختیکه اونا دلیری پترُس و یوحنا ره هوش کد و فامید که اونا

آدمای ناخنده و بی سواد آسته، حیر و مند و شَنخت که اونا قد

عیسیٰ بُوده. ^{۱۴} مگم وختی اونا آدم شفا یافته ره دَ پالوی پترُس و

یوحنا دید، دَ خِلافِ ازوا هیچ چیز گفته نَتَنست. ^{۱۵} پس امر کد که اونا از مجلسِ شورا بُر شَنه و خودگون شی قد یگ دیگه خو دَ مشوره شد ^{۱۶} و گفت: ”قد ازی آدما چی کار کنی؟ چُون امی مُعجزه کته که دَ وسیله ازوا انجام شده، تمام مردُم اورشَلیم از شی خبر آسته و موام انکار نَمیتنی. ^{۱۷} مگم بلده ازی که امی گیا دَ مینکلِ مردُم کلو تر تیت نَشنه، مو باید اونا ره اخطار بدی که دَ نام عیسی دیگه قد هیچ کس گپ نَزنه.“ ^{۱۸} پس اونا ره دُوباره دَ مجلس طلب کده گفت: ”دیگه هرگز دَ نام عیسی گپ نَزنید و تعلیم نَدید!“ ^{۱۹} لیکن پترُس و یوحنا دَ جواب ازوا گفت: ”خودون شُمو قضاوت کنید که دَ نظر خُدا کُدم چیز دُرست آسته: اطاعت از خُدا یا اطاعت از شُمو؟ ^{۲۰} مو از گفتون چیزای که دیدے و شنیدے نَمیتنی که دان خو ره بند کنی.“

^{۲۱} پس از تهدید کلو اونا ره آزاد کد، چُون بلده سزا دَدون ازوا کُدم دَلیل پیدا نَتَنست و ام بخاطرِ مردُم، چرا که تمام مردُم خُدا ره بلده چیزی که واقع شده بود، شکر مُوگفت، ^{۲۲} چُون آدمی که مُعجزه شفا دَ حق شی انجام شدد، عُمَر شی از چل سال کلو تر بود.

^{۲۳} وختیکه پترُس و یوحنا ایله شد، اونا دَ پیش دوستای خو رفت و چیزای ره که پیشوایون بزرگ و ریش سفیدا دَزوا گفتد، دَ دوستای خو نقل کد.

^{۲۴} وختی ایماندارا امی تورا ره شنید، اونا یگجای آواز خو ره بلند کد و دَ پیش خُدا دُعا کده گفت: ”آی خُداوندِ قادرِ مُطلق، آی خالِقِ آسمو و زمی و دریا و هر چیزی که دَزوا موجود آسته، ^{۲۵} تُو دَ وسیله روح اَلقُدس از زبونِ بابَه کَلون مو داوود خِدمتگار خو گفتی:

چرا ملت‌ها شورش مونه

و طایفه‌ها نقشه‌های باطل میکشه؟

۲۶ پادشایون دُنیا باله شده و حُکمرانا یگدست شده

دَ ضِدِ خُداوند و دَ ضِدِ مَسِيحِ شی قرار گرفته؟

۲۷ واقعاً، ای چیزا دَمزی شار رُخ دَد: هیرودیس پادشاه و پُنطیوس

پِیلاَتُس حُکمران قد مردُمای غَیرِ یَهُود و بنی اسرائیل دَ خِلافِ

خِدمتگارِ مُقَدَّسِ تُو عِیسی که تُو او ره اِنْتِخابِ کدی یگدست شد،

۲۸ تا هر چیزی ره که قُدرت و اِرادِه از تُو پیش از پیش تَعینِ کدُد،

پُوره کنه. ۲۹ و آلی، ای خُداوند، مُتَوَجِه تَهْدِیدای ازوا شو و دَ

خِدمتگاری خُو جُرأتِ کَامِلِ بَدی تا پِیغامِ تُو ره اِعلانِ کنه، ۳۰ دَ

حَالِیکه دِستِ خُو ره بَلدِه شفا دَدو دِراز مونی و مُعْجزه‌ها و چیزای

عَجِیبِ دَ نامِ خِدمتگارِ مُقَدَّسِ خُو عِیسی نِشو میدی. ۳۱ و خِتیکه

اونا از دُعا کدو خلاص شد، امو خانه که اونا دَ زشی جَم بود لرزید

و پگ ازوا از روحِ اَلْقُدُسِ پُر شده پِیغامِ خُدا ره دَ دلیری دَ مردُم

رَسند.

۳۲ تمام ایماندارا یگِ دِل و یگِ نظر بود و هیچ کس دارایی خُو ره

از خود خُو نَمِیدَنِست، بَلْکِه پگ شی دَ دارایی یگدِیگِه خُو شریگ

بود. ۳۳ رَسُولَا دَ بارِه زنده شُدونِ مَولا عِیسی قد قُدرتِ کَلو شاهدی

مِیدَد و فِیض-و-بَرکتِ کَلو دَ سرِ پگ ازوا بود. ۳۴ دَ مینکل ازوا

هیچ کس مُحتاج نَبود، چراکه هر کدَم شی زمی یا خانه که دَشت،

سَودا مَوکد و پِیسِه شی ره اُورده ۳۵ دَ رَسُولَا تَسْلِیمِ مَوکد تا دَ هر

کس دَ اندازِه ضَرُورَتِ شی تَقْسِیمِ شَنه. ۳۶ دَمزی رَقمِ یوسُف که از

طایفه لَوی و مَتَوَلَدِ قَبْرِسِ بود و رَسُولَا او ره «بَرنابا» یعنی

«تسویقگر» موگفت، ^{۳۷} یگ ٹوٹہ زمین خورہ سودا کد و پیسہ
شی رہ اُوردہ د پیش پای رسولا ایشت.

دروغِ حنایا و سفیرہ

۵^۱ مگم یگ نفر د نام حنایا قد خاتون خورہ سفیرہ یگ ٹوٹہ
زمی رہ سودا کدہ ^۲ یگ مقدار پیسہ شی رہ د مشورہ خاتون خورہ
نگاہ کد و باقی منده شی رہ اُوردہ د پیش پای رسولا ایشت.
^۳ اوخته پترس گُفت: ”حنایا، چرا ایشتی شیطو د دل تو جای
بگیرہ تا د روح القدس دروغ بگی و یگ مقدار پیسہ زمی رہ نگاہ
کنی؟ ^۴ د غیتیکہ زمی سودا نشده بود، آیا مال خود تو نبود؟ و بعد
ازو کہ سودا شد، آیا اختیار پیسہ شی رہ ندشتی؟ پس چرا ای چیزا
رہ د دل خورہ جای ددی؟ تو تنها دز مو دروغ نگفتی، بلکه د خدا
ام دروغ گُفتی.“ ^۵ امی کہ حنایا ای گیا رہ شنید، او د زمی اُفتد و
دم شی بر شد. و تمام کسای کہ د بارہ امزی واقعہ شنید غدر ترس
کته د بلہ ازوا قرار گرفت. ^۶ بعد ازو جوانا بالہ شدہ او رہ د کفن
پیچ کد و د برو بُردہ دفن کد.

^۷ تقریباً سه ساعت بعد خاتون شی کہ ازی واقعہ بے خبر بود، د
اونجی آمد. ^۸ پترس ازو پرسید: ”دز مه بگی، آیا شمو زمین خورہ
واقعاً دَمزی قِیمت سودا کدید؟“ او گُفت: ”آری، دَمزی قِیمت.“
^۹ پترس دزو گُفت: ”چطور شمو یگدست شدید تا روح خداوند رہ
آزمایش کُئید؟ اونہ، کسای کہ شوی تو رہ دفن کدہ، پایای ازوا د
دان درگہ رسیدہ و اونا تو رہ ام موبرہ.“ ^{۱۰} د امزو لحظہ او ام د
پیش پای پترس چپہ شدہ مُرد. وختیکہ جوانا داخلِ خانه شد، دید
کہ او ام مُردہ. پس جنازہ شی رہ بُردہ د پالوی شوی شی دفن کد.

^{۱۱} تمامِ جماعتِ ایماندارا و کسای که دَ بارِه امزی واقعِه ها شنید، دَ بلِه ازوا غدر ترسِ کتِه قرار گرفت.

^{۱۲} غدرِ مُعجزه ها و چیزای عجیب دَ وسیلِه رسولا دَ مینکلِ مردُم انجام دده مُوشد و تمامِ ایماندارا دَوامدار دَ «بَرندِه سلیمان» جَم مُوشد. ^{۱۳} مگم هیچ کسِ دیگه غیر از ایماندارا جُرأت ندشت که قد رسولا یگجای شنه، لیکن مردُم اونا ره غدرِ احترام مُوکد.

^{۱۴} ولے بازم تعدادِ کلونِ مردا و خاتونو دَ جَم ایماندارای مولا عیسیٰ اضافه شده مورفت. ^{۱۵} کار دَ جای رسید که مردُم ناجورای خوره دَ کوجه ها میورد و دَ بلِه چارپایی ها و توشکا می ایشت تا وختیکه پترس تیر شنه حدِ اقل سایه شی دَ بلِه یگونِ ازوا بُفته و اونا شفا پیدا کنه. ^{۱۶} امچنان جمعیتِ کتِه مردُم از آغیلای اطراف اورشلیم جَم مُوشد و ناجورا و جندی های خوره میورد و پگ ازوا شفا پیدا مُوکد.

^{۱۷} مگم پیشوای بزرگ و همدستای شی که از فرقه صدوقیا بود، از حسد دَ جوش آمد ^{۱۸} و رسولا ره دستگیر کده دَ بندی خانه عمومی آندخت. ^{۱۹} لیکن دَ امزو شاو ملایکه خداوند درگه های بندی خانه ره واز کد و اونا ره بُر کده گفت: ^{۲۰} ”دَ خانه خدا بورید و دَ اونجی ایسته شده تمامِ پیغامِ امزی زندگی نوره مُکمل دَ مردُم اعلان کنید.“ ^{۲۱} اونا امی تورا ره شنید و صباح گاه دَ خانه خدا داخل شده دَ تعلیم ددو شروع کد.

وختیکه پیشوای اعظم قد تمامِ دار-و-دسته خو جَم شد و اونا پگِ اعضای شورای یهود و ریش سفیدای بنی اسرائیل ره گوی کد، اوخته چند نفر ره دَ بندی خانه ربی کد تا رسولا ره گرفته بیره. ^{۲۲} مگم وختی مامورا دَ بندی خانه رسید، اونا ره دَ اونجی پیدا

نَتِسْت. اوخته مأمورا پس آمد و دزوا خبر دده گُفت: ^{۲۳} ”درگه های بندی خانه مُکَمَل کيب بُود و پیره دارا د دَم درگه ها پیره داری مُوکد. مگم وختیکه اُونجی ره واز کدی، هیچ کس ره د مَنه شی پيدا نَتِسْتی.“ ^{۲۴} قومندانِ مُحافِظینِ خانه خُدا و پیشوایونِ بزرگ امی توره ها ره شِنید، اونا لال شُده مند که ”آخِرِ ازی چی مُوشه؟“ ^{۲۵} د امزو لَحظه یگ نفر خبر اُورده گُفت: ”امو کسای ره که شُمو د بندی خانه اَندخته بُودید، د خانه خُدا ایسته شُده و دَرَو د مردُم تعلیم میدیه.“ ^{۲۶} اوخته قومندانِ قد پیره دارا رفت و اونا ره بدونِ جبر-و-سِتَم اُورد، چُون اونا میترسید که مردُم اونا ره بنخاطرِ رَسولا سنگسار نکنه. ^{۲۷} پس اونا ره اُورده د پیشِ شورا ایسته کد و پیشوایِ اعظم ازوا پُرسان کده گُفت: ^{۲۸} ”آیا دَز شُمو سخت حُکم نکدی که د ای نام دیگه تعلیم ندید؟ لیکن شُمو تمام شارِ اورشَلیم ره قد تعلیم خو پُر کدید و قَصَد دَرید که خُونِ ازی آدم ره د گردونِ ازمو بندزید!“ ^{۲۹} پترُس و دیگه رَسولا د جوابِ ازوا گُفت: ”مو باید از خُدا اطاعت کنی، نه از انسان. ^{۳۰} خُدا ی بابَه کلونای مو امو عیسی ره که شُمو د صلیب باله کده کُشتید، دُوباره زنده کد. ^{۳۱} خُدا او ره سربلند کد و د دستِ راستِ خو شنده سرور و نجات دهنده تعیین کد تا د قومِ اسرائیل فرصت بدیه که توبه کُنه و گناهای شی بخشیده شُنه. ^{۳۲} مو شاهدایِ امزی چیزا آستی، امو رقم که روح اَلقُدس ام شاهد آسته و خُدا روح اَلقُدس ره د امزو کسای دده که از شی اطاعت مُوکنه.“

^{۳۳} اعضای شورا از شِنیدونِ امزی توره ها د سرِ قار آمده قَصَد کد که اونا ره بکُشه. ^{۳۴} لیکن د شورا یگ نفرِ فریسی د نامِ گملائیل که یگ عالمِ دین بُود و پگِ مردُم د زشی کلو احترام دشت، ایسته شُده امر کد که رَسولا ره بلده چند لَحظه د بَرُو بَر کُنه. ^{۳۵} بعد ازو د

نفرای شورا گفت: ”او مردای اسرائیل، چیزی ره که شمو قصد
 دَرید دَ حقِ امزی مرّدا انجام بَدید دَ باره شی احتیاط کُنید،
^{۳۶} چراکه چند وخت پیش یگ نفر دَ نامِ تیئودا باله شده ادعا کد
 که ’ما آدم بزرگ آستم‘ و تقریباً چار صد نفر ام پیرَوِ ازو شد؛ لیکن
 خود شی کشته شد و پیروای شی تیت پرک شد و او دَ هیچ برابر
 شد. ^{۳۷} بعد ازو، دَ دورونِ روزای سرشماری یگ شخص دَ نامِ
 یهودای جلیلی باله شد و یگ دَل ره رهبری کده شورش کد. او ام
 کشته شد و تمام پیروای شی تیت پرک شد. ^{۳۸} و آلی دز شمو موگم
 که دزی آدما کار ندشته بشید و اونا ره ایله کنید، چون اگه نقشه و
 کار ازوا از انسان بشه، خود بخود ناکام موشه. ^{۳۹} لیکن اگه از
 طرفِ خدا بشه، شمو نمیتینید که دم روی ازوا ره بگیرید. احتیاط
 کُنید، نشنه که شمو خود ره قد خدا دَ جنگ بندزید!“

اونا پندِ ازو ره قبول کد ^{۴۰} و رسولا ره آورده قمچی زد و امر کد که
 دَ نامِ عیسی دیگه توره نگیه. بعد ازو اونا ره ایله کد. ^{۴۱} رسولا از
 شورا برو بر شد و خوشحالی موکد، چون اونا لایقِ ازی شنخته شد
 که بخاطرِ نامِ عیسی توهین-و-تحقیر شنه. ^{۴۲} اونا از تعلیم ددو
 دست نکشید، بلکه هر روز دَ خانه خدا و ام خانه دَ خانه و عظ
 موکد که عیسی امو مسیح وعده شده آسته.

انتخابِ هفت خدمتگارِ نیک نام

۶ ^۱ دمزو روزا وختیکه تعدادِ ایماندارا کلو شده ریی بود،
 یهودیای یونانی زبو از یهودیای عبرانی زبو گله کد که دَ خاتونوی
 بیوه یونانی زبو دَ تقسیمِ خوراکِ روزانه بیتوجهی موشه. ^۲ پس امو
 دوازه رسول تمام یارا ره گوی کده گفت: ”ای دُرست نییه که مو

از خاطرِ وظیفه نانِ دَدو دَ تعلیمِ دَدونِ کلامِ خُدا کم تَوَجَّه‌بی کنی.
 ۳ پس آی برارو، از بَینِ خودون خُو هفت مردِ نیک نام، پُر از روح
 اَلْقُدس و پُر از حِکمت ره اِنْتِخابِ کُنید تا که اُونَا ره بَلدِه امزی کار
 مَقَرَر کنی. ۴ بعد ازو مو وخت خُو ره دَ دُعا و دَ تعلیمِ کلامِ خُدا
 مَصْرَف مونی. ۵ پس تمامِ جماعتِ ای پِیشِنهاد ره قَبول کد و اینی
 نَفرا ره اِنْتِخاب کد: اِستیفان، مَرَدی که پُر از ایمان و روحِ اَلْقُدس
 بُود، فِیلِیپس، پروخورس، نِیکانور، تِیمون، پَرمیناس و نِیکولاوئس
 از شارِ اَنطاکیه که از سابقِ دِینِ یَهُود ره قَبول کده بُود. ۶ اوخته
 جماعتِ امی هفت نفر ره دَ رَسولا پِیش کد و رَسولا دِستای خُو ره
 دَ بَلِه ازوا اِشته دُعا کد. ۷ و کلامِ خُدا روز دَ روز دَ بَینِ مَرَدُم تِیت
 مَوشد و تعدادِ پَیروا دَ اورشَلِیم هر روز کَلو شُدِه مورَفَت و تِعدادِ
 کَلونِ پِیشوایو ام تابعِ ایمان دَ عِیسی مَسیح شُد.

دِستگیر کدو و کُشتونِ اِستیفان

۸ اِستیفان که پُر از فِیض و قُوتِ خُدا بُود، دَ بَینِ مَرَدُم چِیزای
 عَجِیب و مُعجزه ها انجام دَد. ۹ مِگم یِگ تِعدادِ یَهُودیا از جماعتی
 که دَ نامِ «جماعتِ آزادگان» مشهُور بُود و از قِیروان و سِکندَریه و
 یِگ تِعدادِ شی از قِیلیقیه و آسیا بُود، باله شُدِه قد اِستیفان جَر-و-
 بَحث ره شروع کد. ۱۰ مِگم اُونَا تاب اُورده نَتِنست، چرا که اُو قد
 حِکمت و قُدرتِ روحِ توره مَوگُفت. ۱۱ پس اُونَا چند نفر ره وادار
 کد که بُگیه: ”مو شِنیدی که اِستیفان دَ ضِدِ مَوسی و خُدا تورای
 کُفر آمیز مَوگُفت.“ ۱۲ دَمزی رِقم اُونَا مَرَدُم، رِیش سفیدا و عالِمای
 دِینِ یَهُود ره دَ شورشِ اُورد و اُونَا دَ سرِ ازو اَمده اُو ره دِستگیر کد
 و بَلدِه محاکمه کدو دَ پِیشِ شورا بُرد. ۱۳ اُونَا شَاهِدای دروغی تِیار
 کد که گُفت: ”ای نفر یکسره دَ ضِدِ امزی جای مُقدَّس و دَ ضِدِ
 شریعتِ توره مَوگه. ۱۴ مو دَ گوشِ خُو شِنیدی که مَوگُفت: ’عیسای

ناصیری امی جای ره خراب مونه و رسم-و-رواجی ره که از موسی بلده ازمو منده، تغییر میدیه. “^۵ تمام کسای که د ازمو شورا حاضر بود، چیمای خوره د استیفان دوختد و دید که روی شی رقم روی ملایکه آلی شد.

۷^۱ اوخته پیشوای اعظم از استیفان پرسان کد: ”آیا امی چیزا راست آسته؟“^۲ استیفان د جواب شی گفت: ”آی برارو و آته گو، گوش کنید! وختیکه بابہ کلون مو ابراهیم د بین النهرین زندگی موکد و تا او غیت د حران کوچ نکده بود، خدای پُر جلال دزو ظاهر شده^۳ گفت: ’وطن و قومای خوره ایله گو و د سرزمینی بورو که دز تو نشو میدیم.‘^۴ پس ابراهیم از سرزمین کلدانیا کوچ کد و د حران جای-د-جای شد. بعد از مرگ آته شی خدا او ره د امزی سرزمی که شمو امروز د بله شی زندگی مونید کوچ دلجی کد.^۵ ولے د ازمو زمان خدا حتی یگ جای پای امزی سرزمی ره ام دزو میراث ندد. مگم او د ابراهیم قول دد که خود شی ره و بعد از او اولاده شی ره صاحب امزی زمی جور کنه، اگرچه ابراهیم د او غیت هیچ اولاد نداشت.^۶ خدا د ابراهیم اینی رقم گفت: ’اولاده تو د یگ ملک دیگه بحیث بیگنه زندگی مونه. مردم ازمو ملک اونا ره د مدت چار صد سال د غلامی آندخته عذاب مونه.^۷ لیکن ما امو ملت ره که اونا ره د غلامی میندزه، جزا میدم.‘ و خدا گفت: ’بعد ازو اونا ازو سرزمی بر موشه و مره د امزی جای عبادت مونه.‘^۸ د ازمو غیت خداوند حکم ختنه ره د عنوان نشانی عهد خو د ابراهیم دد تا که یگ نشانی عهد و قول د بین ازوا بشه. پس ابراهیم، وختیکه باچه شی اسحاق پیدا شد، او ره د روز هشتم ختنه کد. اسحاق آته یعقوب شد و یعقوب صاحب دوازده باچه شد که هرکدم ازوا کته یگ اولاد بابہ شد.

۹ باچه های یعقوب قد یوسف برار خو همچشمی پیدا کد و او ره
 سودا کد که د مصر بُرده شنه، لیکن خدا قد یوسف بود^{۱۰} و او ره
 از تمام غم و رنج های شی نجات دده د پیش فرعون پادشاه مصر
 حکمت و عزت دد. پس پادشاه او ره حاکم مصر و رئیس تمام
 دربار خو تعیین کد.^{۱۱} اوخته د تمام سرزمین مصر و کنعان قحطی
 شدید و رنج-و- مصیبت کته آمد، د اندازه که بابہ کلونای موانان
 پیدا نمیتست.^{۱۲} وختی یعقوب شنید که د مصر غله یافت موشه،
 او دفعه اول بابہ کلونای موره د اونجی ری کد تا غله بخره.
 ۱۳ دفعه دوم که اونا رفت، یوسف خود ره د برارای خو شناختند و
 فرعون از اصل-و-نسب یوسف خبر شد.^{۱۴} بعد ازو یوسف نفر
 ری کد تا آته خو یعقوب ره قد تمام خانوار شی طلب کنه که جمله
 ازوا هفتاد و پنج نفر بود.^{۱۵} د امزی رقم یعقوب کوچ کده د مصر
 رفت و او و بابہ کلونای مو د امونجی فوت کد.^{۱۶} جنازه ازوا ره
 پس د شکیم برد و دمزو قبرستو که ابراهیم از باچه های حمور د
 شکیم خریدد، خاک کد.

۱۷ وختی زمان پوره شدون قول خدا که قد ابراهیم کدد نزدیک
 موشد، تعداد قوم مو د مصر غدر گلو شده مورفت،^{۱۸} تا زمانی که
 یگ پادشاه دیگه که یوسف ره نمینخشید حاکم مصر شد.^{۱۹} ای
 پادشاه قد قوم مو د چل-و-نیرنگ رفتار کد و بابہ کلونای موره
 اوقس مجبور کد که نلغه های خوره د سر راه بیله تا بمره.^{۲۰} دمزو
 غیت موسی د دنیا آمد. او د نظر خدا یگ نلغه نوربند بود و فقط
 سه ماه د خانه آته خو پرورش شد.^{۲۱} وختیکه اونا او ره د برو
 ایش، دختر فرعون او ره از اونجی گرفت و مثل اولاد خود خو
 تربیه کد.^{۲۲} موسی د مطابق تمام علم-و-فرهنگ مصریا تربیه شد
 و د گفتار و کردار قوی بود.

^{۲۳} وختیکه او چل ساله شد، یک روز د دل شی گشت که د دیدون برارای خو، یعنی بنی اسرائیل بوره. ^{۲۴} اوخته او رفت و دید که قد یکی امزو اسرائیلی ها بدرفتاری موشه. پس موسی د دفاع امزو نفر اسرائیلی باله شده نفر مصری ره گشت. ^{۲۵} موسی فکر کد که برارای اسرائیلی شی موفامه که خدا او ره بلده نجات ازوا ربی کده، مگم اونا نموفامید. ^{۲۶} روز دیگه شی دو نفر اسرائیلی ره د حال جنگ دید و کوشش کد که اونا ره آشتی بدیه، اوخته دزوا گشت: 'او آلیگو، شمو قد یگدیگه خو برار آستید؛ چرا د بین خو جنگ-و-جنجال مونید؟' ^{۲۷} لیکن امو نفر که قد هم تبار خو بدی موکد، موسی ره پس تيله دده گشت: 'تو ره کی د سر ازمو حاکم و قاضی تعیین کده؟' ^{۲۸} آیا میخاهی که مره ام رقم امزو مصری آلی بکشی که دیروز گشتی؟' ^{۲۹} اوخته موسی بخاطر امزی توره دوتا کده بحيث بیگنه د سرزمین مدیان جای-د-جای شد و د اونجی صاحب دو باچه شد.

^{۳۰} چل سال بعد یگ ملایکه د بیابونی که نزدیک کوه سینا بود، د آنگه آتش از یگ بوته د موسی ظاهر شد. ^{۳۱} موسی از دیدون امزی منظره تعجب کد. وختی نزدیک رفت که اونجی ره توخ کنه، آواز خداوند آمده گشت: ^{۳۲} 'ما خدای آته گون تو آستم، خدای ابراهیم، اسحاق و یعقوب.' موسی از ترس د لرزه آمد و جرأت نکد که سون بوته توخ کنه. ^{۳۳} اوخته خداوند دزو گشت: 'کوشره های خوره از پای خو بر گو، چون امی جای که تو د بله شی ایسته بی، زمین مقدس آسته. ^{۳۴} ما رنج-و-غم قوم خوره که د مصر آسته دیدیم و ناله های ازوا ره شنیدیم و آمدیم تا که اونا ره نجات بدیم. آلی بیه که توره د مصر ربی کنم.' ^{۳۵} امو موسی که بنی اسرائیل او ره رد کدد و دزشی گفتند 'تو ره کی د سر ازمو حاکم و

قاضی تعیین کرده؟' امو موسیٰ ره خُدا دَ وسیله ملایکه که دَ بوته دَز شی ظاهر شدُد بحیثِ حاکِم و نجات دِهنده بلده ازوا ری کد.

^{۳۶} امو آدم بود که اونا ره از مصر بُرو آورد و چیزای عجیب و مُعجزه‌ها ره دَ مصر و دَ دریای سُرخ و بلده چل سال دَ بیابو انجام دَد. ^{۳۷} ای امو موسیٰ بود که دَ بنی اسرائیل گُفت: 'خُدا از مینکل برارای خودون شُمو رقم ازمه آلی یگ پیغمبر بلده شُمو ری مَوکنه. ^{۳۸} او امو کسی بود که قد جماعتِ بنی اسرائیل دَ بیابو حُضور دَشت و ملایکه دَ کوه سینا قد ازو و قد بابَه کلونای مو توره گُفت و او کلام زندگی بخش ره گِرِفت تا دَز مو برسَنه. ^{۳۹} مگم بابَه کلونای مو نَخاست که از آید شی شُنه، بلکه او ره رد کد و دَ دل خُو آرزو دَشت که پس دَ مصر بوره. ^{۴۰} اونا دَ هارون گُفت: 'بلده ازمو خُدایونی جور گو که پیش پیش مو بوره، چُون مو نَمیدنی که دَ سر امزو موسای که مو ره از سرزمینِ مصر بُرو آورده، چیز خیل آمده. ^{۴۱} و دَمزو روزا اونا یگ بُت دَ شکلِ گوسله جور کده بلده شی قُربانی کد و بلده چیزی که کارِ دستای ازوا بود، جشن گِرِفت. ^{۴۲} مگم خُدا ازوا روی گردو شده اونا ره دَ حال خودون شی ایشت تا لشکرِ آسمو ره پرستش کُنه. امو رقم که دَ کتابِ انبیا نوشته شده:

'ای خانوارِ اسرائیل، دَمزو چل سال که دَ بیابو بودید،

آیا شُمو بلده ازمه قُربانی کدید و هدیه‌ها آوردید؟

^{۴۳} نه، بلکه شُمو جایگاهِ مولک و ستاره خُدای خُو رفان ره قد خُو

بردید

یعنی بُت‌های ره که بلده پرستش کدو جور کده بودید.

امزی خاطر ما شمو ره د او طرفِ شارِ بابل پورته مونم.

۴۴ جایگاهِ صندوقِ شهادتِ قد بابَه کَلونای مو د بیابو بود. امو
جایگاه ره موسی د امرِ خدا د مطابقِ نمونه که دیدد، جور کدد.
۴۵ امو جایگاه د بابَه کَلونای مو رسید و اونا او ره قد یوشع د
سرزمینِ وعده شده آورد، د سرزمینِ ملت های که خدا اونا ره از
پیش روی بابَه کَلونای مو هی کد. و امو جایگاه تا زمانِ داوود د
اونجی مند. ۴۶ خدا از داوود خوش شی آمد و داوود درخواست کد
که دزشی اجازه بدیه تا بلده خدای یعقوب یگ جایگاه پیدا کنه.
۴۷ مگم سلیمان امو کس بود که بلده شی خانه آباد کد. ۴۸ و لیکن
خدای متعال د خانه های جور شده دستِ انسان زندگی نموکنه.
امو رقمیکه پیغمبر نوشته کده:

۴۹ 'خداوند موه:

”آسمو تخت مه یه و زمی تی پی مه.

چی رقم خانه بلده مه آباد مونید یا چی رقم جای استراحت؟

۵۰ آیا پگ امزی چیزا ره دستِ خود مه جور نکده؟“

۵۱ ای مردمای سرکش که دل ها و گوشای شمو ناختنه آسته! شمو
همیشه رقم بابَه کَلونای خو قد روحِ اَلْقُدسِ مُخَالِفَتِ مُونید. ۵۲ کدم
پیغمبر بوده که از دستِ بابَه کَلونای شمو آزار و اذیت ندیده
بشه؟ اونا کسای ره که د باره آمدونِ امزو شخصِ عادلِ پیشگوی
موکد، گشت. و د ای زمانِ شمو مردم د امزو شخصِ خیانت کدید
و او ره د قتل رسنید. ۵۳ امچنان شمو شریعتِ خدا ره که د وسیله
ملایکه ها حاصل کدید، ازو اطاعت نکدید.“

۵۴ قد شَیْدونِ امزی تورا اونا غَدر قار شد و دَ بِلِه اِستیفان دَندو
خَی مَوکد. ۵۵ مگم اِستیفان پُر از روح اَلْقُدس، رُوی خُورِه سُون
آسمو کده جلالِ خُدا و عیسی ره که دَ دِستِ راستِ خُدا ایسته بُود،
دید ۵۶ و گُفت: ”توخ کُنید، آسمو واز شده و «باچه اِنسان» ره که
دَ دِستِ راستِ خُدا ایسته یِه، مینگرُم.“

۵۷ دَ اُو غَیت اونا دَ آوازِ بِلند چِیغ زده گوشای خُورِه بَند کد و پگ
شی یگدِست شده دَ سرِ اَزو حَمله کد ۵۸ و اُو ره از شار بُر کده
سنگسار کد. کسای که دَ ضِد اِستیفان شاهِدی دَدُد، چَپن های خُورِه
دَ پیشِ پای یگ جوان دَ نامِ شائول اِیشت.

۵۹ دَ حَالیکه اونا اِستیفان ره سنگسار مَوکد، اُو دُعا کده گُفت: ”یا
مَولا عیسی، روح مَرِه قَبول کُو.“ ۶۰ پس اُو زانو زَد و دَ آوازِ بِلند
چِیغ زده گُفت: ”اَی خُداوند، اِی گناه ره دَ حِسابِ امزیا نَگیر!“
وختیکه اِی گپ ره گُفت دَم شی بُر شد.

۸^۱ و شائول دَ قتلِ اِستیفان رضایَت دَده بُود.

دَمزُو روز آزار- و- اَذِیتِ سَخت دَ خِلافِ جماعتِ ایماندارای
اورشَلیم شُرُوع شد و تمامِ ایماندارا بَغیر از رَسولای عیسی مَسیح دَ
منطقه های یهُودیه و سامِرِه تِیت پَرَک شد. ۲ چند نفر از مَرَدای
پرهیزگار- و- خُدا ترس جِنازه اِستیفان ره خاک کد و بَلده شی ماتم
کَته گِرِفت. ۳ مگم شائول جماعتِ ایماندارا ره سَخت عذاب مَوکد
و خانه دَ خانه گَشته، خاتونو و مَرَدَا ره کَشیده دَ بَندی خانه تسلیم
مَوکد.

رسیدونِ خوشخبری دِ مردمِ سامره

۴ پس ایماندارای که تیت پَرَک شده بود، د هر جای که مورفت کلام ره تعلیم میدد. ۵ فیلیپس د شارِ سامره رفت و نجاتِ عیسیٰ مسیح ره د مردمِ اونیجی اعلان کد. ۶ وختیکه مردمِ تورای فیلیپس ره شنید و معجزه های ره که او انجام میدد هوش کد، پگ شی د دقت د تورای شی توجه کد، ۷ چون جنیات از جانِ غدر کسای که جندی بود، د آوازِ بلند چیغ زده بر شد و خیلی آدمای شل و لنگ شفا پیدا کد. ۸ ازی خاطر خوشی کته د او شار پیدا شد.

۹ د اونیجی یگ آدم د نامِ شمعون بود که از وختای گاه د امزو شار جادوگری موکد و مردمِ سامره ره د حیرت اندختد و خود ره آدم بزرگ نشو میدد. ۱۰ پگ مردمِ سامره از ریزه گرفته تا کته دزو گوش میدد و موگفت: ”ای آدم نمونه قدرتِ امزو خدای آسته که قدرتِ بزرگ، نام دره.“ ۱۱ اونا دزو سخت توجه دشت، چون غدر وخت موشد که اونا ره قد جادوگری خو د حیرت اندخته بود. ۱۲ مگم وختی اونا د خوشخبری فیلیپس که او د باره پادشاهی خدا و نام عیسیٰ مسیح اعلان کد ایمان آورد، مردا و خاتونوی ازوا غسلِ تعمید گرفت. ۱۳ حتی خودِ شمعون ام ایمان آورده غسلِ تعمید گرفت و بعد ازو قد فیلیپس مند و از دیدونِ معجزه ها و کارای پُر قدرت که انجام دده موشد حیر و مند.

۱۴ وختیکه رسولا د اورشلیم شنید که مردمِ سامره کلامِ خدا ره قبول کده، اونا پترس و یوحنا ره پیش ازوا ربی کد. ۱۵ اونا که د اونیجی رسید، بلده ایماندارا دعا کد تا روح القدس ره حاصل کنه، ۱۶ چرا که روح القدس تا او غیت د هیچ کدم ازوا نازل نشدد و اونا فقط د نامِ مولا عیسیٰ غسلِ تعمید گرفته بود و بس. ۱۷ پس پترس

و یوحنا دستای خو ره د بَلِه ازوایشت و اونا ام روح اَلْقُدس ره حاصل کد. ^{۱۸} وختی شِمعون دید که قد ایشتون دِستای رسولا روح اَلْقُدس بخشیده موشه، او د پیش ازو پیسه آورده ^{۱۹} گُفت: ”ای قُدرت ره دَز مه ام بدید، تا د بَلِه هرکسی که ما دِست بیلم او روح اَلْقُدس ره حاصل کنه.“ ^{۲۰} پترس د جواب شی گُفت: ”پیسِه تو قد خود تو قتی نابود شنه، چون تو فکر کدی که بخشش-و-نِعمت خُدا د پیسه خریده موشه! ^{۲۱} تو دزی باره هیچ حصّه و تقسیم ندری، چراکه دل تو د حُضور خُدا راست نییه. ^{۲۲} پس، ازی شرارت خو توبه گو و از خُدا درخواست گو تا شاید امی نیت ناپاک دل تو بخشیده شنه، ^{۲۳} چون ما مینگرُم که تو د تلخی حسادت و د چنگ گناه گرفتار آستی.“ ^{۲۴} شِمعون د جواب شی گُفت: ”شمو بلده مه د پیش خُداوند دُعا کنید تا چیزای ره که د باره مه گُفتید د بَلِه مه نیه.“ ^{۲۵} پس پترس و یوحنا بعد از شاهدهی ددو و گُفتون کلام مولا عیسی، ازونجی پس طرف اورشلیم ری شد و د بین راه د غدر آغیلای سامره خوشخبری ره اعلان کد.

فیلیپس و حبشی

^{۲۶} اوخته یگ ملایکه خُداوند د فیلیپس گُفت: ”باله شو و سون جنوب بورو، د امزو راه بیابونی که از اورشلیم طرف منطقه غزه موره.“ ^{۲۷} پس او باله شده ری شد. دَمزو راه یگ آدم ایتوپیای که خدمتگارِ دربارِ کَندا که ملایکه ایتوپیا بود، سفر موکد؛ او یگ شخصِ قُدرتمند و مسؤلِ تمام خزانه های کَندا که بود. او بلده عبادت د اورشلیم آمدد ^{۲۸} و پس سون وطن خو مورفت. او د گاڈی خو شسته کتاب اِشعیا نبی ره خنده ری بود. ^{۲۹} د امزو غیت روح اَلْقُدس د فیلیپس گُفت: ”د نزدیک امزو گاڈی بورو و خود ره دزو بچسپنو.“ ^{۳۰} پس فیلیپس دویده نزدیک رفت و شنید که از کتاب

إشعيا نبی میخانه. اوخته از شی پُرسان کد: ”آیا چیزی ره که میخانه موفامی؟“^{۳۱} او دَ جواب شی گُفت: ”چطور میتُم بُفامم، اگه کس مره راهنمایی نکنه؟“ اوخته او از فیلیپس خواهش کد که دَ گاڈی سوار شنه و دَ پالوی شی بشینه.^{۳۲} جای ره که از کتابِ مُقدَّس میخانند، اینی بود:

”او رقمِ گوسپو آلی دَ کُشتارگاه بُرده شد

و رقمِ باره که دَ پیشِ مال کلگر چپ میشینه،

او دان خوره واز نکد و چیزی نگُفت.

^{۳۳} او حقیر حساب شد و حقِ ازو از شی گرفته شد.

کی میتنه از نسلِ ازو توره بگه،

چراکه زندگی شی از روی زمی گرفته شد.“

^{۳۴} خدمتگارِ دربار از فیلیپس پُرسان کد: ”لطفاً دَز مه بگی که امی

چیزا ره پیغمبر دَ باره خود خو گُفته یا دَ باره کدم کسِ دیگه؟“

^{۳۵} اوخته فیلیپس دان خوره واز کد و امزو جای کتابِ مُقدَّس

شروع کده خوشخبری دَ باره عیسی ره دَزو گُفت.^{۳۶} پس دَ حالیکه

اونا دَ راه ربی بود دَ یگ نَوَرِ او رسید و خدمتگارِ دربار گُفت:

”اینه، دَ اینجی او آسته. آیا ما نمیتُم غُسلِ تعمیدِ بگیریُم؟“

^{۳۷} [فیلیپس گُفت: ”اگه قد تمامِ دلِ ایمان بیری هیچ مانعی وجود

ندره.“ او جواب دَد: ”ما ایمان دَرُم که عیسی باچه خدا آسته.“]

^{۳۸} پس خدمتگارِ دربار امر کد که گاڈی ره ایسته کنه. اوخته هر

دوی شی یعنی فیلیپس و خدمتگارِ دربار دَ منَه او رفت و فیلیپس

او ره غُسلِ تعمید دَد.^{۳۹} وختیکه اونا از او بُر شد، اولغتله روح

خداوند فیلیپس ره غیب کد و خدمتگارِ دربارِ دیگه اُو ره هوش نکد، ولی قد خوشی کلو دَ راهِ خو رفت. ^{۴۰} مگم فیلیپس دَ شارِ اشدود دیده شد و دَ بینِ راهِ دَ هر شاری که میرسید دَ مردُم خوشخبری میدد تا ای که دَ شارِ قیصریه رسید.

تغییرِ زندگیِ شائول

۹ ^۱ دَمزُو غیتِ شائول هنوز پیرِوایِ مولا عیسیٰ ره تهدیدِ مُوکد که اونا ره مُوکشه. اُو دَ دیرِ پیشوایِ اعظمِ رفته ^۲ ازو دَ سرِ تمامِ عبادتِ خانه های شارِ دَمشق خطِ طلب کد تا پیرِوایِ راهِ مولا عیسیٰ ره که دَ اُونجی پیدا مُوشد، چی مرد، چی خاتو، دستگیرِ کده دَ اورشلیم بیره. ^۳ دَ حالیکه شائول مورفت و دَ دَمشق نزدیکِ مُوشد، اولغته یگ نور از آسمو دَ گردِ شی بلقده کد. ^۴ اُو دَ زمی اُفتد و یگ آواز ره شنید که دَزُو گُفت: ”شائول، شائول، چرا مره آزار-و- اذیتِ مُوکنی؟“ ^۵ اُو پُرسان کد: ”صاحب، تُو کی آستی؟“ جوابِ امد: ”ما عیسیٰ اَستُم، امو که تُو اُو ره آزار-و- اذیتِ مُوکنی. ^۶ آلی باله شو و دَ شارِ بورو. دَ اُونجی دز تُو گُفته مُوشه که چی باید بکنی.“

^۷ همسفرایِ شائول موشده حیرو مندُد، چرا که اونا آواز ره میشنید، مگم هیچ کس ره نمیدید. ^۸ وختیکه شائول از زمی باله شد، اُو چیمایِ خوره واز کد، مگم هیچ چیز ره نمیدید. پس همسفرایِ شی از دستِ ازو گرفت و اُو ره کوتلِ کده دَ دَمشق بُرد. ^۹ بلده سه روز چیمایِ ازو دید ندشت و اُو نه چیزی خورد و نه ام وُچی کد. ^{۱۰} دَ دَمشق یگ پیرِو عیسیٰ دَ نامِ حانیا زندگیِ مُوکد. مولا عیسیٰ دَ خاو دَ زشی ظاهر شده گُفت: ”آی حانیا.“ حانیا دَ جوابِ شی دد: ”امر کو، یا مولا.“ ^{۱۱} و مولا دَزُو گُفت: ”باله شو، دَ کوچه

بورو که نام شی «سیده» آسته و دَ خانِه یهودا کسی ره دَ نام شائول از شارِ طرسوس پُرسان کُو. امی آلی او مَشغُولِ دُعا آسته ^{۱۲} و او دَ خاو خُو دیده که یگ نفر دَ نام حنایا مییه و دِست خُو ره دَ بِلِه ازو میله تا او دُوباره بِنیا شنه. ^{۱۳} حنایا گُفت: ”یا مولا، ما از غدر کسا شنیدیم که ای آدم دَ سرِ مُقدَّسینِ ازتو دَ اورشلیم کلو ظلم کده. ^{۱۴} و آلی از طرفِ پیشوایونِ بزرگِ اختیار پیدا کده دَ اینجی آمده تا تمام کسای که نام تو ره بگیری، اونا ره دستگیر کنه. ^{۱۵} مگم مولا دَزو گُفت: ”خیره، بورو، چرا که ما او ره انتخاب کدیم تا یگ وسیله جور شنه و پیغام مره دَ مردمِ غیرِ یهود و دَ پادشایو و ام دَ بنی اسرائیل برسنه. ^{۱۶} ما دَزو نشو میدیم که بلده نام مه چیقس باید رنج-و-زحمت بکشه.“

^{۱۷} اوخته حنایا رفته دَ خانِه یهودا داخل شد و دِست خُو ره دَ بِلِه شائول ایشته گُفت: ”شائول برار، وختیکه تو ایسو میمدی مولا عیسی دَ بینِ راه دَز تو ظاهر شد. او مره ری کده تا که تو دُوباره بِنیا شنی و از روح القدس پُر شنی.“ ^{۱۸} دَ امزو لحظه یگو چیز رقم پرده آلی از چیمای شائول تاه پرید و او دُوباره بِنیا شد. اوخته او باله شده غُسلِ تعمید گرفت. ^{۱۹} بعد ازو او نان خورده قوت گرفت و بلده چند روز قد پیروای عیسی مسیح دَ دمشق مند. ^{۲۰} او فوراً دَ عبادت خانه های یهودیا رفت و وعظ کد که عیسی واقعاً باچه خدا آسته. ^{۲۱} کسای که تورای ازو ره میشنید مو شده حیر و مومند و مَوگُفت: ”آیا ای امو کسی نییه که دَ اورشلیم کسای ره که نام عیسی ره میگرفت، تباه موکد؟ و آلی ام دَ اینجی نمده تا اونا ره دستگیر کده دَ پیشِ پیشوایونِ بزرگ بیره؟“ ^{۲۲} مگم شائول قُدرت بیان شی روز دَ روز کلو موشد و قد دلایلِ زیاد یهودیای دمشق ره بند اندخته ثبوت موکد که عیسی امو مسیح وعده شده آسته. ^{۲۳} بعد

از چند وخت یهودیا نقشه کشید که او ره بکشه. ^{۲۴} ولے شائول از نقشه ازوا خبر شد. اونا د درگه های شار شاو و روز پیره موكد تا که او ره گرفته از بین بیره. ^{۲۵} لیکن یارای شی او ره شاو د منه یگ سبد ایشه از دیوال شار تا کد. ^{۲۶} وختیکه شائول د اورشلیم رسید، او میخواست که قد دیگه یارا یگجای شنه، مگم پگ ازوا ازو ترس خورد، چون باور نموکد که او واقعاً پیرو عیسی شده بشه. ^{۲۷} لیکن برنابا او ره گرفته د پیش رسولا برد و بلده ازوا نقل کد که چطور او د راه دمشق مولا عیسی ره دیده و مولا چطور قد ازو توره گفته و او د چی دلیری د نام عیسی توره گفته. ^{۲۸} اوخته شائول قد ازوا یگجای شد و د اورشلیم رفت و آمد دشت و د دلاوری د نام مولا عیسی وعظ موكد. ^{۲۹} او قد یهودیای یونانی زبو بحث و گفتگوی موكد، مگم اونا د تلاش کشتون شی بود. ^{۳۰} وختیکه ایماندارا خبر شد، اونا او ره د شار قیصریه برد و از اونجی د شار طرسوس ربی کد.

^{۳۱} پس جماعت ایماندارا د سرتاسر یهودیه، جلیلیه و سامره صلح- و آرامش پیدا کد. اونا د ایمان خو قوی شده د خداترسی زندگی موكد و د کومک روح القدس تعداد ازوا کلو شده مورفت.

سفر پترس

^{۳۲} پترس د تمام منطقه ها سفر موكد و او د پیش مقدسینی که د شار لده زندگی موكد ام آمد. ^{۳۳} د اونجی او یگ آدم ره د نام اینیاس دید که او مدت هشت سال فلج و د جاگه افتده بود. ^{۳۴} پترس دزو گفت: ”اینیاس، عیسی مسیح توره شفا میدیه. باله شو، جاگه خوره جم کو.“ و او دستی از جاگه خو باله شد. ^{۳۵} از دیدون اینیاس تمام مردمای شار لده و منطقه شارون سون مولا

۳۶ دَ شارِ یافا یِگِ خاتونِ ایماندار دَ نامِ طَبِیتا بُود که دَ زِبونِ یونانی اُورِه دورکاس یعنی ”آهو“ مُوگفت. اُو خاتو غدرِ نیکوکار بُود و هرغیت خیرات میدد. ۳۷ دَ امزو روزا طَبِیتا ناجور شُدِه مُرد و جَسَدِ شی ره غُسل دَدِه دَ یِگِ باله‌خانه اِشت. ۳۸ ازی که شارِ لِدِه دَ نزدیکِ شارِ یافا بُود، پِروایِ عیسیٰ دَ یافا شِنید که پِترُس دَ شارِ لِدِه آسته. پس اونا دُو نفر ره رِبی کد تا ازو خاهِش کُنه و بَگه که هر چی زودتر دَ پیشِ ازمو بییه. ۳۹ اوخته پِترُس باله شُدِه قد ازوا رِبی شُد. وختیکه دَ اُونجی رسید اُو ره دَمزو باله‌خانه بُرد. دَ اُونجی تمامِ خاتونوی بیوه چخرا کده دَ گردِ پِترُس جَم شُد و پیرونا و دیگه کالایِ ره که دورکاس دَ دُورونی که قد ازوا بُود دوختد، دَزو نشو میدد. ۴۰ مگم پِترُس پگِ ازوا ره از اُتاق بُر کد و زانو زده دُعا کد و رُوی خُو ره سُون جِنازه کده گُفت: ”طَبِیتا، باله شو.“ اوخته اُو چیمایِ خُو ره واز کد و امی که پِترُس ره دید، رُست شُدِه شِشت. ۴۱ پِترُس از دِست شی گِرِفته اُو ره دَ سرِ پایِ شی ایسته کد و بعد ازو مُقدَّسین و خاتونوی بیوه ره گوی کده اُو ره زنده دَزوا تسلیم کد. ۴۲ ای خبر دَ سراسرِ یافا تیت شُد و غدرِ نفرا دَ مولا عیسیٰ ایمان اُورد. ۴۳ دَ حینِ زمانِ پِترُس بلده روزایِ کَلو دَ یافا قد شَمعونِ چرمگر مند.

صاحبِ مَنْصَبِ رُومی پِرو عیسیٰ مسیحِ مَوشه

۱۰ دَ شارِ قِیصریه یِگِ آدم دَ نامِ گرنیلیوس زندگی مُوكد که یکی از قومندانایِ فِرَقِه رُومی دَ نامِ فِرَقِه اِیتالیایی بُود. ۲ اُو قد تمامِ خانوارِ خُو پرهیزگار و خداترس بُود و دَ مردُم کَلو خیرات دَدِه هر

وخت دَ پیشگاهِ خُدا دُعا مُوكد. ^۳ او یگ روز نزدیکِ ساعتِ نهمِ روز، دَ عالمِ خاو یگ ملایکِه خُدا ره برَملا دید که پیش شی اَمده گُفت: ”آی گرنیلیوس.“ ^۴ گرنیلیوس قد ترس-و-لرز سُون ازو توخ کده گُفت: ”چی امر آسته، صاحب؟“ او دَ جواب شی دد: ”دُعا ها و خیرات تُو دَ پیشگاهِ خُدا دَ عالمِ باله دَ عنوانِ یادآوری رسیده. ^۵ آلی چند نفر ره دَ شارِ یافا پُشتِ شِمعون که مشهور دَ پترُس آسته ریی کُو. ^۶ او دَ پیشِ شِمعون چرمگر که خانه شی دَ لبِ دریا آسته، مهمویه.“ ^۷ وختی امو ملایکِه که قد ازو توره موگُفت غیب شد، گرنیلیوس دُو نفر از خدمتگاری خوره قد یگ عسکرِ پرهیزگار که از جُمله حاضرِباشای شی بود، کوی کد ^۸ و تمام چیزا ره دزوا بیان کده اونا ره دَ یافا ریی کد.

^۹ روزِ دیگِه شی دَ حالیکه اونا سَفرِ مُوكد و دَ شارِ نزدیکِ مُوشد، پترُس ساعتِ ششم دَ بله بامِ خانه بُر شد تا دُعا کنه. ^{۱۰} او گُشنه شد و میخواست که یگو چیزِ بُخوره. مگم دَ حالیکه نان تیار مُوشد، دَ بله ازو خاو اَمد. ^{۱۱} اوخته او دید که آسمو واز شد و یگ چیزِ رقمِ دسترخونِ کته که از چار شینگ شی گِرِفته شُد تا شده دَ بله زمی اَمد. ^{۱۲} دَ منِه ازو هر رقمِ چار پایا و خزندگونِ زمی و پرندگونِ هوا موجود بود. ^{۱۳} اوخته او یگ آواز ره شنید که گُفت: ”آی پترُس باله شو، حلال کُو و بُخور.“ ^{۱۴} مگم پترُس گُفت: ”هرگز نه، خُداوندا، چرا که ما چیزای ناپاک یا حرام ره هرگز نَخوردیم.“ ^{۱۵} دفعه دوّم امو آواز دزشی گُفت: ”چیزی ره که خُدا پاک جور کده، تُو او ره حرام نگی.“ ^{۱۶} ای واقعه سه دفعه تکرار شد و امو دسترخویگِ دمِ پس دَ آسمو بُرده شد.

^{۱۷} دَ حالیکه پترُس دَ باره معنای امزو خاو که دیدد چورت میزد، نفرای ره که گرنیلیوس ریی کده بود خانه شِمعون چرمگر ره پالیده

دَ دانِ درگِه شی رَسید. ^{۱۸} اونا گوی کده پُرسان کد: ”آیا شِمعون مشهور دَ پترُس دَ امینجی مهمو یه؟“ ^{۱۹} دَ حالیکه پترُس هنوز دَ باره خاو خُو چورت میزد، روح اَلقدس دَزو گُفت: ”اونه، سه نفر توره طلب مونه. ^{۲۰} باله شو، تا بورو و از رفتو قد ازوا دل-و-نادل نشو، چراکه ما اونا ره ربی کدیم.“ ^{۲۱} پترُس تا شده دَ پیش امزو نفرافت و گُفت: ”ما اموکس استم که شمو مویالید. شمو از چی خاطر دَ اینجی آمدید؟“ ^{۲۲} اونا دَ جواب شی گُفت: ”گرنیلیوس قومندانِ رومی که یگ آدم نیکوکار و خداترس و دَ بین تمام قوم یهود مُحترم آسته، موره ربی کده. چون یگ ملایکه مُقدّس دَزو هدایت دده که پُشت ازتو نفر ربی کنه تا که تُو دَ خانه ازو بیی و او تورای توره بشنوه.“ ^{۲۳} اوخته پترُس اونا ره دعوت کده دمزو خانه مهمو کد.

صباح شی قد ازوا سون قیصریه ربی شد و چند نفر از برارای ایماندارِ یافا ام قد ازو قتی رفت ^{۲۴} و اونا روزِ دیگه شی دَ قیصریه رسید. گرنیلیوس قوما و دوستای نزدیک خوره گوی کده بود و پگ شی چیم دَ راه ازوا بود. ^{۲۵} وختیکه پترُس دَ مِه خانه رفت، گرنیلیوس قد شی روی دَ روی شد و خود ره دَ بله پای شی اندخته او ره پرستش کد. ^{۲۶} مگم پترُس او ره باله کد و گُفت: ”ایسته شو، ما خود مه ام یگ انسان استم.“ ^{۲۷} اوخته پترُس قد ازو توره گُفته داخل رفت و دید که دَ اونجی کلو نفر جم آسته. ^{۲۸} پترُس دَزوا گُفت: ”خودون شمو میدنید که بلده شخصِ یهودی روا نییه که قد غیر یهودی شست-و-برخاست کنه. مگم خدا دَ خاو دَز مه نشو دد که هیچ کس ره باید ناپاک یا نجس نگیم.“ ^{۲۹} امزی خاطر وختیکه شمو پُشت مه نفر ربی کدید، ما بے چون-و-چرا آمدم. آکو بگید که بلده چیز خیل مَره طلب کدید؟“ ^{۳۰} گرنیلیوس دَ

جواب شی گفت: ”چار روز پیش دَ امزی ساعت، ساعتِ نهم ما دَ خانه خُو دَرَو دُعا مُوکدُم که اولغنتله یگ آدم قد کالای نُورانی رُوی دَ رُوی مه ایسته شُدِه ^{۳۱} دَز مه گفت: ’آی گرنیلیوس، دُعی تُو شِنیده شُدِه و خیرات تُو دَ حُضُورِ خُدا یادآوری شُدِه. ^{۳۲} آلی چند نفر ره دَ یافا رَی کُو و شِمعون ره که مشهور دَ پِترُس آسته کُوی کُو که دَ اینجی بیه. او دَ خانه شِمعون چرمگر که دَ لبِ دریا آسته مهمو یه. ^{۳۳} پس فوری دَ پُشت تُو نفر رَی کدُم و تُو لُطف کده امدی. آلی پگ مو دَ حُضُورِ خُدا جَم شُدی تا تمام چیزای ره که خُداوند دَز تُو گُفته، مو بشنوی.“

^{۳۴} اوخته پِترُس دان خُوره واز کد و گُفت: ”ما واقعاً پی بُردُم که خُدا سیاه اِسپی جدا نَموکنه، ^{۳۵} بلکه از هر مِلّت هر کسی که از خُدا بترسه و کار نیک کنه، دَ پیش اَزو قَبُول موشه. ^{۳۶} شُمو از کلامی که خُدا دَ بنی اِسرائیل رَی کده باخبر اَسْتید، یعنی از خوشخبری صلح-و-آرامش که دَ وسیله عیسی مسیح اعلان شُد. او مولای پگ آسته. ^{۳۷} شُمو از تورای که دَ سراسرِ منطقه یهودیه واقع شُدِه خبر دَرید، از تورای که از منطقه جلیلیه شروع شُد، بعد ازی که یحیی دَ مردُم اعلان کد که غُسلِ تعمید بگیره. ^{۳۸} و ام شُمو میدَنید که چطور خُدا عیسی ناصری ره قد روح اَلقُدس و قُدرت مسیح تعیین کد و چطور عیسی دَ چارطرف رفته کار نیک کد و تمام کسای ره که دَ زیر شِکنجه اِبلیس بُود شفا دَد، چُون خُدا قد اَزو بُود. ^{۳۹} مو شاهدِ تمام کارای اِستی که او دَ مُلکِ یهودیه و دَ شارِ اورشَلیم انجام دَد. اونا او ره دَ رُوی صلیب میخکوب کده گُشت، ^{۴۰} ولے دَ روزِ سِوَم خُدا او ره زنده کد و دَ مردُم ظاهر کد. ^{۴۱} مگم نه دَ پگِ مردُم، بلکه فقط دَ شاهدای که از گاه خُدا اونا ره اِنْتِخاب کده بُود، یعنی دَز مو که بعد از دُوباره زنده شُدون شی از مُرده ها

قد ازو خوردی و وُچی کدی. ^{۴۲} و او دَز مو وِظیفه دَد که دَ مردُم موعظه کنی و شاهیدی بیدی که او امو آسته که خُدا او ره قاضی زنده ها و مُرده ها تعیین کده ^{۴۳} و دَ باره ازو تمام پیغمبرا شاهیدی دده که هر کسی که دَزو ایمان بیره، گناهای شی دَ نام ازو بخشیده موشه.

^{۴۴} تورای پترُس هنوز خلاص نشده بود که روح اَلْقُدس دَ تمام کسای که پیغام ره شنید، نازل شد. ^{۴۵} ایماندارای یهودی که قد پترُس آمده بود حیر و مند، چرا که نِعْمتِ روح اَلْقُدس حتی دَ غیر یهودیا ام دده شد، ^{۴۶} چُون اونا میشنید که امی غیر یهودیا دَ زبونای مُخْتَلِفِ خُدا ره ستایش موكد. اوخته پترُس گُفت: ^{۴۷} ”آیا کسی میتنه امی نفرا ره از گِرِفْتونِ غُسلِ تَعْمِیدِ دَ آو مَنع کُنه، امی کسای ره که رقم ازمو آلی روح اَلْقُدس ره حاصل کده؟“ ^{۴۸} پس پترُس امر کد که اونا دَ نام عیسی مسیح غُسلِ تَعْمِیدِ دده شنه. اوخته اونا از پترُس خواهش کد که چند روزِ دِیگه قد ازوا بُمَنه.

پترُس دُوباره دَ اورشَلیم موره

۱۱ | ۱ رسولا و دِیگه برارای ایماندار که دَ تمام منطقه یهودیه بود، شنید که غیر یهودیا ام کلام خُدا ره قبول کده. ^۲ وختیکه پترُس دَ اورشَلیم رفت، ایماندارای ختنه شده، دَ بله ازو اعتراض کده ^۳ گُفت: ”تو چرا دَ مینکلِ مردای ناختنه رفتی و قد ازوا نان خوردی؟“ ^۴ اوخته پترُس قِصّه ره شروع کده دَ تفصیل دزوا بیان کد و گُفت: ^۵ ”یگ روز دَ شارِ یافا مَشغُولِ دُعا بُوْدُم و دَ عالمِ خاو دیدم که یگ چیز رقم دسترخونِ کُنه که از چار سنگ شی گِرِفْتِه شُد، از آسمو تاه آمد و دَ پیشِ ازمه رسید. ^۶ وختیکه خُوب سُون

ازو توخ کدم، دیدم که د منه شی چارپایا، حیوانای درنده، خزندگو و پزندگون هوا موجود بود. ^۷ د اونجی یگ آواز ره شنیدم که موگفت: 'ای پترس باله شو، حلال گو و بخور.' ^۸ لیکن ما گفتم: 'نه خداوندا، ما هرگز چیزای ناپاک و حرام ره د دان خو نزدیم.' ^۹ دفعه دیگه امو آواز از آسمو آمده گفتم: 'چیزی ره که خدا پاک جور کده، تو او ره حرام نگی.' ^{۱۰} ای واقعه سه دفعه تکرار شد و بعد ازو پگ چیزا دوباره د آسمو برده شد. ^{۱۱} دمزو غیت د خانه که ما مهمو بودم سه نفر رسید. اونا ره از شار قیصریه د پشت ازمه ربی کدد. ^{۱۲} روح القدس دز مه گفتم که بدون چون-و-چرا قد ازوا بورم. امی شش برار ایماندار ام قد ازمه قتی رفت و مو د خانه امزو آدم داخل شدی. ^{۱۳} او بلده ازمو قصه کد که چطور ملایکه ره دید که د خانه شی ایسته شد و دزشی گفتم: 'چند نفر ره د یافا ربی گو تا شمعون ره که مشهور د پترس آسته، گوی کنه. ^{۱۴} او دز تو یگ پیغام میره که تو و خانوار تو د وسیله ازو نجات پیدا مونی.' ^{۱۵} امی که شروع د توره گفتو کدم، روح القدس دزوا نازل شد، امو رقم که د شروع دز مو ام نازل شده بود. ^{۱۶} اوخته توره مولا د یاد مه آمد که گفته بود: 'یحییٰ قد آو غسل تعمید میدد؛ مگم شمو قد روح القدس تعمید دده موشید.' ^{۱۷} پس اگه خدا دزوا نعمت روح القدس ره بخشیده، امو رقم که دز مو د وخت ایمان آوردو د مولا عیسیٰ مسیح بخشیدد، ما کی بودم که مانع کار خدا موشدم؟" ^{۱۸} وختیکه اونا ای چیزا ره شنید، پگ شی چپ مند و خدا ره ستایش کده گفتم: "پس خدا د غیر یهودیا ام فرصت عطا کده تا توبه کنه و زندگی آبدی ره نصیب شه." ^{۱۹}

ایماندارای شار انطاکیه

^{۱۹} ایماندارای که از خاطر آزار-و-اذیت بعد از مرگ استیفان

تیت پَرک شد، تا منطقه فنیقیه، جزیره قبرس و شارِ اَنطاکیه رفت و پیغامِ عیسیٰ مسیح ره بغیر از یهودیا دَ هیچ کس نَگفت. ^{۲۰} مگم چند نفر از ایماندارای قبرس و شارِ قیروان دَ اَنطاکیه رفت و قد یونانیا توره گفته خوشخبری دَ باره مولا عیسیٰ ره دَزوا رَسند. ^{۲۱} و دستِ خُداوند قد ازوا بُود و تعدادِ کلو ایمان آورده پیروای مولا عیسیٰ جور شد. ^{۲۲} ای خبر دَ گوشِ جماعتِ ایماندارا دَ اورشَلیم رسید و اونا بَرنابا ره دَ اَنطاکیه رَی کد. ^{۲۳} وختیکه بَرنابا دَ اُونجی رسید و نتیجه فیض-و-برکتِ خُدا ره دید، او خوشحال شد و ایماندارا ره تشویق کد که از دل و جان دَ مولا وفادار بُمَنه، ^{۲۴} چُون او یگ آدم مهربو و پُر از روح اَلقُدس و ایمان بُود. پس غدر مردُم دَ پیروای مولا عیسیٰ اِضافه شد. ^{۲۵} بعد ازو بَرنابا دَ شارِ طرسوس رفت تا که شائول ره پیدا کنه. ^{۲۶} وختیکه او ره پیدا کد، او ره دَ اَنطاکیه اُورد. پس یگ سالِ کامل هر دُوی شی قد جماعتِ ایماندارا جَم موشد و دَ غدر مردُم تعلیم میدد. دَ اَنطاکیه بُود که بلده اولین دفعه پیروای عیسیٰ ره «مسیحی» نام ایشت.

^{۲۷} دَمزُو وخت، چند نبی از اورشَلیم دَ اَنطاکیه آمد. ^{۲۸} یکی ازوا که آگابوس نام دَشت، باله شد و دَ وسیله روح اَلقُدس پیشگویی کد که یگ قحطی شدید دَ سراسر دُنیا مییه. ای واقعه دَ دورونِ امپراطوری کلودیوس رُخ دد. ^{۲۹} اوخته ایماندارا دَ بین خُو فیصله کد که هر کس دَ اندازه قدرت و توان خُو دَ برارای ایماندار که دَ مُلکِ یهودیه آسته کومک رَی کنه. ^{۳۰} اونا امی تصمیم خُو ره عملی کد و کومکای خُو ره از دستِ بَرنابا و شائول دَ بزرگایِ جماعتِ ایماندارا دَ اُونجی رَی کد.

آزادی پترُس از بندی خانه

۱۲ دَمزُو غیت هیرو دیس پادشاه دِسْت خُو ره بَلده آزار-و- اذیت دَ بَله بَعْضی نفرای جماعت ایماندارا دراز کد. ^۲ او یعقوب برارِ یوحنا ره قد شمشیر گشت. ^۳ وختی هیرو دیس دید که ای کار یهودیا ره خوش کد، او دَ کارای خُو ادامه دده پترُس ره ام دِسْتگیر کد. ای واقعه دَ روزای عیدِ فطیر رُخ دد. ^۴ بعد از دِسْتگیر کدو او ره دَ بندی خانه آندخت و چار دُل چار نفری ره دَ بَله شی پیره دار مقرر کد. هیرو دیس قصد دشت که بعد از عیدِ پَصَح او ره دَ پیشِ مردم بُره تا محاکمه شنه. ^۵ مگم زمانی که پترُس دَ بندی خانه نگاه مُوشد، جماعت ایماندارا از تی دل دَ پیشِ خُدا بَلده شی دُعا مُوکد.

^۶ شاو امزُو صَباح که هیرو دیس میخواست پترُس ره دَ پیشِ مردم بُره، پترُس دَ بندی خانه قد دُو زنجیر بسته شده دَ بینِ دُو عسکر خاو بُود و پیره دارا ام دَ دَم درگه بندی خانه پیره داری مُوکد. ^۷ اولغته یگ ملایکه خُداوند ظاهر شد و یگ نُور مَنه اُتاق ره روشو کد. ملایکه دَ بَغْلِ پترُس زده او ره بیدار کد و گفت: ”زود باله شو.“ دَ امزُو لَحظه زنجیرا از دِسْتای شی واز شده اُفتد. ^۸ اوخته ملایکه دَ زشی گفت: ”کمر خُوره بسته گو و چیلی های خُوره پای گو.“ پترُس امو رقم کد. ملایکه بسم دَزُو گفت: ”پتوی خُوره دَ گرد خُو بگیر و از رد مه بیه.“ ^۹ و پترُس از اُتاق بُر شده از پُشتِ ملایکه ربی شد، مگم او باور شی نَمیمد که کارای ملایکه حقیقت دشته بشه، بلکه فکر مُوکد که خاو مینگره. ^{۱۰} اونا از پیره دارِ اوّل و دوّم تیر شده دَ درگه آینی بندی خانه که طرفِ شار واز مُوشد، رسید. امو درگه خود بخود بَلده ازوا واز شد و اونا ازونجی بُر شد. وختیکه اونا دَ آخرِ کُوجه رسید، ملایکه یگ دَم از پیشِ پترُس

غیب شد. ^{۱۱} اوخته پترُس دَ خود آمده گفت: ”آلی ما باوَر کدُم که خداوند ملایکه خُو ره رَی کده و مَره از چنگِ هیرودیس و از تمام چیزای که مردُم یهُود دَ اِنْتَظار شی بُود، خلاص کده.“ ^{۱۲} امی که سر شی دَرک شد، اُو دَ خانِه مریمِ آبه یوحنا که مشهُور دَ مَرَقَس بُود، رفت. دَ اُونجی غَدَر مردُم جَم شُدُد و دُعا مُوکد. ^{۱۳} وختیکه پترُس درگِه حَولی ره نَخ نَخ کد، یگ کَنیز دَ نامِ رودا اَمَد تا توخ کنه که کی آسته. ^{۱۴} غَیتیکه آوازِ پترُس ره شِنخت، دَ جای ازی که درگِه ره واز کنه، از خوشی کَلو پس سُون خانِه خیز کد و دَ دیگرو خبر دَد که ”پترُس دَ دانِ درگِه ایسته یه!“ ^{۱۵} لیکن اونا دزشی گفت: ”تُو دیونه شُدی.“ مگم ازی که اُو غَدَر شَله شد که راست مُوگیه، اونا گفت: ”حتمًا اُو ملایکه شی بَشه.“ ^{۱۶} مگم پترُس یکسره درگِه ره نَخ نَخ مُوکد. وختیکه اونا درگِه ره واز کد و دید که پترُس آسته، اونا کَلو حَیرو مند. ^{۱۷} پترُس قد دِست خُو سُون ازوا اشاره کد که چُپ شنه و بعد ازو بَلده ازوا قِصّه کد که چی رقم خداوند اُو ره از بَندی خانِه خلاص کده. اُو دَزوا گفت: ”یعقوب و دیگِه برارونِ ایماندار ره ام امزی واقِعه خبر کنید.“ بعد ازو پترُس ازونجی بُر شُدِه دَ یگ جای دیگِه رفت.

^{۱۸} صَباح شی دَ بَینِ عسکرا کتِه غَوغا اُفتد که ”پترُس کُجا شُدِه؟“ ^{۱۹} وختی هیرودیس اَمَرِ پالیدونِ ازو ره دَد و اُو ره پَیدا نَتِنست، اُو از پیره دارا تحقِیق کده حُکمِ اِعدامِ ازوا ره صادر کد و خودِ هیرودیس از منطقهِ یهُودیه دَ شارِ قِصریه رفت و دَ اُونجی مند.

مَرگِ هیرودیس پادشاه

^{۲۰} دَ امزُو غَیتِ هیرودیس دَ سرِ مردُمِ شارای صُور و صَیدون سخت قار بُود، مگم اونا یگجای شُدِه دَ دیدونِ ازو اَمَد. امی که اونا

پُشتیوانی بلاستُس ناظرِ قَصْرِ پادشاه ره دَ دِست اُورد، از پادشاه تقاضای صلح- و- آشتی کد، چراکه مُلکِ ازوا خورا که- باب خُو ره از مُلکِ هیرو دیس پادشاه دَ دِست میُورد. ^{۲۱} دَ روزِ تعیین شده هیرو دیس کالای شاهانه خُو ره پوشیده دَ تختِ شِشت و دَ مردُم سُخرانی کد. ^{۲۲} و مردُم چیغ زده موگفت: ”ای آواز، آوازِ خُدا یه، نه آوازِ انسان!“ ^{۲۳} دَ امزُو لَحظه ملایکه خُداوند هیرو دیس ره زد، چراکه او مغرور شده خُدا ره ستایش نکد. پس جان شی ره کِرم زد و او مُرد.

^{۲۴} مگم کلام دَ دلِ مردُم رُشد مُوکد و پَخش شده مورفت.

^{۲۵} وختیکه بَرنا با و شائول وظیفه خُو ره دَ اورشَلیم تکمیل کد، اونا پس دَ اَنطاکیه رفت و یوحَنای مشهُور دَ مَرَقَس ره ام قد خُو بُرد.

بَرنا با و شائول دَ سَفَرِ رَبی مُوشه

۱۳ ^۱ دَ جماعتِ ایماندارای اَنطاکیه یگ تعداد نَبی و معلِم

و جُود دَشت که اینی کسا بُود: بَرنا با، شِمعون که او ره نِیجر ام موگفت، لُکیوس قیروانی، منا حِم که برارخونده هیرو دیس پادشاه بُود و شائول. ^۲ یگ روز وختیکه اونا روزه دَشت و خُدا ره عِبادت مُوکد، روح اَلقُدس دَزوا گُفت: ”بَرنا با و شائول ره بَلده کاری که ما اونا ره کُوی کدیم، بَلده ازمه جدا کُنید.“ ^۳ پس اونا بعد از روزه گِرِفَتو و دُعا کدو دِستِ خُو ره دَ سَرِ ازوا ایشْت و اونا ره بَلده خِدمتِ رَبی کد.

خوشخبری دَ جَزیره قِبرس

^۴ پس بَرنا با و شائول دَ اَمرو هِدایتِ روحِ اَلقُدسِ رَبی شد. اونا اوّل

دَ شَارِ سَلُوكِيه رِفَت و اَزُونجِي دَ كِشْتِي سُون جَزِيرِه قَبْرِس سَفَر كَد.
^۵ و خْتِيكِه دَ شَارِ سَلَامِيْس رَسِيْد، اُونَا دَ عِبَادَت خَانِه هَاي يَهُودِيَا
 رِفْتِه كَلَامِ خُدا رِه اِعْلَان كَد. يُوْحَنَّاي مَشْهُور دَ مَرَقَس قَد اَزُوا
 هَمَكَار بُوْد. ^۶ اُونَا تَمَامِ جَزِيرِه رِه گِشْت تَاكِه دَ شَارِ پَاْفُوس رَسِيْد. دَ
 اُونَجِي اُونَا قَد يِگ اَدَمِ يَهُودِي دَ نَامِ بَار- يَشُوعِ سَر خُورْد كِه اُو
 جَا دُوْگَر و پِيْغَمْبِرِ دَرُوعِي بُوْد. ^۷ اُو يِكِي اَز نَفْرَاي سِرْگِيُوس پُولْس
 وَاي قَبْرِس بُوْد. سِرْگِيُوس پُولْس يِگ اَدَمِ دَانِشْمَنْد بُوْد و اُو بَرْنَابَا و
 شَائُول رِه دَ پِيْش خُو طَلَب كَد، چُون مِيخَاسْت كَلَامِ خُدا رِه بَشْنَوِه.
^۸ مِگَم اَمُو جَا دُوْگَر كِه تَرْجَمِه نَامِ شِي دَ يُونَانِي عَلِيْمَاس بُوْد، قَد اَزُوا
 مُخَالِفَت كَدِه كُوشِش مُوكَد كِه وَاي رِه اَز اِيْمَان اَوْرُدو مَعْنِ كَنِه.
^۹ اُوخْتِه شَائُول مَشْهُور دَ پُولْس، پُر اَز رُوحِ اَلْقُدْس شُدِه سُون
 عَلِيْمَاس غُوُوج تُوخ كَد و گُفْت: ^{۱۰} ”اَي بَاچِه شَيْطُو كِه پُر اَز هَر
 حِيْلِه و هَر نِيْرَنگ اَسْتِي، اَي دُشْمُونِ تَمَامِ نِيكِي هَا! اَيَا اَز كَج مَعْنِي
 كَدُونِ رَاهِ هَاي رَاسْت خُداوَنْد دِسْت بَالِه نَمُوكُنِي؟ ^{۱۱} اِيْنِه، اَلِي
 دِسْتِ خُداوَنْد دَ خِلَافِ تُو بَالِه مُوشِه و تُو كُور شُدِه اَفْتُو رِه بَلَدِه
 چَنْد و خْت دِيْدِه نَمِيْتِنِي.“ دَمَزُو لَحْظِه غُبَار و تَرِيكِي دَ بِلِه چِيْمَاي
 اَزُو اَمَد و اُو دَ گِرْد خُو تَاو مُوخُورْد كِه يِگُو كَس رِه پِيْدَا كُنِه تَا اَز
 دِسْتِ شِي گِرِفْتِه اُو رِه كُوتَل كُنِه. ^{۱۲} و خْتِيكِه وَاي اَمِي وَاقِعِه رِه
 دِيْد، اِيْمَان اَوْرُد، چِرَاكِه اَز تَعْلِيْمِ دَ بَارِه مَوْلَا عِيْسِي حِيْرُو مَنَدُد.

خِدْمَتِ دَ اَنْطَاكِيِه پِيْسِيْدِيِه

^{۱۳} پُولْس و رَفِيْقَاي شِي اَز پَاْفُوس حَرَكْت كَدِه دَ كِشْتِي سُون شَارِ
 پِرْگِه دَ وِلَايْتِ پَمْفِيلِيِه رِفْت و دَ اُونَجِي يُوْحَنَّا اَزُوا جَدَا شُدِه پَسِ دَ
 اَوْرُشَلِيْمِ رِفْت. ^{۱۴} مِگَم اُونَا اَز پِرْگِه حَرَكْت كَدِه دَ شَارِ اَنْطَاكِيِه دَ
 وِلَايْتِ پِيْسِيْدِيِه اَمَد. اُونَا دَ رُوزِ اَرَامِ دَ عِبَادَتِ خَانِه يَهُودِيَا دَر اَمَد
 و دَ اُونَجِي شِشْت. ^{۱۵} بَعْد اَز خَاَنْدُونِ تُوْرَاتِ و نُوْشْتِه هَاي اَنْبِيَا

بزرگای عبادت خانه یگ نفر ره د پیش ازوا ربی کده گُفت:

”برارو، اگه کدم پیغام تشویق کُننده بلده مردم دَرید، لُطفاً بگید.“

^{۱۶} پس پولس ایسته شده قد دست خُو اشاره کد و دزوا گُفت: ”ای مردای اسرائیلی و دیگه کسای که خداترس استید، گوش کُنید.

^{۱۷} خدای امزی قوم اسرائیل، اجداد مو ره انتخاب کد و قوم مو ره د دورونی که د عنوان بیگنه د سرزمین مصر بود سربلند کد و اونا

ره قد بازوی قوی ازونجی برو آورد ^{۱۸} و تقریباً مدت چل سال د بیابو حرکت های ازوا ره تحمل کد. ^{۱۹} او هفت ملت ره از سرزمین

کنعان نابود کده سرزمین ازوا ره د عنوان میراث د بنی اسرائیل دد. ^{۲۰} ای واقعه ها تقریباً چار صد و پنجاه سال ره دربر گرفت. بعد

ازو خدا تا زمان سموئیل پیغمبر قاضی ها ره مثل رهبر دزوا دد.

^{۲۱} اوخته مردم خاست که یگ پادشاه دشته بشه و خدا شائول باچه قیس ره از طایفه بنیامین د عنوان پادشاه بلده ازوا دد و او مدت

چل سال حکومت کد. ^{۲۲} وختیکه خدا شائول ره از پادشاهی

برطرف کد، داوود ره باله کد تا پادشاه ازوا شنه و د باره ازو

شاهدی دده گُفت: ’داوود باچه یسی آدم دلخاه مه آسته. او تمام

خاست های مره پوره موکنه.‘ ^{۲۳} از نسل امزی پادشاه، خدا د

مُطابق وعده خو یگ نجات دهنده، یعنی عیسی ره بلده بنی

اسرائیل ربی کد. ^{۲۴} پیش از آمدون عیسی، یحیی پیغمبر د تمام بنی

اسرائیل اعلان موکد که توبه کنه و غسل تعمید بگیره. ^{۲۵} وختیکه

دوره خدمت یحیی د خلاص شدو بود او گُفت: ’شمو مره کی

خیال مونید؟ ما او نیستم که شمو د انتظار شی استید. مگم او

شخص بعد از مه مییه و ما حتی لیاقت ازی ره ندرم که بند چلی

شی ره واز کنم.‘ ^{۲۶} ای برارو که اولاده ابراهیم استید و ام شمو

کسای دیگه که از خدا ترس دَرید: ای پیغام نجات د پگ مو دده

شده. ^{۲۷} مردم شار اورشلیم و رهبرای شی عیسی ره نشنخت و

پیشگویی پیغمبراً ره که هر روز آرام خنده مُوشد ام نَفامید.

وختیکه اونا عیسی ره د مرگ محکوم کد، اونا د حقیقت امو

پیشگویی ها ره پوره کد. ^{۲۸} اگرچه اونا کدم دلیل ندشت که او ره د

مرگ محکوم کنه، لیکن اونا از پیلاتس خواهش کد که او ره اعدام

کنه. ^{۲۹} وختی اونا تمام پیشگویی های ره که د باره ازو نوشته شده

بود پوره کد، اونا او ره از صلیب تا کده د قبر ایش. ^{۳۰} مگم خدا

او ره از مُرده ها دوباره زنده کد ^{۳۱} و د دورون روزای کلو بلده

کسای که قد شی از جلیلیه د اورشلیم آمده بود ظاهر شد. و امی آلی

اونا د باره ازو د مردم شاهدی میدیه. ^{۳۲} مو دز شمو اینی

خوشخبری ره میدی: چیزی ره که خدا د بابه کلونای مو وعده کده

بود، ^{۳۳} او ره خدا بلده ازمو که اولاده ازوا آستی قد دوباره زنده

کدون عیسی پوره کد. امو رقم که د زبور دوم نوشته شده:

’تو باچه مه آستی،

ما امروز آته تو شدّم.’

^{۳۴} خدا او ره از مُرده ها دوباره زنده کد تا جسد شی هرگز گنده

نشنه. او دزی باره اینی رقم گفته:

’امو برکات مقدّس و پُر اعتماد ره که د داوود وعده کده بودّم، دز

تو میدیم.’

^{۳۵} د یگ جای دیگه زبور اینی رقم گفته:

’تو نمیلی که جسد شخص مقدّس تو د قبر گنده شنه.’

^{۳۶} لیکن داوود د زمان خود خو د مطابق اراده خدا خدمت کد و

مُرد و دفن شده قد بابه کلونای خو یگجای شد و جسد شی گنده

شُد. ^{۳۷} لیکن او کسی ره که خُدا دُوباره زنده کد جَسَد ازو هرگز گندگی ره نَدید. ^{۳۸} امزی خاطر، برارای عزیز، بدید که د وسیله امزی عیسی بخشش گناه ها بلده شمو اعلان موشه. ^{۳۹} هر کسی که دزو ایمان بیره از تمام چیزای که شریعت موسی ننتسته او ره آزاد کنه، آزاد موشه. ^{۴۰} پس احتیاط کنید که گفته های پیغمبرا د سر شمو نیه که موهیه:

^{۴۱} 'آی ریشخندگرا، توخ کنید،

حیرو بُمَید و نابود شَید،

چرا که د زمان از شمو کاری مونم

که حتی اگه کسی او ره بلده شمو بگیه،

شمو باور نَموکنید."

^{۴۲} وختیکه پولس و برنابا از عبادت خانه برو میمد مردم ازوا

خاهش کد که د روز آرام آینده بسم قد ازوا د باره ازی چیزا توره

بگه. ^{۴۳} وختیکه عبادت خانه رخصت شد، غدر از یهودیا و دیگه

مردم خداپرست که دین یهود ره قبول کدد، از دُمبال پولس و برنابا

ربی شد. هر دوی شی قد ازوا توره موگفت و اونا ره تشویق موکد

که د فیض-و-رحمت خدا پایدار بُمَنه. ^{۴۴} د روز آرام دیگه، تقریباً

پگ مردم شار جم شد تا کلام خداوند ره بشنوه. ^{۴۵} مگم وختیکه

یهودیا او جمعیت کته ره دید، سخت بخیلی ازوا آمد و قد هر

چیزیکه پولس موگفت، اونا مخالفت کده دوکری موکد. ^{۴۶} اوخته

پولس و برنابا د شجاعت دزوا گفت: "لازم بود که کلام خدا از

پگ کده اولتر دز شمو یهودیا میرسید. مگم ازی که شمو او ره رد

کدید و خودگون خوره لایق زندگی ابدی ندیدید، اینه، مو د پیش
غیر یهودیا موری، ^{۴۷} چراکه خداوند دز مو اینی رقم امر دده:

'ما توره بلده ملت ها یگ نور جور کدیم

تا که د سراسر زمی سبب نجات بشی."

^{۴۸} وختیکه غیر یهودیا ای توره ها ره شنید، اونا خوشحال شد و
کلام مولا ره تعریف-و-تمجید کد و تمام امزو کسای که بلده
زندگی ابدی تعیین شده بود، ایمان آورد. ^{۴۹} و کلام مولا د سراسر
امزو منطقه تیت شد. ^{۵۰} لیکن یهودیا خاتونوی خداترس و آبرومند
و بزرگای شار ره د ضد پولس و برنابا باله کد و اونا ره آزار-و-
اذیت کده از منطقه خو بر کد. ^{۵۱} اوخته پولس و برنابا خاک پای
خوره د عنوان اعتراض د پیش روی ازوا تک زده د شار قونیه
رفت. ^{۵۲} و پیروا پر از خوشی و روح القدس بود.

پولس د شارای قونیه، لستره و دربه

۱۴ ^۱ د قونیه ام پولس و برنابا د عبادت خانه یهودیا رفت و د
اونجی د طریقہ توره گفت که یگ تعداد کتیه یهودیا و یونانیا ایمان
آورد. ^۲ مگم یهودیای که ایمان نوردد، غیر یهودیا ره د شور آورد و
فکر های ازوا ره د برابر برارون ایماندار تغییر دد. ^۳ باوجود ازوا ام
پولس و برنابا بلده کلو وخت د اونجی مند و د دلیری د باره مولا
عیسی توره موگفت و مولا د وسیله عطا کدون معجزه ها و کارای
عجیب که از طریق ازوا انجام موشد، د باره کلام پر فیض خو
شاهدی میدد. ^۴ و مردم شار دو تقسیم شد: یگ تعداد مردم طرفدار
یهودیا و یگ تعداد دیگه شی طرفدار رسولا شد. ^۵ وختیکه غیر

یهودیا و یهودیا قد رهبرای خو کوشش کد که رسولا ره آزار-و-
آذیت کده سنگسار کنه ^۶ پولس و برنابا ازی موضوع خبر شده د
منطقه لیکائونیه د شارای لیستره و دربه و جایای گردوبر شی دوتا
کد ^۷ و د اونجی ام د اعلان خوشخبری ادامه دد.

^۸ د شار لیستره یگ آدم شستد که هر دو پای شی شل بود؛ او از
کوره آبه خو لنگ بود و هرگز راه نرفتد. ^۹ د حالیکه پولس توره
موگفت، امو آدم گوش موکد. و پولس سون ازو غووج توخ کد و
فامید که او اوقس ایمان دره که شفا پیدا کنه. ^{۱۰} پولس د آواز بلند
گفت: ”باله شو، قد پایای خو راست ایسته شو.“ و او آدم ثوب
کده د راه رفتو شد. ^{۱۱} وختیکه مردم ای کار پولس ره دید، اونا د
زبون لیکئونی چیغ زده گفت: ”خدایو د شکل انسان د مینکل مو
نازل شده.“ ^{۱۲} اوخته اونا برنابا ره زاووش نام کد، چراکه او د توره
گفتو پیش قدم بود. ^{۱۳} عبادتگاه زاووش د برون درگه شار بود و
پیشوای شی قد مردم نرگاواها و حلقه های گل ره د درگه ها آورد
تا د اونجی قربانی کنه. ^{۱۴} مگم وختیکه برنابا و پولس ازی توره
خبر شد، اونا کالای خو ره چک کده د بین مردم رفت و چیغ زده
گفت: ^{۱۵} ”او مردم، ای چی کار آسته که شمو مونیید؟ مو ام رقم
ازشمو آلی انسان آستی! مو دز شمو خوشخبری آوردی تا که شمو
دست خو ره ازی چیزای باطل باله کنید و طرف خدای زنده روی
بیرید، طرف خدای که آسمو و زمی و دریا و هر چیزی ره که د منه
ازوا آسته، خلق کده. ^{۱۶} د زمانای تیر شده خدا پگ ملت ها ره
ایشت که د راه خود خو بوره. ^{۱۷} د عین حال او قد انجام اعمال
نیک، خود ره بے شاهد نه ایشت، یعنی قد ددون بارو از آسمو و
فصل های پُرثمر بلده شمو، او شمو ره قد خوراک سیر کده و
دلهای شمو ره پُر از خوشی کده.“ ^{۱۸} قد ازی تورای خو پولس و

بَرَنابا بیلَه تَنسِت که مَرْدُم ره از قُرَبانی کدو بَلدِه خودگون خُو مَنع کُنِه.

۱۹ مگم یگ تعدادِ یهودیا از اَنطَاکیه و قونیه اَمَد و مَرْدُم ره طرفدار خُو جور کده پوئس ره سنگسار کد و اُو ره کِشال کده از شار بُرو بُرد، چُون دَگَمانِ ازی بُود که اُو مُرده. ^{۲۰} لیکن وختیکه یارا دَگِرِدِ اَزو جَم شُد، اُو باله شُدِه پس داخِلِ شار رفت و روزِ دِیگِه شی قد بَرَنابا سُون دِرِبِه رَی شُد. ^{۲۱} وختیکه اونا خوشخبری ره دَ اَمزو شار رَسند و پِروای کلو جور کد، اونا پس دَ شارای لِسْتَرِه، قونیه و اَنطَاکیه رفت ^{۲۲} و پِروا ره دِل دَدِه تشویق کد که دَ ایمان خُو محکم-و- پایدار بُمَنه و دَزوا گُفت: ”لازم آسته که از راه های سخت و دُشوار تیر شنی تا دَ پادشاهی خُدا بَرسی.“ ^{۲۳} اونا دَ هر جماعتِ ایماندارا رهبرای ره تعیین کد و اونا ره قد دُعا و روزه دَ دِسْتِ مَولای که اونا دَزو ایمان اُورُد، تسلیم کد. ^{۲۴} بعد اَزو اونا از سرزمینِ پِسیدیه تیر شُدِه دَ منطقه پَمفِلیه رَسید ^{۲۵} و خوشخبری ره دَ شارِ پِرگِه اِعلان کده دَ شارِ اَتالیه رفت. ^{۲۶} اَزونجی اونا دَ کِشتی سُون شارِ اَنطَاکیه سُوریه اَمَد، دَ اَمزو جای که اونا دَ فیض-و- سلامتی خُدا بَلدِه انجامِ وظیفه که فِعلاً پوره کُد، سِپَرده شُد. ^{۲۷} وختیکه دَ اُونجی رَسید، اونا تمامِ جماعتِ ایماندارا ره جَم کد و پگِ کارای ره که خُدا دَ وسیله ازوا انجام دَدِه بُود، نَقْل کد. اونا قِصَه کد که چی رقم خُدا درگِه ایمان ره دَ رُوی مَرْدُم غَیرِ یهودِ واز کده. ^{۲۸} و پوئس و بَرَنابا دَ اُونجی غَدِر وخت ره قد یارا تیر کد.

شورای اورشلیم

۱۵ ^۱ دَ اَمزو غَیت بعضی کسا از منطقه یهودیه دَ اَنطَاکیه اَمَد

و دَ برارای ایماندار تعلیم دده مُوگفت: ”تا که دَ مُطابقِ سَنَتِ مُوسَى پَیغمبر ختنه نَشْنِید، نِجات پَیدا نَمی تَید.“^۲ و ختیکه پولس و برنابا قد ازوا بَحْث و گفَتگوی کَلو کد، قرار امی شُد که پولس و برنابا قد چند نفرِ دیگه بخاطرِ امزی مَسْئله دَ پیشِ رَسُولا و بزرگای جماعتِ ایماندارا دَ اورشَلیم بوره.^۳ پس جماعتِ ایماندارای اَنطاکیه اونا ره رَی کد و دَ حالیکه از منطقه های فِنیقیه و سامره تیر مُوشُد، اونا دَ باره ایمان اُوردونِ مِلَّت های غَیرِ یَهُود دَزوا خبر رَسند و ای خبر باعثِ خوشی تمامِ ایماندارا شُد.^۴ و ختیکه اونا دَ اورشَلیم رسید، جماعتِ ایماندارا، رَسُولا و بزرگا اونا ره خوش اَمدید گُفت، و پولس و برنابا دَ باره پگ کارای که خُدا دَ وَسِیلَه ازوا انجام دده بُود، نَقْل کد.^۵ اوخته بعضی کسا از فِرِقه فِریسی که دَ مَولا عِیسی ایمان اُورده بُود، باله شُدِه گُفت: ”تمامِ ایماندارای غَیرِ یَهُود باید ختنه شَنه و ام بلده ازوا باید اَمر شَنه که شریعتِ مُوسَى ره دَ جای بیره.“

^۶ پس رَسُولا و بزرگا دَ بَینِ خُو شِشت تا دَ باره امزی مَسْئله مشوره کَنه.^۷ بعد از بَحْث و گفَتگوی غَدر پِترُس باله شُدِه دَزوا گُفت: ”ای برارای عزیز، شَمو میدَید که مُدَت ها پیش خُدا مره از قد شَمو اِنْتِخاب کد تا غَیرِ یَهُودیا پیغامِ خوشخبری ره از دانِ ازمه بَشَنوه و ایمان بیره.^۸ و خُدای که از دلِ ها آگاه آسته، قد دَدونِ رُوح اَلْقُدس دَزوا دَ باره ازوا شَاهِدی دَد، اَمو رَقْم که دَ حَقِ ازمو ام کدُد.^۹ او دَ بَینِ ازمو و ازوا هیچ فرق قایل نَشُد، چرا که دلِ های ازوا ره دَ وَسِیلَه ایمان دَ عِیسی مَسِیح پاک کد.^{۱۰} پس آلی چرا خُدا ره اِمْتِحان مُوکنید تا یوغی ره دَ گردونِ پِیروا بیلید که نه بابه کَلون مو طاقِت بُردون شی ره دَشت و نه خودون مو؟^{۱۱} اِیطور نَکنید، چُون مو ایمان دَری که تَوسُطِ فِیضِ مَولا عِیسی نِجات پَیدا

مُونی، اُمورِ رِقْمِ که اُونَا ام نِجَاتِ پَیْدَا مُونَه. ^{۱۲} اوخته تمامِ جماعتِ چُپِ شُد و دَ توراِیِ بَرْنَابَا و پوُلُسِ که دَ بَارَه مَعْجَزَه‌ها و کارایِ عَجِیْبِ که خُدا دَ بَیْنِ مَرْدُمِ غَیْرِ یَهُودِ تَوَسُّطِ اَزوَا اِنجَامِ دَدَه بُود، گوشِ دَد. ^{۱۳} امی که توراِیِ اَزوَا خِلاصِ شُد، یَعْقُوبِ گُفَت:

”بِرارایِ عَزِیزِ، دَز مَه گوشِ بَدِید. ^{۱۴} شِمَعونِ پِترُسِ بَلَدَه مو بیا ن کد که خُدا چی رِقْمِ اَز اوّلِ نَظَرِ لُطْفِ کد که اَز بَیْنِ مِلَّتِ ها یِگِ قَوْمِ رَه بَلَدَه نَامِ خُو اِنْتِخَابِ کَنه. ^{۱۵} ای مُطَابِقِ توراِیِ پَیغمبِرا اَسْتَه، اُمورِ رِقْمِیکَه دَ کَلَامِ مَقْدَسِ نُوشتَه یَه:

^{۱۶} بعد ازی چیزا ما پس مییم

و خانه داوود ره که چپه شده، دوباره آباد مونم؛

ما خرابی های شی ره بازسازی مونم،

و او ره دوباره دَ سرِ پایِ شی ایسته مونم،

^{۱۷} تا باقی بنی آدم خداوند ره جُستجو کنه،

یعنی پگِ امزُو مِلَّتِ های که نامِ ازمه دَ سرِ اَزوَا ایسته شده.

ای ره خُداوندی مَوگَه که امی چیزا ره اِنجَامِ مِیدیه ^{۱۸} و از قدیم معلومدار کده. ^{۱۹} پس نَظَرِ ازمه اینی اَسْتَه: کسای که اَز بَیْنِ مِلَّتِ ها سُونِ خُدا پس مییه، اُونَا ره نَباید دَ تَکْلِیفِ بِنَدَزی، ^{۲۰} بَلْکِه دَزوَا نُوشتَه کنی که از آلوده شدو قد بُتِ ها، از زنا کاری، از خوردونِ گوشتِ حَیوانایِ قَپَه شده و از خوردونِ خُونِ دُوری کَنه، ^{۲۱} چرا که از زمانایِ قدیمِ دَ هر شارِ مُوسِی کسای ره دَشت که شریعتِ شی ره تَعْلیمِ مِیدَد و هر روزِ آرامِ دَ عِبَادَتِ خانه ها او ره میخانَد.

خطِ بَلَدِه ايماندارایِ غیرِ یهود

۲۲ پس رسولاً و بزرگا قد تمامِ جماعتِ ايماندارا فیصله کد که چند نفر ره از مَنه خو اِنْتِخابِ کنه و قد پولس و برنابا د اَنطاکیه رَی کنه. اونا یهودایِ مشهور د برسابا و سیلاس ره اِنْتِخابِ کد که هر دوی شی د بَینِ برارونِ ايماندارِ مقامِ رهبری ره دشت. ۲۳ اوخته اونا اینی خط ره نوشته کده از دِستِ برارو رَی کد:

” مو رسولاً و بزرگا، برارون شمو سلام خو ره دز شمو برارونِ ايماندارِ غیرِ یهود که د اَنطاکیه، سوریه و قیلیقیه اَسْتِید، تقدیم مونی.

۲۴ مو شنیدی که بعضی کسا از مینکلِ ازمو آمده و بدونِ امرِ ازمو قد تورایِ خو شمو ره د تشویشِ اَندخته و فِکرایِ شمو ره گدوڈ کده. ۲۵ امزی خاطر پگ مو د یگ دلِ تصمِیمِ گِرفتی که چند نفر ره اِنْتِخابِ کنی و قد عزیزایِ خو، برنابا و پولس د پیشِ از شمو رَی کنی، ۲۶ قد مردایِ که جان خو ره از خاطرِ خدمتِ مولایِ مو عیسیٰ مسیح د خطرِ اَندخته. ۲۷ پس مو یهودا و سیلاس ره رَی کدی تا امی چیزا ره زبونی دز شمو بگه.

۲۸ چون روحِ اَلْقُدس و مو لازمِ دیدی که بارِ گِرنِگِ د سرِ شمو نه ایلی، بَغیرِ از امزی دَسْتورایِ ضروری: ۲۹ از هر چیزی که بَلَدِه بُتِ ها قُربانی شده بَشه، از خون، از گوشتِ حیوانایِ قَه شده و از زناکاریِ دُوری کُنید. اگه امزی چیزا خود ره نِگاه کُنید، کارِ خُوب مَوکُنید. سلامتِ بَشید.“

۳۰ پس اونا رَی شده د اَنطاکیه رفت و د اُونجی جماعتِ ايماندارا ره جَم کده خط ره دزوا دد. ۳۱ وختیکه مردمِ امو خط ره خاند،

اونا از پیغام تشویق کُننده شی غدر خوشحال شد. ^{۳۲} یهودا و سیلاس که هر دوی شی از جمله انبیا بود، قد تورای مُفصل خو برارو ره تشویق و تقویت کد. ^{۳۳} بعد ازو که اونا یگ مدت ره د اونی مند، برارای ایماندار اَنطاکیه اونا ره د سلامتِی پس سون کسای ری کد که از پیش ازوا آمدد. ^{۳۴} [مگم د نظرِ سیلاس خوب بود که د اَنطاکیه بُمَنه.] ^{۳۵} لیکن پولس و برنابا د اَنطاکیه مند و قد غدر برارای دیگه د تعلیم و وَعظِ کلام خُداوند مَشغول بود.

جدایی پولس از برنابا

^{۳۶} بعد از چند روز پولس د برنابا گُفت: ”بیه، پس د شارای بوری که کلام خُداوند ره دزوا اعلان کده بودی و بِنِگری که ایماندارا چطور اَسته.“ ^{۳۷} برنابا میخاست که یوحنای مشهور د مرقس ره ام قد خو بیره. ^{۳۸} مگم پولس صلاح ندید که او ره قد خو بیره، چرا که مرقس اونا ره د پمفیلیه ایله کد و د کار اعلان خوشخبری قد ازوا ادامه ندده بود. ^{۳۹} بحث ازوا د اندازه کلو شد که اونا یگدیگه خو ره ایله کد و برنابا مرقس ره گرفته د کشتی سون جزیره قبرس رفت. ^{۴۰} لیکن پولس، سیلاس ره همسفر خو انتخاب کد و د وسیله برارو د فیض خُداوند سپرده شده حرکت کد. ^{۴۱} او از سوریه و قیلیقیه تیر شد و جماعت های ایماندارا ره د امر و جای ها تقویت کد.

یگجای شدن تیموتائوس قد پولس و سیلاس

۱۶ ^۱ پولس د دربه و لستره رسید. د لستره یکی از پیروا د نام تیموتائوس زندگی مُوکد که آبه شی مسیحی یهودی، مگم آته شی یونانی بود ^۲ و برارای ایماندار د شارای لستره و قونیه ازو تعریف

مُوكَد. ^۳ پوئس خاست او ره قد خو قتی بُره؛ پس از خاطرِ یهودیای امز و منطقه او ره ختنه کد، چُون پگ میدنست که آته شی یونانی آسته. ^۴ د حالیکه اونا شار د شار میگشت، فیصله های ره که رسولا و بزرگا د اورشلیم کدد، د ایماندارا موگفت تا اونا مطابق ازوا عمل کنه. ^۵ دزی رقم جماعت های ایماندارا د ایمان خو قوی موشد و روز د روز تعداد ازوا کلو شده مورفت.

خاو پوئس د شار تروآس

^۶ وختیکه اونا از منطقای فریجیه و غلاتیه تیر موشد، روح القدس اونا ره نه ایشت که کلام خدا ره د ولایت آسیا اعلان کنه. ^۷ و غتیکه اونا د سرحد منطقه میسیه رسید، کوشش کد که د منطقه بطینیه بوره، مگم روح مولا عیسی دزوا اجازه ندد. ^۸ پس اونا از میسیه تیر شده د شار تروآس آمد. ^۹ دمزو شاو پوئس د خاو دید که یگ آدم مقدونی ایسته بود و د زاری دزشی موگفت: ”د ولایت مقدونیه بیه و مو ره کومک گو.“ ^{۱۰} امی که پوئس ای خاو ره دید، فوراً مو تیاری گرفتی که سون مقدونیه ری شنی، چُون اطمینان پیدا کدی که خدا مو ره گوی کده تا خوشخبری ره دزوا ام برسنی.

ایمان اوردون لیدیه د شار فیلیپی

^{۱۱} د شار تروآس د کشتی سوار شدی و مستقیم سون جزیره ساموتراکی رفتی و روز دیگه شی از اونجی طرف شار نیاپولس حرکت کدی. ^{۱۲} ازونجی د فیلیپی رفتی که یگ شار کته د ولایت مقدونیه و مستعمره امپراطوری روم بود و مو مدت چند روز د امزو شار مندی. ^{۱۳} د روز آرام مو از درگه شار بر شدی و د لب دریا رفتی د فکر ازی که جای دعای یهودیا د اونجی بشه. پس مو

شِستی و قد خاتونوی که دَ اُونجی جَم بُود، دَ توره گُفتو شُدی.
 ۱۴ یکی از شِنوندا یِگ خاتو دَ نام لیدیه بُود که رخت های آرغوانی
 سَودا مُوکد. او از مردُم شارِ تیاتیرا و یِگ خاتونِ خُدا پرست بُود.
 خُداوند دِلِ ازو ره واز کد تا پیغامِ پولس ره قَبول کنه. ۱۵ وختیکه
 او و خانوار شی عُسَلِ تَعْمیدِ گِرِفت، او از مو خاهش کده گُفت:
 ”اگه شُمو یَقیناً مَره یِگ ایماندارِ مَولا عیسیٰ مِیدَنید، بَیید دَ خانِه
 مه بَشینید.“ از بَس که غَدَر شَلَه شد مو قد شی رفتی.

بندی شُدونِ پولس و سیلاس دَ شارِ فیلیپی

۱۶ یِگ روز وختیکه مو دَ جای دُعا مورفتی قد یِگ کَنیز سر
 خوردی که او روح پالگری و غیبگویی دَشت و ازی راه بَلده
 بادارای خُو فایده کَلو حاصلِ مُوکد. ۱۷ او رَدِ از مو و پولس ره
 گِرِفتد و چیغ زده مُوگفت: ”امی نفرا خِدمتگاری خُداي مُتعال
 آسته که راهِ نِجات ره دَز شُمو اِعلان مونه.“ ۱۸ او بَلده روزای کَلو دَ
 امزی کار اِدامه دَد، تا ای که پولس دَ تَنگ اَمَد و دَمزُو روح گُفت:
 ”دَ نامِ عیسیٰ مَسیح دَز تُو اَمَر مَونُم که ازی دُختر بُر شو!“ و روح
 فوری ازو دُختر بُر شد. ۱۹ امی که بادارای کَنیز دید که اُمیدِ پیسه
 پَیدا کدونِ ازوا از دِست رفته، اونا پولس و سیلاس ره گِرِفته دَ
 مَیدانِ شارِ پِیشِ حاکِما کش کد ۲۰ و اونا ره دَ پِیشِ حُکمرانا
 حاضر کده گُفت: ”ای آدما یَهُودی آسته و شار مو ره گَدوُد مونه.
 ۲۱ اونا رَواج های ره تَبلیغ مونه که قَبول کدو و دَ جای اُوردونِ ازوا
 بَلده از مو مردُم رومی جایز نییه.“ ۲۲ اوخته مردُم یِگ دِست شُدِه دَ
 بَله پولس و سیلاس هُجوم اُورد و حُکمرانا اَمَر کد که کالای ازوا
 ره از جان شی بُر کنه و اونا ره چوب بَزنه. ۲۳ بعد از زَد-و-کوی
 کَلو اونا ره دَ بَندی خانِه اَندخت و دَ قومندانِ بَندی خانِه اَمَر کد که
 ازوا سخت نِگاهداری کنه. ۲۴ وختیکه ای دِستور دَ قومندانِ بَندی

خانه دده شد، او اونا ره د بندی خانه که سخت محافظت شده بود
 آندخت و پایای ازوا ره د کُنده چپو بسته کد. ^{۲۵} نزدیکای نیم شاو
 پولس و سیلاس مشغول دعا- و- مناجات بود و د پیشگاه خدا
 سرود حمد- و- ثنا میخاند و دیگه بندی ها گوش موکد که
^{۲۶} اولغته زلزله شدید شد و بندی خانه ره از تادو شی شور دد. د
 امزو لحظه تمام درگه های بندی خانه واز شد و بندهای پگ بندیا
 ایله شد. ^{۲۷} وختیکه قومندان بندی خانه بیدار شد و درگه های
 بندی خانه ره واز دید، گمان کد که بندیا دوتا کده؛ پس شمشیر
 خو ره کشید که خود ره بکُشه. ^{۲۸} مگم پولس د آواز بلند گفت:
 ”خود ره اوگار نکو! پگ مو امینجی آستی.“ ^{۲۹} قومندان بندی
 خانه چراغ ره طلب کده د عجله داخل رفت و د حالیکه میلرزید د
 پیش پای پولس و سیلاس افتد ^{۳۰} و اونا ره برو بر کده گفت:
 ”بادارای مه، ما باید چیز کار کنم تا نجات پیدا کنم؟“ ^{۳۱} اونا د
 جواب شی گفت: ”د مولا عیسی ایمان بیرو و تو و پگ خانوار تو
 نجات پیدا مونیید.“ ^{۳۲} اوخته پولس و سیلاس پیغام مولا عیسی ره
 دزو و د تمام کسای که د خانه شی بود، رسند. ^{۳۳} دمزو غیت شاو
 قومندان بندی خانه اونا ره برو آورده زخمای ازوا ره ششت و خود
 شی و پگ خانوار شی فوراً غسل تعمید گرفت. ^{۳۴} بعد ازو قومندان
 بندی خانه اونا ره د خانه خو برده بلده ازوا نان آورد و ازی که
 خود شی قد تمام خانوار خو د خدا ایمان آورده بود، کلو خوش
 بود. ^{۳۵} امی که روز شد، حکمرانا چند عسکر ره ری کده گفت:
 ”او نفرا ره ایله کو.“ ^{۳۶} قومندان بندی خانه ای خبر ره د پولس
 رسنده گفت: ”حکمرانا امر کده که شمو ره ایله کنم. پس آلی بر
 شده بخیر بورید.“ ^{۳۷} مگم پولس د جواب ازوا گفت: ”اونا مو ره
 د پیش روی مردم بدون سوال و جواب چوب زد و د بندی خانه
 آندخت، د حالیکه مو نفرای رومی آستی. و آلی اونا میخایه که مو

ره تاشکی بُر کُنه؟ هرگز نه! بیل که خودگون شی بییه و مور ره بُرو
 بُره. “^{۳۸} عسکرا امی تورا ره دَ حُکمرانا رَسَند. وختی اونا شِنید که
 پولس و سیلاس رومی آسته، غدر ترس خورد ^{۳۹} و آمده ازوا عذر
 خاهی کد و اونا ره بُرو اُورده ازوا خواهش کد که شار ره ایله کنه.
^{۴۰} وختی اونا از بندی خانه بُر شد، اونا دَ خانه لیدیه رفته برارای
 ایماندار ره دید و اونا ره تشویق کده ازونجی رفت.

شورش دَ شارِ تسالونیکِی

۱۷^۱ وختیکه اونا از شارای آمفیپولس و آپولونیا تیر شد اونا دَ
 شارِ تسالونیکِی رسید که یگ عبادت خانه یهودیا دَ اونجی بود.
^۲ پولس مطابقِ عادت خو دَ عبادت خانه رفت و دَ سه روز آرام قد
 ازوا از کتابِ مُقدّس بحث و گفتگو کد ^۳ و تشریح کده دلیل می
 اُورد که لازم بود مسیح رنج بنگره و از مُرده ها دوباره زنده شنه و
 ام موگفت: ”امی عیسی ره که ما دَز شمو اعلان مُونم، امو مسیح
 وعده شده آسته.“ ^۴ بعضی از یهودیا قانع شده قد پولس و سیلاس
 یگجای شد، امچنان گروه کته یونانیای خدا پرست و تعداد کلون
 خاتونوی نامدار. ^۵ مگم یهودیا کلو بخیلی شی آمد. پس اونا یگ
 تعداد آدمای ایله گشت ره از کوچه-و-بازار جم کده یگ گروه
 جور کد و شار ره دَ شورش اُورد و دَ خانه یاسون حمله کد تا
 پولس و سیلاس ره دَ پیشِ مردُم بیره. ^۶ وختیکه اونا ره پیدا
 نتست، اونا یاسون و یگ تعداد از برارای ایماندار ره دَ پیشِ
 حاکمای شار بُرد و چیغ زده گُفت: ”امی کسای که پگ دُنیا ره
 گدوژ کده، آلی دَ اینجی آمده ^۷ و یاسون اونا ره دَ خانه خو جای
 دده. اونا پگ شی دَ خلافِ حُکم قیصر رفتار مونه و موگه که یگ
 پادشاه دیگه دَ نام عیسی وجود دره.“ ^۸ پس مردُم و حاکمای شار

از شنیدونِ ازی خبر سخت دَ تَشْوِیشْ شُد. ^۹ مگم از یاسون و دیگر و ضمانتِ گِرِفته، اونا ره ایله کد.

پوئس و سیلاس دَ شارِ بیریه

^{۱۰} امی که هوا تریک شد برارای ایماندار، پوئس و سیلاس ره دَ شارِ بیریه ری کد. اونا وختیکه دَ اُونجی رسید دَ عبادت خانِه یهودیا رفت. ^{۱۱} یهودیای بیریه از یهودیای تسالونیکِ کده فکر شی روشوتر بود، چون اونا پیغامِ پوئس و سیلاس ره دَ شوقِ کلو قبول کد و هر روز کتابِ مَقَدَّسْ ره میخاند تا بنگره چیزای ره که پوئس گفته، راست آسته یا نه. ^{۱۲} امی رقمِ غَدْرِ ازوا ایمان آورد؛ امچنان تعدادِ کلونِ خاتونوی نامدارِ یونانی و مردای یونانی. ^{۱۳} مگم وختیکه یهودیای تسالونیکِ فامید که پوئس دَ بیریه کلامِ خدا ره اعلان مونه، اونا دَ اُونجی ام آمده مردم ره دَ شورش آورد. ^{۱۴} پس برارای ایماندار دِستی پوئس ره سون لبِ دریا ری کد، مگم سیلاس و تیموتائوس دَ بیریه مند. ^{۱۵} نفرای که پوئس ره همراهی موکد، او ره تا شارِ آتِن رَسند و بعد ازی که از پوئس بلده سیلاس و تیموتائوس دستور گرفت که اونا هر چی زودتر دَ پیش ازو بییه، خودون ازوا پس دَ بیریه رفت.

پوئس دَ شارِ آتِن

^{۱۶} دَ حالیکه پوئس دَ آتِن اِنْتَظارِ سیلاس و تیموتائوس ره میکشید، او تمام شار ره پُر از بُت ها دید و روح شی دَ وجودِ ازو دَ شور آمد. ^{۱۷} پس او دَ عبادت خانِه قد یهودیا و مردمای خدا پرست و امچنان دَ بازار قد راهروا هر روز بحث موکد. ^{۱۸} تعدادِ از فلسفه دانای اِپِیکُوری و رواقی ام قد ازو بحث ره شروع کد. بعضی ازوا

مُؤكَّت: ”ای آدم ايله گوی چی میخایه بگیه؟“ دیگر و مؤكَّت: ”مِثْلِ که تبلیغگرِ خُدا یونِ بیگنه آسته،“ چرا که پولس خوشخبری عیسی و قیامت ره اعلان مؤکد. ^{۱۹} پس او ره گِرِفْتِه دَ شورای کوه آریوپاگس بُرد و گُفت: ”آیا امکان دَره مو ام بُفامی که امی تعلیم نوره که تو پیشنهاد مونی چی آسته؟“ ^{۲۰} تورای تو دَ گوش مو عجیب-و-غریب میه. مو میخاهی معنای ازوا ره بُفامی. ^{۲۱} پگ آتینی ها و خارجی های که دَ اُونجی زندگی مؤکد، وخت خورَه بَغیر از گُفت و شُود دَ باره چیزای نو دَ هیچ چیزی دیگه مَصْرَف نَمُوکد.

^{۲۲} پس پولس دَ مینکلِ شورای کوه آریوپاگس ایسته شُده گُفت: ”آی مردُم شارِ آتین! ما مینگرم که شمو دَ تمام چیزا خوب مذهبی آستید. ^{۲۳} چُون غِیْتیکه دَ شار شمو می گشتم و عبادت گاه های شمو ره توخ مؤکدم، دَ یگ قربانگاه رسیدم که دَزو نوشته شُده بُود: ’تقدیم دَ خُدای نَشِنخته.’“

اُمُو خُدای ره که شمو نَشِنخته پَرستش مُونید، ما اُمُو ره دَز شمو اعلان مُونم. ^{۲۴} خُدای که دُنیا و هر چیزی ره که دَ مَنه شی موجود آسته جور کد، اُو صَاحِبِ زَمی و آسمو آسته؛ اُو دَ خانه های که قد دِستِ اِنسان جور شُده زندگی نَمونه ^{۲۵} و نه ام دَ وسیله دِستِ اِنسان خِدمت موشه مِثْلِ که بگی اُو دَ یگو چیز ضرورت دَشته بَشه، چرا که خود شی دَ پگِ آدما زندگی و نَفس و تمام چیزای دیگه ره میدیه. ^{۲۶} اُو پگِ مِلَّت ها ره از یگ آدم خَلق کد تا که دَ تمام رُوی زمی جای بگیریه و بلده ازوا وخت ها و سرحدای جای بُود-و-باش ازوا ره تعیین کد. ^{۲۷} مقصدِ خُدا ای بُود که مردُم اُو ره بَطْلَبه تا شاید تیمتله کده اُو ره پیداکنه، اگرچه اُو از هیچ کُدم از مو دُور نییه.

۲۸ چُون دَ قُدْرَتِ اَزُو مَو زِنْدِه اَسْتِي، حَرَكْتِ مُونِي وَ وَجُودِ دَرِي؛
اُمُو رَقْمِ كِه بَعْضِي اَز شَاعِرَايِ شُمُو مُوگِيه:

‘مَو اَز نَسْلِ اَزُو اَسْتِي.’

۲۹ وَ چُون پِگِ مَو نَسْلِ خُدا اَسْتِي، مَو نَبَايِدِ گَمَانِ كُنِي كِه اَلُوهِيتِ
مِثْلِ بْتِي اَسْتِه كِه اَز طِلَّا، نُقْرَه يَا سَنَگِ تَرَاشِ شُدِه دَ مُطَابِقِ هُنَرِ وَ
مِهَارْتِ اِنْسَانِ جَوْرِ مُوشِه. ۳۰ خُدا زَمَانَايِ جِهَالْتِ اِنْسَانِ رِه نَادِيْدِه
گِرِفْتِ، مِگَمِ اَلِي دَ پِگِ مَرْدُمِ دَ هَر جَايِ اَمَرِ مُو كُنِه كِه تَوْبِه كُنِه.
۳۱ چُون اُو يِگِ رُوْزِ رِه تَعْيِيْنِ كَدِه كِه دَ اُو رُوْزِ دُنْيَا رِه دَ وَسِيْلِه
مَرْدِي كِه اِنْتِيخَابِ كَدِه عَادِلَانِه قَضَاوَتِ مُونِه وَ خُدا وَخْتِيكِه اُمُو
شَخْصِ رِه اَز مَرْدِهَا دُوْبَارِه زِنْدِه كَدِ، اِي تَوْرِه رِه دَ تَمَامِ مَرْدُمِ
ثَابِتِ كَدِ.

۳۲ وَخْتِيكِه شُورَا دَ بَارِه قِيَامِ مَرْدِه هَا شِنِيْدِ، بَعْضِي كَسَا رِيَشْخَنْدِي
كَدِ، وَلِي يِگِ تَعْدَادِ گُفْتِ: ”دَ يِگِ وَخْتِ دِيْگِه بَسْمِ دَ بَارِه اِي
چِيْزَا اَز تُو مِيَشْنُوِي.“ ۳۳ اَمِي رَقْمِ پُوْلُسِ اَز بِيْنِ اَزُوَا بُرُشُدِ. ۳۴ مِگَمِ
چَنْدِ نَفَرِ قَدِ اَزُو يِگْجَايِ شُدِه اِيْمَانِ اُورْدِ كِه دَ بِيْنِ اَزُوَا دِيُونِيْسِيُوسِ
عُضُوِ شُورَايِ اَرِيُوپَاگُسِ وَ يِگِ خَاثُوْنِ دَ نَامِ دَامَارِيْسِ وَ اَمِ دِيْگِه
نَفْرَايِ كِه قَدِ اَزُوَا بُوْدِ، وَجُودِ دَشْتِ.

پُوْلُسِ دَ شَارِ قُرْنْتَسِ

۱۸^۱ بَعْدِ اَزُو پُوْلُسِ اَتِيْنِ رِه اِيْلِه كَدِه دَ شَارِ قُرْنْتَسِ رِفْتِ^۲ وَ دَ
اُونَجِي قَدِ يِگِ اَدَمِ يَهُودِي دَ نَامِ اَكِيْلَا كِه اَز مَرْدُمِ اَصْلِي پُونْتُسِ
بُوْدِ، شِنْخْتِه شُدِ. اَكِيْلَا قَدِ خَاثُوْنِ خُو پَرِسْكِلا نُو اَز مُلْكِ اِيْتَالِيَا دَ
قُرْنْتَسِ اَمْدُدِ، چِرَاكِه كَلُوْدِيُوسِ اَمِپْرَاطُورِ حُكْمِ كَدِه بُوْدِ كِه پِگِ

یهودیا از روم بُر شنه. پولس د دیرِ ازوا رفت^۳ و ازی که اونا همشغل بود، پولس قد ازوا مند و کار کد، چون شغلِ پگِ ازوا خیمه‌دوزی بود.^۴ او هر روز آرام د عبادت خانه جر-و-بحث کده کوشش موكد که یهودیا و یونانیا ره د باره عیسیٰ مسیح قناعت بديه.^۵ وختیکه سیلاس و تیموتائوس از منطقه مقدونیه آمد، پولس تمام وخت خوره وقفِ اعلانِ پیغامِ خدا کد؛ او بلده یهودیا شاهیدی میدد که عیسیٰ امو مسیح وعده شده آسته.^۶ مگم وختیکه اونا قد ازو مخالفت کده بد زبونی کد، او خاکِ چین خوره د اعتراض نک زده دزوا گفت: ”خون شمو د گردون خودگون شمو! از گردون ازمه خلاص آسته. بعد ازی د پیش غیرِ یهودیا مورم.“^۷ اوخته پولس اونا ره ایله کده د خانه یگ نفر د نام تیتیس یوستس رفت. او یگ آدمِ خدا پرست بود و خانه شی د پالوی عبادت خانه یهودیا موقعیت دشت.^۸ و کریسپس که سرپرست عبادت خانه بود، قد تمام خانوار خو د مولا عیسیٰ ایمان آورد. علاوه ازی، غدر مردم قرنتس که پیغام پولس ره شنید، ایمان آورد و غسلِ تعمید گرفت.^۹ یگ شاو مولا عیسیٰ د خاو د پولس گفت: ”هیچ ترس نخور؛ د وعظ خو ادامه بدی و چپ نشی،^{۱۰} چرا که ما قد تو آستم. هیچ کس د بله تو دست باله نمونه که دز تو ضرر برسنه، چون غدر مردم دمزی شار دز مه تعلق دره.“^{۱۱} پس پولس مدتِ یگ سال و شش ماه د اونجی مند و کلامِ خدا ره دزوا تعلیم میدد.

^{۱۲} وختیکه گالیو، والی ولایتِ آخیا بود، یهودیا دسته‌جمعی د سرِ پولس هجوم آورده او ره د محکمه بُرد^{۱۳} و گفت: ”ای آدمِ مردم ره وادار مونه که خدا ره قد روش های که برخلافِ قانونِ رومی آسته، پرستش کنه.“^{۱۴} حین که پولس میخواست دان خوره واز

کنه، گالیو د یهودیا گُفت: ”او مردُم یهود! اگه ای مَسئله یگو جرم و جنایت موبود، ما د ادعا های شمو گوش میدم. ^{۱۵} مگم ازی که امی مَسئله مربوط د تورا، نام ها و شریعت خودگون شمو آسته، باید خودگون شمو حل-و-فصل کنید. ما نمیخایم د باره امزی مَسئله ها قضاوت کنم.“ ^{۱۶} پس گالیو اونا ره از محکمه برکد. ^{۱۷} اوخته پگ ازوا سوستنیس ره که سرپرست عبادت خانه بود، گرفته د پیش محکمه زد-و-کوی کد، مگم گالیو هیچ د غم امزی چیزا نشد.

پس آمدون پولس د شار انطاکیه

^{۱۸} بعد ازی واقعه پولس روزای کلو ره د اونیجی تیر کده قد برارای ایماندار خدا حافظی کد و د کشتی طرف سوریه ری شد و پرسکیلا و اکیلا ام قد شی قتی بود. د شار کنخریا پولس سر خو ره کل کد، چراکه د گردون خو نذر گرفته بود. ^{۱۹} وختیکه اونا د شار افسس رسید، پولس ازو دو جدا شد و خود شی د عبادت خانه رفت و قد یهودیا د بحث کدو شد. ^{۲۰} اونا از شی خواهش کد که بلده وخت کلو قد ازوا بمنه، مگم او قبول نکد، ^{۲۱} بلکه ازوا خدا حافظی کده گُفت: ”اگه خاست خدا بشه، بسم پیش شمو مییم.“ بعد ازو د کشتی سوار شده از افسس ری شد. ^{۲۲} وختیکه او د بندر قیصریه رسید، ازونیجی د اورشلیم رفت و بعد از سلام و احوال پرسی قد جماعت ایماندارا سون شار انطاکیه حرکت کد.

سفر سوم پولس

^{۲۳} بعد از تیر کدون یگ مدت د انطاکیه، او بسم حرکت کد و سلسله وار سرزمین غلاتیه و فریجیه ره گشته تمام پیروا ره تقویت

۲۴ دَ امزُو غیتِ یگِ آدمِ یهودی دَ نامِ آپولُس که دَ شارِ سِکندرِیه
 توکد شده بود، دَ اِفِسُس آمد. او یگِ توره‌گوی خوب و دَ کلامِ
 خدا دانا و قوی بود. ۲۵ او دَ راهِ مولا عیسی تریه شد و پُر از
 شور و شوقِ روحانی چیزای ره که دَ باره عیسی بود، دَ دِقَت
 موگفت و تعلیم میدد، اگرچه فقط از تعمیدِ یحیی خبر دشت.
 ۲۶ امو آدم دَ عبادتِ خانه بدونِ ترس و وهم دَ توره گفتو شد.
 وختیکه پرسکِلا و اکیلا تورای شی ره شنید، اونا او ره گوشه برده
 راهِ خدا ره دَقیقتر بلده شی بیان کد. ۲۷ غیتیکه آپولُس میخاست
 سون ولایتِ اَخیا سفر کنه، برارای ایماندار او ره تشویق کد و دَ
 ایماندارای امزو جای نوشته کد که ازو پذیرایی کنه. آپولُس امی که
 دَ اُونجی رسید، کسای ره که دَ وسیله فیضِ خدا ایمان آورده بود،
 کلو کومک کد، ۲۸ چراکه او دَ پیشِ تمامِ مردُمِ یهودیا ره قد قدرت
 بیان بند اندخت و قد استفاده از کتابِ مقدس ثابت کد که عیسی
 امو مسیح وعده شده آسته.

پولس دَ شارِ اِفِسُس

۱۹^۱ وختیکه آپولُس دَ فِرِنْتِس بود، پولس از منطقه بالنه سفر
 کده دَ اِفِسُس آمد و دَ اُونجی قد بعضی از پیروا روی دَ روی شد^۲ و
 ازوا پُرسان کد: ”وختیکه ایمان آوردید، روح القدس ره حاصل
 کدید؟“ اونا دَ جواب شی گفت: ”نه، مو حتی نشنیدے که روح
 القدس وجود دره.“^۳ پولس ازوا پرسید: ”پس چی رقم تعمید
 گرفتید؟“ اونا گفت: ”تعمیدِ یحیی.“^۴ پولس گفت: ”تعمیدِ یحیی
 امی بود که مردُم از گناه های خو توبه کنه و یحیی دَ مردُم موگفت

که دَکسی ایمان بیره که بعد ازو مییه، یعنی دَ مولا عیسیٰ. ^۵ وختی اونا امی چیزا ره شنید، دَ نام مولا عیسیٰ تعمید گرفت. ^۶ غیتیکه پولس دستای خوره دَ سر ازوا ایشت، روح اَلْقُدس دَزوا نازل شد و اونا دَ زبونای مُخْتَلِف توره گفت و نَبوت کد. ^۷ اونا پگ شی تقریباً دوازده نفر بود.

^۸ پس پولس دَ عبادت خانه یهودیا رفت و مدت سه ماه دَ اُونجی بدون ترس توره گفت؛ او دَ باره پادشاهی خُدا بحث کده مردم ره قناعت میدد. ^۹ مگم بعضی از شنوندا سنگدل بود و از ایمان آوردو سرپیچی کده دَ پیش روی مردم دَ باره راه عیسیٰ بدگویی موکد. امزی خاطر پولس ازوا گوشه گیری کد و پیروا ره قد خو گرفته بُرد و هر روز دَ تالار سُخْرانی که مربوط دَ تیرانوس بود، مجلس بحث ترتیب میدد. ^{۱۰} ای کار تا مدت دو سال دوام کد تا ای که تمام باشنده های ولایت آسیا، ام از یهودیا و ام از یونانیا، پیغام مولا عیسیٰ ره شنید. ^{۱۱} خُدا از دست پولس معجزه های کته نشو میدد، ^{۱۲} دَ اندازه که مردم دستمالا و پیشبندای ره که دَ جان پولس ملیده شده بود، موبُرد و دَ جان مریضای خو موملید و اونا از مریضی که دشت شفا پیدا موکد و جنیات از جان ازوا بر موشد.

^{۱۳} مگم یگ تعداد از جنگیرای گشتگر یهودی ام کوشش کد که نام مولا عیسیٰ ره دَ بله جندیا بگیره. اوخته اونا گفت: ”دَ نام عیسیای که پولس وَعظ موکنه، دَز شمو امر میدیم که بر شنید!“ ^{۱۴} هفت نفر از بچکیچای اسکیوا که یکی از پیشوایون بزرگ یهود بود، ای کار ره موکد. ^{۱۵} مگم جن دَ جواب ازوا گفت: ”ما عیسیٰ ره مینخشم و دَ باره پولس ام خبر درم، مگم شمو کی استید؟“ ^{۱۶} امو آدم جندی قد چنان قدرت دَ بله ازوا حمله کد که دَ سر پگ شی زور شد و اونا میده و دلده ازو خانه لُچ دوتا کد. ^{۱۷} تمام

باشنده های اِفِسُس از یهودی گرفته تا یونانی ازی توره خبر شد و پگ ازوا د ترس-و-وهم اُفتد و نام مولا عیسی د بَینِ ازوا کلو مُحترم شد. ^{۱۸} غدرِ امزو کسای که ایمان اُوردد اَمده کارای خوره اقرار و افشا کد. ^{۱۹} و تعدادِ کَلونِ امزو کسای که جادوگری موكد، کتابای خوره جَم کده د پیشِ رُویِ پگِ مردُم در دد. قِیمتِ ازوا ره که حساب کد، برابرِ پنجاه هزار سِکِه نُقره بود. ^{۲۰} د امزی رقم کلام مولا عیسی تیت موشد و قدرتِ کَلوترِ پیدا موكد.

شورش د شارِ اِفِسُس

^{۲۱} بعد ازی واقعه ها پولس د رهنمایی روح اَلقُدس تصمیم گرفت که از مقدونیه و اَخیا تیر شده د اورشلیم بوره. او گفت: ”بعد از رفتو د اُونجی، شارِ روم ره ام باید بِنِگرم.“ ^{۲۲} پس دو نفر از همکارای خو، یعنی تیموتائوس و اِراسطُس ره د مقدونیه ربی کد و خود شی بلده یگ مدتِ کَلوتر د آسیا مند.

^{۲۳} تقریباً دَمزو غیت سر-و-صدای کلو د باره راه مولا عیسی د اِفِسُس باله شد. ^{۲۴} د اُونجی یگ زرگر د نام دِیمیتِریوس بود که عکسای نُقره بی بُتخانِه آرتمیس ره جور موكد و ای کار بلده صنعتگرا فایده کلو میرسند. ^{۲۵} او تمام صنعتگرای همشغل و پگ کارگرای ازوا ره جَم کده گفت: ”آلیگو، شمو میدنید که رونقِ زندگی مو دَمزی شغل بستگی دَره. ^{۲۶} و امو رقم که مینگرید و میشنوبید امی پولس قد تبلیغای خو نه فقط د اِفِسُس از مو، بلکه تقریباً د سراسر آسیا کلو مردُم ره گمراه کده و موگه: ’چیزای که قد دست انسان جور شده، خدایو نیسته.‘ ^{۲۷} پس نه تنها که شغلِ مو د خطر آسته، بلکه خطر ازی ام آسته که عبادتگاهِ خدای بزرگ مو آرتمیس از اعتبار بوفته و شکوه-و-بزرگی آرتمیس که تمام آسیا و

سراسر دُنیا او ره پرستش مونه، از بین بوره. “^{۲۸} وختیکه اونا ای چیزا ره شنید، کلو قار شد و چیغ زده گُفت: ”بزرگ آسته آرتیمیس مردُم اِفِسُس!“^{۲۹} پس شار د شورش اُفتد و مردُم یگجای د میدان مسابقات هُجوم بُرده گایوس و آرترخس ره که از مردُم مقدونیه و از همسفرای پولس بود، دستگیر کد و کشل کده قد خو بُرد.

^{۳۰} پولس میخاست که د بین مردُم بوره، مگم پیروای مولا عیسی او ره نه ایشت. ^{۳۱} حتی یگ تعداد از کته سرای ولایت آسیا که قد پولس دوست بود، د پیش پولس نفر ری کده اصرار کد که د میدان مسابقات نروه. ^{۳۲} بعضی کسا یگ چیز گُفته چیغ میزد و گروه دیگه شی چیز دیگه، چون جمعیت د سردرگمی بود و زوره مردُم مقصد جم شدن خوره هیچ نموفامید. ^{۳۳} یگ تعداد مردُم فکر کد که سکندر مسؤل آسته، چراکه یهودیا او ره پیش اندختد.

پس او قد دست خو اشاره کد که مردُم آرام شنه و خاست تا د پیش مردُم از یهودیا دفاع کنه. ^{۳۴} مگم وختی مردُم فامید که سکندر یهودی آسته، پگ شی د یگ آواز د مدت دو ساعت یکسره چیغ میزد: ”بزرگ آسته آرتیمیس مردُم اِفِسُس!“^{۳۵} آخر کار مسؤل شار مردُم ره آرام کده گُفت: ”ای مردُم اِفِسُس، کی د ای دُنیا نمیدنه که شار اِفِسُس مو، حافظ عبادتگاه آرتیمیس بزرگ و حافظ سنگ مقدسی آسته که از آسمو د زمی پریده؟“^{۳۶} پس، ازی که هیچ کس امی حقیقت ره انکار کده نمیتنه، شمو باید آرام بشینید و از عجله کار نگیرید. ^{۳۷} امی آدمای ره که شمو د اینجی اُوردید، نه از عبادتگاه مو چیزی ره دزی کده و نه ام د ضد خدای مو توره کفرآمیز گُفته. ^{۳۸} پس اگه دیمتریوس و همکارای شی د ضد کسی کدم ادعا دره، درگه محکمه واز آسته و قاضیا ام حاضر. اونا میتنه د اونجی دعوا های خوره د خلاف یگدیگه خو پیش کنه. ^{۳۹} اگه شمو کدم مسائل دیگه درید، باید د جلسه رسمی حل-

و- فصل شنه. ^{۴۰} چُون خطرِ ازی آسته که حُکومتِ رُوم مو ره
 مسؤلِ شورشِ امروز بدنه، دَ حالیکه کُدم دَلیل بلده شی نَدری و
 هیچ جواب ام دده نَمیتنی. ^{۴۱} وختیکه امی چیزا ره گُفت، او
 جمعیتِ مردُم ره رُخصت کد.

مَسافِرَتِ پوئس پس دَ مَقَدونیه و یونان

۲۰ امی که شورش خلاص شد، پوئس پیروای مولا عیسی ره
 طلب کده اونا ره تشویق کد و بعد از خدا حافظی حرکت کده سُون
 مَقَدونیه ری شد. ^۲ او دَ امزو منطِقا سَفر کده قد غدر تورا ایماندارا
 ره تشویق کد و آخر کار دَ یونان رسید ^۳ و سه ماه دَ اُونجی مند.
 وختیکه میخواست قد کِشتی دَ سوریه بوره، فامید که یهودیا دَ ضد
 شی راه جوری کده. امزی خاطر تصمیم گرفت که از راه مَقَدونیه
 پس بوره. ^۴ اینی نفرا قد شی قتی بود: سوپاتروس باچه پیروس از
 بیریه؛ آرسرخُس و سِکندوس از تسالونیکِی؛ گایوس از دریه؛
 امچنان تیموتائوس، تیخیکاس و تروفیموس از ولایت آسیا. ^۵ ای
 نفرا پیشلو رفت و دَ تروآس معطل ازمو ششت. ^۶ مگم مو بعد از
 عیدِ فطیر از شارِ فیلیپی دَ کِشتی سوار شدی و پنج روز بعد دَ بندرِ
 تروآس دَ پیش ازوا رسیدی و یگ هفته دَ اُونجی مندی.

^۷ دَ شاو یگشمبه بلده مراسمِ ثوئه کدونِ نانِ آخرِ عیسی مسیح قد
 یگدیگه خو جم شدی. پوئس از خاطری که روزِ دیگه شی دَ سَفر
 ری بود، بلده ایماندارا موعظه کد و تا نیمِ شاو دَ نقل های خو
 ادامه دد. ^۸ دَ باله خانه که جم شده بودی چراغای زیاد روشو بود. ^۹
 دَ اُونجی یگ جوان دَ نامِ اِفِتیخوس دَ دانِ کلکین شسته بود و دَ
 حالیکه پوئس نقل مُوکد دَ بله ازو کم کم خاو میمد. دَ آخر خاو سر

شی زور شد و او از منزل سه تاه پَرید. وختیکه او ره باله کد، او مُرده بود. ^{۱۰} پولس تا رفت و خود ره د بَله شی آندخته او ره د بَغل خو گرفت و گفت: «تَشویش نکنید. جان شی د وجود شی آسته.» ^{۱۱} وختیکه پولس دوباره باله رفت و نان ره توته کده خورد، او کلو دیر گفتگوی خو ره ادامه دد یعنی تا دم روزواز شدو؛ بعد ازو بر شده رفت. ^{۱۲} و اونا امو جوان ره زنده د خانه بُرد و فکر پگ شی کاملاً آرام شد.

از شارِ تروآس د میلیتس

^{۱۳} مو پیش از دیگر و د کِشتی سوار شده طرفِ بندرِ آسوس حرکت کدی تا که پولس ره ازونجی سوار کنی. او امی رقم فیصله کد، چون خود ازو خاست که تا اونجی ره پای پیده بوره. ^{۱۴} وختیکه پولس د شارِ آسوس قد مو یگجای شد، او ره د کِشتی سوار کدی و د بندرِ میتیلینی رفتی. ^{۱۵} روزِ دیگه شی ازونجی د دریا ریی شده د نزدیکِ جزیرهِ خیتوس رسیدی و روزِ سوم شی د جزیرهِ ساموس رسیدی. صَباحِ امزو روز د بندرِ میلیتس آمدی، ^{۱۶} چرا که پولس تصمیم گرفتد که د افسس گیر نکنه، چون نمیخواست د ولایتِ آسیا وخت تیر کنه. او عَجَله دشت که زودتر د اورشلیم برسه و د صورتِ امکانِ عیدِ «روزِ پنجاهم» ره د اونجی بشه.

خدا حافظی پولس قد بزرگای جماعتِ افسس

^{۱۷} پولس از میلیتس یگ پیغام د افسس ریی کد و بزرگای جماعتِ ایماندارا ره د پیش خو گوی کد. ^{۱۸} وختیکه اونا د پیش شی آمد، پولس دزوا گفت: «شمو میدنید، از اولین روز که ما پای خو ره د آسیا ایشتم د تمام وختیکه قد شمو بودم چطور رفتار

کدُم، ^{۱۹} یعنی چطور قد شکسته نفسی کامل و آودیده های کلو
 مولا عیسیٰ ره خدمت کدُم، باوجود آزمایش های که د وسیله
 دسیسه های یهودیا د بِلَه مه آمد. ^{۲۰} شمو میدنید که ما از تعلیم
 ددون هر چیزی که بلده شمو فایده دشت دریغ نکدُم، بلکه پیغام
 ره دز شمو رسندُم و چی د جای عمومی، چی د خانه های شمو دز
 شمو تعلیم ددُم. ^{۲۱} ما د یهودیا و یونانیا اعلان کدُم که اونا د
 حضور خدا توبه کنه و د مولای مو عیسیٰ مسیح ایمان بیره. ^{۲۲} و
 آلی د فرمون روح القدس د اورشلیم مورم و ازی که د اونجی
 چیز خیل د سر مه مییه نمیدنُم، ^{۲۳} سوای که روح القدس د هر شار
 دز مه خبر میدیه که بندی گری و سختی ها د انتظار مه آسته.
^{۲۴} مگم ادامه زندگی بلده مه اوقس ارزش ندره. فقط آرزوی مه امی
 آسته که دوره خوره د آخر برسُنم و خدمتی ره که مولا عیسیٰ د
 عهد مه ایشته، یعنی اعلان خوشخبری فیض خدا ره انجام بدیم.
^{۲۵} آلی ما میدنُم که هیچ کدُم از شمو که ما د مینکل شمو گشته
 پادشاهی خدا ره دز شمو اعلان کدُم، دیگه زوی مره نمینگرید.
^{۲۶} امزی خاطر امروز بلده شمو واضح موگیم که د روز آخرت خون
 هیچ کس د گردون ازمه نیسته، ^{۲۷} چرا که د اعلان کدون تمام
 مقصد خدا بلده شمو هیچ کوتاهی نکدیم. ^{۲۸} فکر خوره سون
 خود و سون پگ رمه که روح القدس شمو ره د سر ازوا سرپرست
 جور کده، بگیریید تا د بِلَه جماعت ایماندارای خدا چوپونی کنید،
 چون خدا اونا ره قد خون باچه خو خریده. ^{۲۹} ما میدنُم که بعد از
 رفتون مه گرگ های درنده د مینکل شمو مییه و د بِلَه رمه رحم-
 و- دلسوزی نمونه. ^{۳۰} حتی از مینکل خودون شمو کسای باله موشه
 که حقیقت ره تغییر میدیه تا پیروا ره د دُمبال خود خو کش کنه.
^{۳۱} پس آگاه بشید و پرمشت نکنید که د ای مدت سه سال، شاو و
 روز از اخطار ددو قد آودیده د هر کدُم شمو فارغ نبودُم. ^{۳۲} آلی

شُموره دَ خُدا و دَ کلامِ پُرْفَیضِ اَزُو تَسْلِیْمِ مُونَمِ که مِیْتَنه شُموره
آباد کنه و شُموره دَ مینکلِ تمامِ کسای که تقدیس شده یگ
میراثِ بدیه. ^{۳۳} ما چیم مه دَ طِلا و نُقره و یا کالای کسی نَمَنده.
^{۳۴} خودون شُمو میدنید که قد امزی دِستا زَحمت کشیدیم و
ضُرُورَتِ های خود خُو و کسای ره که قد مه بُود، پوره کدیم. ^{۳۵} ما
عملاً دَز شُمو نشو دَدُم که مو باید امی رقم زَحمت بَکشی و دَ
آدمای ناتو یاری کنی و تورای مولا عیسی ره دَ یاد دَشته بَشی که
مُوگفت: 'بخشیدو از گِرِفْتو کده بَرکت شی کَلو آسته.' ^{۳۶} و ختیکه
پولس تورای خُو ره دَ آخِرِ رَسَند، قد پگِ ازوا زانو زده دُعا کد.
^{۳۷} اونا پگ شی غَدر چخرا کد و پولس ره دَ بغل خُو گِرِفْتِه ماخ
کد. ^{۳۸} امی توره پولس اونا ره از پگ کَلوترِ غمگی کده بُود که
گفت: "رُوی مَره دیگه نَمینگرید." اوخته اونا اُو ره تا بیخِ کِشتی
همراهی کد.

سَفَرِ پُولَسِ دَ اَوْرُشَلِیْمِ

۲۱^۱ بعد ازی که مو خود ره ازوا جدا کدی، مو از راهِ دریا
سیده دَ جَزیره کائوس آمدی. روزِ دیگه شی دَ جَزیره رودس رفتی و
ازونجی دَ شارِ پاتارا. ^۲ دَ اُونجی یگ کِشتی ره پیدا کدی که سُون
منطقه فینیقیه ریی بُود. پس دَزُو سوار شده حرکت کدی. ^۳ امی که
قبرس از دُور معلوم شد، مو از طرفِ جنوبِ ازُو تیر شده دَ سَفَرِ خُو
طرفِ سوریه ادامه ددی و دَ بندرِ صُور تاه شدی، چون قرار بُود که
بارِ کِشتی ره دَ اُونجی خالی کنه. ^۴ اوخته، ایماندارا ره پیدا کده
هفت روز دَ اُونجی مندی و اونا دَ هِدایتِ رُوحِ اَلْقُدَسِ پولس ره
محکم شد که سُون اورشلیم نَرُوه. ^۵ و غَیتیکه وخت مو دَ اُونجی
پوره شد، ازونجی ریی شده دَ سَفَرِ خُو ادامه ددی. تمامِ ایماندارای

امزو جای قد خاتونو و بچکیچای خو مو ره تا برون شار همراهی
کد و د لب دریا پگ مو زانو زده دُعا کدی. ^۶ بعد ازو قد یگدیگه
خو خدا حافظی کده مو د کشتی سوار شدی و اونا پس سون خانه
های خو رفت.

^۷ مو از بندر صور د سفر دریایی خو ادامه ددی و د شار

پتولامائیس رسیدی و د اونجی قد برارو منده نشی کده یگ روز
ره قد ازوا مندی. ^۸ روز دیگه شی اونجی ره ایله کده د شار قیصریه
آمدی و د خانه فیلیپس خوشخبری دهنده رفته قد ازو مندی. او
یکی از هفت خدمتگار نیک نام بود. ^۹ فیلیپس چار دختر خانه
دشت که نبوت موكد. ^{۱۰} بعد از چند روز، د حالیکه مو د اونجی
بودی، یگ پیغمبر د نام آگابوس از منطقه یهودیه د اونجی آمد.
^{۱۱} او د دیر ازمو آمد و کمر بند پولس ره گرفته دست و پای خو ره
قد شی بسته کد و گفت: ”روح القدس اینی رقم موجه، یهودیای
اورشلیم صاحب امزی کمر بند ره امی رقم بسته مونه و او ره د
دست بیگنگو تسلیم مونه.“ ^{۱۲} وختیکه مو امی توره ره شنیدی،
مو و کسای که د اونجی حاضر بود، از پولس خواهش کدی که د
اورشلیم نروه. ^{۱۳} مگم پولس د جواب ازوا گفت: ”ای چی رقم کار
آسته که شمو مونید؟ چرا قد چخرای خو دل مره میده مونید؟ ما
نتنها حاضر آستم که بندی شتم، بلکه حاضر آستم که از خاطر نام
مولا عیسی د اورشلیم حتی جان خو ره فدا کنم.“ ^{۱۴} ازی که
تورای مو دزو هیچ تاثیر نکد، مو از شله گی دست باله کدی و
گفتی: ”بورو، هر چی که اراده خداوند بشه، امو رقم شنه.“

^{۱۵} بعد امزو روزا که د اونجی بودی، مو تیاری گرفته سون اورشلیم

ربی شدی. ^{۱۶} یگ تعداد از پیروای شار قیصریه ام قد ازمو قتی
آمد و مو ره د خانه مناسون برد تا قد ازو بمنی. او از جزیره قبرس

و یکی از ایماندارای قدیمی بود. ^{۱۷} وختیکه د اورشلیم رسیدی
برای ایماندار د خوشی از مو پذیرایی کد.

پولس د اورشلیم

^{۱۸} روزِ دیگه شی پولس قد ازمو د دیدون یعقوب رفت و تمام
بزرگای جماعتِ ایماندارا د اونجی حاضر بود. ^{۱۹} بعد از سلام و
منده نشی، پولس از کارای که خدا د وسیله ازو د بین مردم غیر
یهود کده بود، یگ یگ دزوا نقل کد. ^{۲۰} اونا وختیکه ای چیزا ره
شنید، خدا ره ستایش کد و بعد ازو د پولس گفت: ”آی برار، تو
میدنی که هزارها نفر از یهودیا ایمان آورده و پگ ازوا د باره
شریعت سخت غیرت دَره. ^{۲۱} و بلده ازوا گفته شده که تو د
یهودیای که د مینکلِ مردمای غیر یهود زندگی مونه، تبلیغ مونی که
از شریعت موسی روی بگردنه و اولادای خو ره ختنه نکنه و
رسم-و-رواج خو ره ام نگاه نکنه. ^{۲۲} آلی چی باید کنی؟ اونا
حتماً از آمدون تو خبر موشه. ^{۲۳} پس هر چیزیکه مو دز تو موگی
امو رقم بگو: د اینجی چار نفر قد مو آسته که نذر د گردون خو
گرفته. ^{۲۴} تو اونا ره گرفته بئر و خود ره قد ازوا یگجای پاک گو.
مصرف ازوا ره ام بدی تا اونا بتنه سر خو ره کل کده نذر خو ره
پوره کنه. اوخته پگ میدنه، چیزای که د باره ازتو دزوا گفته شده
هیچ حقیقت ندره، بلکه خود تو ام شریعت ره نگاه کده مطابق
شی رفتار مونی. ^{۲۵} مگم د باره غیر یهودیای که ایمان آورده، مو
فیصله خو ره نوشته کده دزوا ربی کدی تا از هر چیزی که بلده بت
ها قربانی شده بشه و از خون و از گوشت حیوانای قه شده و از
زناکاری پرهیز کنه. “ ^{۲۶} پس روزِ دیگه شی پولس امو چار نفر ره
گرفته قد خو برد و قد ازوا قتی مراسم پاک شدو ره پوره کد. بعد
ازو داخلِ خانه خدا شد و از تکمیل شدن روزای پاک شدو د

پیشوا خبر دَد تا بلده هر گدَم ازوا یگ قُرَبانی تقدیم شنه.

گِرِفَتار شَدونِ پوُلَس دَ خانِه خُدا

۲۷ دوره هفت روزه پاک شُدو نزدیکِ تکمیل شُدو بُود که بعضی از یهودیای آسیا پوُلَس ره دَ خانِه خُدا دید. اونا مردُم ره دَ شور آورده پوُلَس ره دِستگیر کد ۲۸ و چیغ زده گُفت: ”ای مردایِ اسرائیلی، کومک کُنید! ای امو کسی آسته که دَ هر جای دَ ضِدِ قوم و شریعت مو و دَ ضِدِ امزی جای مُقدَّس تبلیغ مونه. دَ علاوهِ ازی، او یونانیا ره ام دَ خانِه خُدا آورده و ای جای مُقدَّس ره نجس کده.“ ۲۹ چُون اونا چند وخت پیش تروفیموس از شارِ اِفَسُس ره قد پوُلَس دَ شار دیده بُود و گمان مُوکد که پوُلَس او ره دَ خانِه خُدا آورده بَشه. ۳۰ پس پگِ شار دَ شورش آمد و مردُم دَ سرِ پوُلَس هُجوم آورده او ره گِرِفَت و از خانِه خُدا بُر کد و درگه های خانِه خُدا فوری بسته شد. ۳۱ وختیکه جمعیتِ مردُم میخواست او ره بُکُشه، دَ قومندانِ اُردوی رومی خبر رسید که تمامِ مردُم اورشَلیم دَ شور آمده. ۳۲ او یگ دمِ قد عسکرا و صاحبِ مَنصَبایِ خُو طرفِ جمعیتِ خیز کد. وختیکه مردُم قومندان و عسکرا ره دید، اونا از زدونِ پوُلَس دِست کشید. ۳۳ اوخته قومندانِ نزدیکِ آمده پوُلَس ره دِستگیر کد و امر کد که او ره قد دُو زنجیر بسته کنه. بعد ازو پُرسید که ای آدمِ کِی آسته و چی کار کده؟ ۳۴ بعضی کسا از مینکلِ جمعیتِ دَ آوازِ بلند یگ چیز مُوگُفت و بعضی دیگه شی چیزِ دیگه. وختیکه از خاطرِ چیغ-و-شورِ کلو نَتِنست حقیقت ره بُفامه، او امر کد که پوُلَس ره دَ قِشله بُبره. ۳۵ او که دَ راهزینِه قِشله رسید، عسکرا از خاطرِ قارِ مردُم مجبور شد که پوُلَس ره دَ بله شانه های خُو بُبره، ۳۶ چرا که جمعیتِ مردُم از دُمبالِ ازوا ربی بُود و چیغ میزد که ”او ره بُکُشید.“

۳۷ عسکرا قَرِيبُ بُوَد که او ره دَ مَنِه قِشله داخِلِ کنه، پوئس رُوِي خُو ره سُونِ قومندانِ دَورِ دَدِه پُرسانِ کد: ”اِجازه ميدي يِگ چيزِ بَگَم؟“ قومندانِ دَ جوابِ شَيِ گُفت: ”تُو زِيونِ يونانيِ ره ميَدَنِي؟“
 ۳۸ خِي تُو او آدمِ مِصرِي نِيسْتِي که چنْدِ وختِ پيشِ بِلدِه اِنقلابِ کدو چارِ هزارِ نفرِ جنگِيِ ره قَدِ خُو دَ بِيابو بَرْد؟“ ۳۹ پوئس گُفت: ”ما يَهُودِي اَسْتَم، از شارِ تارسوسِ قِيلِيقِه، باشِنْدِه يِگِ شارِ بَزُرگِ و مَهمِ. خاهِشِ مُونَم، اِجازه بَدِيِ که قَدِ مَرْدُمِ توره بَگَم.“ ۴۰ وختِيِ قومندانِ دَ زَشِيِ اِجازه دَد، او دَ بِلِه زِينِه ايسْتِه شُد و قَدِ دِسْتِ خُو سُونِ مَرْدُمِ اِشاره کد. اميِ که دَ اُونجِيِ اَراميِ کَامِلِ بَرقرارِ شُد، پوئس دَ زِيونِ عِبرانيِ دَزُوا گُفت:

دِفاعِ پوئسِ دَ پيشِ يَهُودِيا

۲۲ ۱ ”اَيِ آتِه گو و بَرارو! دِفاعِ مَرِه که اميِ آليِ دَ حُضُورِ شَمُو پيشِ مُونَم، گوشِ کُنِيد.“ ۲ وختِيِ اُونَا دِيدِ که او دَ زِيونِ عِبرانيِ توره مُوگِه، اُونَا کَلوتَرِ اَرَامِ شُد. اوختِه پوئس گُفت: ۳ ”ما يِگِ يَهُودِيِ اَسْتَم که دَ شارِ تارسوسِ قِيلِيقِه دَ دُنْيا اَمَدِيم، مَگَم دَ اَمزِيِ شارِ تَرَبِيَه شُدِيم و دَ تِيِ دِسْتِ گَمالائِيلِ مُطابِقِ شَرِيعَتِ بَابِه کَلونايِ مو دَقِيقِ تَعْلِيمِ دَدِه شُدِيم. ما دَ بارِه خُدا سَخْتِ غَيرَتِ دَشْتِيم، اَمُو رَقَمِ که اِمروزِ شَمُو دَرِيد. ۴ ما پِيروايِ اَمزِيِ راهِ ره تا سَرحدِ مَرگِ اَزارِ-و-اَذِيَتِ مُوکَدَمِ و اُونَا ره گَرِفْتارِ کدِه اَمِ مَرْدَا و اَمِ خاتُونو ره دَ بَنديِ خانِه مِينَدَخْتَم. ۵ پيشوايِ بَزُرگِ و تَمَامِ اَعضايِ شورايِ يَهُودِ دَزيِ بارِه شاهِدِ مِه اَسْتِه. اَمچنانِ ما ازوا چنْدِ خَطِ دَ بِلِه بَرارونِ يَهُودِيِ که دَ دَمِشَقِ بُوَد گَرِفْتَم و حَرکتِ کَدَمِ تا پِيروايِ

عیسیٰ ره که دَ اُونجی بُود، دِسْت بَسْتِه بَلدِه جَزَا دَدُو دَ اورُشَلِیم بَیرُم. ^۶ مِگَم وَخْتِیکِه ما دَ رَاه بُوَدُم وَ دَ دَمِشَق نَزْدِیک مَوْشَدُم، قَرِیبای چَاشْت اولَعْتَلِه یِگ نُورِ قَوی از آسْمو گِرْد مَرِه رُوشو کد.

^۷ ما دَ زَمی اُفْتَدُم وَ یِگ آواز رِه شَنِیدُم که مَوْگُفْت: 'شائول، آی شائول، چِرا مَرِه عذاب مَوْکُنی؟' ^۸ ما پُرسان کَدُم: 'یا مَولا، تُو کِی اَسْتی؟' او دَ جَواب مِه گُفْت: 'ما عِیسای ناصِری اَسْتُم اَمُو که تُو آزار-و-اَذِیت مُونی.' ^۹ نَفرای که قَد مِه بُود، نُور رِه مِیدِید، مِگَم آوازِ کِسی رِه که قَد مِه توره مَوْگُفْت، نَمِیشِنِید. ^{۱۰} و ما پُرسان کَدُم: 'یا مَولا، ما چِی کَنم؟' وَ مَولا عِیسای دَز مِه گُفْت: 'باله شو، دَ دَمِشَق بَورُو وَ دَ اُونجی تَمام وَظِیفَه که بَلدِه تُو سِپَرده شُدِه، دَز تُو گُفْتِه مَوْشِه.' ^{۱۱} از خَاطِرِ بَلَقَسِ امزُو نُورِ چِیمای مِه کور شُد وَ نَفرای که قَد مِه بُود دِسْت مَرِه گِرِفت وَ مَرِه کَوْتَل کده دَ دَمِشَق بُرد.

^{۱۲} دَ دَمِشَق یِگ اَدَم دَ نَام حَنانیا زَندگی مَوکد که یِگ شَخصِ خُدا ترس، تَابِع شَرِيعت وَ دَ بَينِ يَهُودِیا نِیک نَام بُود. ^{۱۳} او دَ پِيش مِه اَمَد وَ دَ پَالَوی مِه اِيسْتِه شُدِه گُفْت: 'آی شائول بَرار، بَینا شو.' دَ امزُو لَحْظَه بَینا شُدُم وَ سُون ازُو تَوخ کَدُم. ^{۱۴} حَنانیا بَسْم دَز مِه گُفْت: 'خُدايِ بابِه کَلونای مو تُو رِه اِنْتِخاب کده تا اِراده ازُو رِه بَدَنی وَ شَخصِ عَادِل، يَعْنی مَولا عِیسای رِه بَنگِری وَ آوازِ شی رِه از دَانِ خُودِ شی بَشَنوی، ^{۱۵} چُون تُو شَاهِدِ ازُو مَوْشی وَ دَ بارِه چِیزی که دِیدي وَ شَنِیدي دَ پِيشِ پِگِ مَرْدُمِ شَاهِدِی مِیدي. ^{۱۶} وَ آلی چِرا مَعطَل اَسْتی؟ باله شو، غُسلِ تَعْمِیدِ بَگِیر وَ نَام ازُو رِه گِرِفته از گُناهای خُو پاک شو.' ^{۱۷} وَخْتِیکِه دُوباره دَ اورُشَلِیم اَمَدُم، یِگ رُوز دَ خانِه خُدا دُعا مَوکدُم که خَاو دَ بِلِه مِه اَمَد ^{۱۸} وَ دَ امزُو حَالتِ مَولا عِیسای رِه دِیدُم که مَوْگُفْت: 'زُود باله شو وَ اورُشَلِیم رِه ایلِه کُو، چِرا که مَرْدُمِ ازِي شَار شَاهِدِی تُو رِه دَ بارِه از مِه قَبُول نَمُوکَنه.' ^{۱۹} وَ ما گُفْتُم: 'یا مَولا، امی مَرْدُمِ مِیدَنه که ما دَ عِبَادتِ خانِه ها مَورَفْتُم

و کسای ره که دَز تُو ایمان اُورده بُود، دَ بِنْدی خانه میندختم و میزدَم. ^{۲۰} وختیکه خونِ شاهدِ تُو استیفان ریختنده شد، ما دَ اُونجی ایسته بُودم و دَ امزُو کار رضایت ددم و کالای قاتلای شی ره نگاه کدم. ^{۲۱} مگم مولا عیسی دَز مه گُفت: 'حَرکت کُو، ما تُو ره دَ جای دُور دَ پیشِ مردم غیرِ یهودِ ری میونم.'"

^{۲۲} جمعیتِ مردم تا اینجی گپای شی ره گوش کد، ولے بسم دَ آوازِ بلند چیغ زده گُفت: "ای رقم نفر ره از رُوی زمی گم کُنید! ای باید زنده نمنه!" ^{۲۳} دَمزُو غیتیکه مردم قد چیغ-و-شورِ کلو چپنای خُو ره شور دده خاک ره دَ هوا باد مُوکد، ^{۲۴} قومندان امر کد که پولس ره دَ منه قشله بُبره و قد قمچی ازو تحقیقات کنه تا معلوم شنه که از چی خاطر ای چیغ-و-شور دَ ضدِ ازو باله شده. ^{۲۵} وختیکه او ره بلده قمچی زدو بسته مُوکد، پولس از صاحبِ منصبی که دَ اُونجی ایسته بُود، پُرسان کد: "آیا قانون دَز شمو اجازه میدیه که یگ نفر رومی ره بدونِ ازی که محکوم شده بشه، قد قمچی بزیند؟" ^{۲۶} وختیکه صاحبِ منصب ای توره ره شنید، پیشِ قومندان رفت و دَزو گُفت: "تُو میدنی چی مونی؟ ای آدم یگ نفرِ رومی آسته." ^{۲۷} قومندان پیشِ پولس رفت و از شی پُرسان کد: "دَز مه بگی، آیا تُو رومی آستی؟" پولس گُفت: "آریه." ^{۲۸} قومندان گُفت: "ما امی حقِ تابعیتِ روم ره دَ قیمتِ کلو خریدیم." پولس گُفت: "مگم ما از زمانِ تولدِ خُو رومی بُودیم." ^{۲۹} پس کسای که قرار بُود از پولس تحقیق کنه، یگ دم ازو دُور شد و قومندان وختی فامید که پولس رومی آسته ترس خورد، چُون او امر کد که پولس ره بسته کنه.

پولس د حضورِ شورای یهودیا

۳۰ روزِ دیگه شی ازی که قومندان میخواست قصه ره خوب بفامه که یهودیا از چی دلیل د سرِ پولس ادعا کده، او پولس ره برُو آورد و امر کد که پیشوایون بزرگ و شورای یهود یگ جلسه تشکیل بدیه. اوخته پولس ره تاه آورد و د پیش ازوا حاضر کد.

۲۳^۱ پولس توغری سونِ اعضای شورا توخ کد و گفت: ”آی

برارو، ما تا امروز د حضورِ خدا قد وجدانِ پاک زندگی کدیم.“
۲ اوخته حنایا پیشوای بزرگ د کسای که پالوی پولس ایسته بود، امر کد که د دان شی بزنه. ۳ پولس دزو گفت: ”آی که ظاهر تو لخشتم. و- سفید آسته! ۴ کسای که د پالوی پولس ایسته بود، گفت:

”آیا د پیشوای بزرگِ خدا توهین مونی؟“ ۵ پولس گفت: ”برارو، ما نفامیدم که او پیشوای بزرگ آسته، چون د کتابِ مقدس نوشته شده که ’د رهبرِ قوم خو بد- و- رد نگی.‘“ ۶ وختی پولس فامید که

یگ جم ازوا صدوقیا آسته و دیگه جم ازوا فریسیا، او قد آوازِ بلند د مجلس گفت: ”آی برارو، ما فریسی و اولادِ فریسی استم؛ ما از خاطرِ ایمان و امید د قیامت مرده ها د اینجی د حال محاکمه شدو استم.“ ۷ وختی او امی ره گفت، د بینِ فریسیا و صدوقیا اختلاف

پیدا شد و شورا دو تقسیم شد، ۸ چرا که صدوقیا منکرِ قیامت و ملایکه و روح آسته، مگم فریسیا د پگ ازی چیزا عقیده دَره.

۹ پس د بینِ مجلسِ غریو کته برپا شد و چند نفر از علمای فریسی باله شده اعتراض کد و گفت: ”مو د ای آدم هیچ تقصیر

نمینگری. از کجا معلوم آسته که یگو روح یا ملایکه قد شی توره نگفته بشه؟“ ۱۰ اختلاف د اندازه باله رفت که قومندان از ترس ازی که پولس ره تکه تکه نکنه، د عسکرا امر کد که د مجلس

داخل شنه و پولس ره د زور از مینکل جمعیت بر کده د قشله بره. ^{۱۱} د شاو امزو روز مولا عیسیٰ نزدیک پولس آمده گفت: ”شجاع بش. امو رقمیکه د اورشلیم د باره مه شاهدی ددی، د شار روم ام باید امو رقم شاهدی بدی.“

نقشه د ضد پولس

^{۱۲} شاو که صباح شد، یهودیا قد یگدیگه خو شسته نقشه کشید و قسم خورد که تا پولس ره نکشه، نان یا آو ره د دان خو نزنه.

^{۱۳} کلوتر از چل نفر د ای دسیسه شریگ بود. ^{۱۴} اونا د دیر

پیشوایون بزرگ و ریش سفیدا رفت و گفت: ”مو سخت قسم خوردی، تا که پولس ره نکشی نان ره د دان خو نمیزنی. ^{۱۵} پس

شمو و اعضای شورا از قومندان خواهش کنید که او ره صباح د

پیش شمو بیره، د بانه ازی که شمو میخاید د باره قضیه پولس

غوووجتر تحقیق کنید. و مو تیار آستی که پیش از رسیدون شی د

اینجی او ره بکشی.“ ^{۱۶} لیکن خوارزده پولس ازی دسیسه باخبر

شد و د قشله رفته پولس ره خبر کد. ^{۱۷} اوخته پولس یکی از

صاحب منصب ره گوی کده گفت: ”ای جوان ره پیش قومندان

بر، چون ای میخایه دزو یگو چیز بگیه.“ ^{۱۸} صاحب منصب او ره

د پیش قومندان برد و دزو گفت: ”امو پولس که بندی آسته، مره

گوی کده از مه خواهش کد که ای جوان ره د پیش از تو بیرم. ای

میخایه دز شمو یگو چیز بگه.“ ^{۱۹} قومندان دست ازو ره گرفته د

یگ گوشه برد و ازو پرسان کد: ”تو چی میخایه دز مه بگی؟“

^{۲۰} او گفت: ”یهودیا نقشه کشیده که از تو خواهش کنه تا پولس ره

صباح د شورا ببری. بانه ازوا امی آسته که اونا میخایه د باره ازو

غوووجتر تحقیق کنه. ^{۲۱} پس اونا ره تن ندی، چرا که کلوتر از چل

نفر د کمین ازو شسته و قسم خورده که تا پولس ره نکشه نه چیز

بُخوره و نه وُچی کُنه. اونا امی آلی تیار آسته و فقط مُنتَظِرِ موافِقِه
ازتو یه. “^{۲۲} قومندان امو جوان ره رُخصت کد و دزو امر کده
گفت: ”د هیچ کس نگی که مره ازی چیزا خبر کدی.“

اِنْتِقَالِ پوئس د شارِ قیصریه

^{۲۳} پس قومندان دُو نفر صاحبِ مَنْصَبِ ره دَ پیش خُو طلب کده
گفت: ”دُو صد عسکرِ پیده و هفتاد نفر سواره و دُو صد نیزه دار
تیار کُنید تا که ساعتِ سِوَمِ شاو دَ قیصریه بوره. ^{۲۴} بلده پوئس ام
یگو الاغ حاضر کُنید که سوار شنه و او ره صحیح و سلامت دَ
پیش فیلکس والی برسیند.“ ^{۲۵} پس یگ خط د ای مضمون نوشته
کد:

^{۲۶} ”از طرفِ کلودیوس لیسایس د عالی جنابِ فیلکس والی، سلام
تقدیم آسته. ^{۲۷} ای آدم ره یهودیا گرفته بود و قصد دشت که بکُشه،
لیکن ما قد عسکرای خُو د اُونجی رفته او ره از چنگ ازوا نجات
ددم، چون خبر شده بودم که او یگ نفر رومی آسته. ^{۲۸} ازی که
میخاستم عِلتِ تَهْمَتِ ازوا ره بفرامم، ما او ره د شورای ازوا بردم.
^{۲۹} مگم متوجه شدم که تَهْمَتِ ازوا د باره مسئله شریعتِ خودون
ازوا آسته و هیچ تَهْمَتِ د بِلِه شی نشده که واجبِ قتل و یا بندی
کدو بشه. ^{۳۰} پس وختی دز مه خبر دده شد که د خِلافِ امزو آدم
نقشه کشیده شده، فوری او ره د پیش ازتو ری کدم و د مدعیای
شی ام گفتم که شکایت خوره د پیش ازتو برسنه.“

^{۳۱} پس امو رقمیکه د بِلِه عسکرا امر شده بود، پوئس ره د غیت
شاو تا شارِ آنتی پاترس رسند. ^{۳۲} روزِ دیگه شی عسکرای پیده
عسکرای سواره ره رُخصت کد که قد پوئس د سفرِ ادامه بديه و

خودون شی پس سُون قِشله خُو آمد. ^{۳۳} وختیکه اونا دَ قِصَریه رسید، خط ره دَ والی دَد و پولس ره دَ زشی تسلیم کد. ^{۳۴} والی خط ره خنده از پولس پُرسان کد: ”از کدَم ولایت آستی؟“ وختی فامید که از ولایت قِلیقیه آسته، ^{۳۵} او دَ زشی گُفت: ”مُدعیای تُو که دَ اینجی حاضر شد، اوخته ما دَ گیای تُو گوش میدیم.“ بعد ازو امر کد که پولس ره دَ قلعه که مشهور دَ قصر هیرودیس بود، نگاهداری کنه.

محکمه پولس دَ حضورِ فیلیکس والی

۲۴^۱ بعد از پنج روز حنایا پیشوای بزرگ قد چند نفر از ریش سفیدا و یگ وکیل دعوا دَ نام تِرئولس دَ قِصَریه رسید و ادعاهای خوره دَ ضدِ پولس دَ والی پیش کد. ^۲ وختیکه پولس ره حاضر کد، تِرئولس ادعاهای خوره شروع کده گُفت: ”جنابِ عالیقدر، بخاطر حکمرانی شمو مو دَ امنیتِ کاملِ آستی و بخاطر دُوراندیشی شمو دَ امزی قوم بهبودی غدر دَ وجود آمده ^۳ و مو ازی چیزا دَ هر جای و از هر طریق از شمو قدردانی و شکرگزاری مونی. ^۴ و آلی ازی که وخت شمو ره کلو نگیرم، خاهش مونم که قد امزو لطفِ همیشگی خُو دَ عرضِ کوتاهِ مو توجه کنید: ^۵ دَ ز مو معلوم شده که ای آدم یگ شخصِ مُضِرِ آسته و دَ مینکلِ تمامِ یهودیا دَ سراسرِ دُنیا فتنه اندازی مونه و امچنان یگ سرکرده فِرَقِه ناصیری آسته. ^۶ او حتی کوشش موکد که خانه خُدا ره نجس کنه، مگم مو او ره دستگیر کدی [و مو میخاستی که دَ مطابقِ شریعتِ خودون خُو او ره محاکمه کنی ^۷ مگم لیسایس قومندان آمد و دَ زور او ره از چنگ مو خلاص کد ^۸ و دَ مدعیای ازو امر کد که دَ پیش شمو بیه.] اگه خودون شمو ازو تحقیق کنید، حقیقتِ ادعاهای مو دَ

خِلافِ اَزُو بَلَدِه شُمُو رُوشُو مُوشِه. “^۹ یَهُودِیَا ام دَ یِگَصَدَا اِدْعَاهَا
تِرْتُوئِس رِه تَایید کد و گُفت: ”راست مُوگه!“

^{۱۰} وختی والی سُون پوئس اِشاره کد که گپ بزنه، اُو اینی رقم گُفت:
”ما خبر دَرُم که غَدَر سال ها اَسْتِه که شُمُو قاضی ازی مِلَّت اَسْتِید،
امزی خاطر ما دَ خوشی از خود خُو دِفَاع مُونم. ^{۱۱} شُمُو مِیتنید
معلُوم کُنید، کَلوَتَر از دوازده روز نَشُدِه که ما بَلَدِه عِبَادَت دَ اُورُشَلِیم
رِفْتِه بُوَدُم. ^{۱۲} هِیچ کس مَرِه نَدِیدِه که دَ خَانِه خُدا یا دَ عِبَادَت خَانِه
ها و یا دَ دَاخِلِ شَار قَد یِگُو نَفَر بَحْث کدِه بَشُم و یا مَرْدُم رِه دَ
شورِش اُورده بَشُم. ^{۱۳} و اِدْعَاهَا رِه که فِعْلًا دَ ضِد مِه جُور کدِه
اُونا نَمِیتنِه که دَ پِیش شُمُو دَ ثَبُوت بَرَسَنِه. ^{۱۴} مِگَم دَ حُضُور شُمُو
اِقْرار مُونم که ما خُدا ی بابه کَلونای خُورِه دَ مُطَابِقِ اَمزُو رَاهِ که اُونا
بِدَعَت مُوگیه، عِبَادَت مُونم و دَ پِگِ چِیزای که مُطَابِقِ تَوْرَات و
نُوشْتِه هَا یِیغْمِبرَا اَسْتِه، عَقِیدِه دَرُم. ^{۱۵} ما رِقمِ خُودِ اَمزی نَفْرَا دَ
خُدا اُمِید دَرُم که بَلَدِه اَدْمای نِیک و بَد قِیامَت دَ پِیش رُوی اَسْتِه.
^{۱۶} اَمزی خاطر از حد کَلو کُوشِش خُورِه مُونم که هر وخت دَ پِیش
خُدا و اِنْسَان وِجْدانِ پَاک دَشْتِه بَشُم. ^{۱۷} ما پَس از چَنْدِین سال دَ
اُورُشَلِیم اَمْدُم تا بَلَدِه غَرِیبای قَوْمِ خُو کُومِک بِیرُم و هَدِیِه هَا تَقْدِیم
کُنم. ^{۱۸} بَعْد از مِراسِمِ پَاک شُدُو دَمزی کار مَشْغُول بُوَدُم که اُونا مَرِه
دَ خَانِه خُدا پَیْدَا کد و دَ اُونَجی نَه بِیر- و- بار بُوَد و نَه شَر- و-
شُور. ^{۱۹} مِگَم چَنْد نَفْر از یَهُودِیای اَسِیا که دَ اُونَجی بُوَد باید دَ
پِیش شُمُو حَاضِر شُنِه و اِگِه کُدَم اِدْعای دَ ضِدِ اَزْمِه دَرِه، خُودونِ
اَزُوا بُگِه. ^{۲۰} یا اَمی کَسای که دَ اِینجی اَسْتِه، بُگیه: وختیکه ما دَ
حُضُورِ شُورا اِیستِه بُوَدُم، دَز مِه چی جَرْم پَیْدَا شُد، ^{۲۱} بَغِیر ازی که
دَ بَینِ اَزُوا قَد آوازِ بَلِنْد گُفْتُم: ’از خَاطِرِ اُمِید دَ قِیامَتِ مُرده هَا، ما
اِمروز دَ اِینجی مَحاکِمِه مُوشُم!“

بندی شُدونِ پوئس دَ قيصريه

^{۲۲} مگم فيليكس والى كه خود شى از راهِ مولا عيسى خُوبِ صَحِيحِ خبر دَشت، محاكمه ره پس آندخته گُفت: ”وختيکه ليسانس قومندان دَ اينجى بيه، اوخته ما دَ باره دعواى شمو فيصله مُونم.“
^{۲۳} پس دَ يگِ صاحبِ منصبِ امرِ كد كه پوئس ره نظر بند كُنه، مگم تا يگِ اندازه او ره آزاد بيله و مانعِ رفتِ و آمدِ دوستاى پوئس كه بلده پوره كدونِ ضرورتِ و خدمتِ شى ميه، نَشنه.

^{۲۴} چند روز بعد فيليكس قد دروسلا خاتونِ خو كه يگِ خاتونِ يهودى بود، دَ اونجى آمد و پوئس ره دَ پيشِ خو طلب كده دَ توراي شى دَ باره ايمانِ دَ عيسى مسيحِ گوش دَد. ^{۲۵} مگم وختيکه دَ باره عدالت، پرهيزگارى و جزاى آخرتِ توره گُفت، فيليكس ترس خورد و گُفت: ”بلده فعلاً بورو، غيتيکه فرصت پيدا شد، تُو ره بسمِ طلبِ مُونم.“ ^{۲۶} دَ حينِ حالِ فيليكس اُميدوار بود كه شايد پوئس بلده شى پيسه بديه و ازى خاطر اكثرِ وختِ او ره طلب كده قد شى نقلِ موكد.

^{۲۷} مگم بعد از دُو سالِ پوركيوس فستوس جانشينِ فيليكس شد. و ازى كه فيليكس ميخواست دَ حقِ يهوديا يگِ نيكي كُنه، او پوئس ره دَ بندى خانه نگاه كد.

پوئس دَ حضورِ فستوس والى

^{۲۵} ^۱ اوخته فستوس سه روز بعد از رسيدونِ خو دَ ولايتِ يهوديه، از قيصريه دَ اورشليم رفت. ^۲ پيشوايونِ بزرگ و ريش سفيدايِ يهود دَ پيشِ فستوس آمده ادعاهاى خوره دَ ضدِ پوئس

دَزُو گُفَت و اَزُو خَاهِش كَد ^۳ كِه دَزُوا لُطْف كَدِه پوئس رِه دَ اورشليم رِي كُنِه. اونا دَ كَمِين بُوَد تا اُو رِه دَ بَيْنِ رَاه بُكُشِه. ^۴ مگم فِستوس دَ جَوَابِ اَزُوا گُفَت: ”پوئس دَ قَيْصَرِيه نَظَر بَند آسْتِه و خُود مِه دَ زُوْدِي دَ اُونَجِي پَس مَورُم. ^۵ كَسَاي كِه اَز مِينَكَلِ شُمُو صَاحِبِ اِخْتِيَار آسْتِه بِيِيه و قَد مِه بُورِه و اِگِه كُدم خَطَاي اَمَزُو آدَم سَر زَدِه بَشِه، اونا اِدْعَايِ خُورِه رُوي دَ رُوي اَزُو بُگِه.“

^۶ فِستوس تَقْرِيْباً هِشْت يَا دَه رُوز دَ اورشليم مَند و بَعْد اَزُو دَ قَيْصَرِيه رَفْت. رُوزِ دِيگِه شِي دَ چَوَكِي قِضَاوَتِ شِشْت و اَمْر كَد كِه پوئس رِه بِيَرِه. ^۷ وَخْتِيكِه پوئس اَمَد، يَهُودِيَاي كِه اَز اورشليم اَمَدِه بُوَد، گِرَدِ اَزُو رِه گِرِفْت و اِدْعَا هَاي كَلُو و خَطَر نَاك دَ ضِدِ پوئس پِيَش كَد، مگم نَتْنِست كِه ثَبُوت كُنِه. ^۸ پَس پوئس اَز خُود خُو دِفَاع كَدِه گُفَت: ”مَا نَه دَ خِلَافِ شَرِيْعَتِ يَهُودِ كُدم كَارِي كَدِيم و نَه اَم دَ ضِدِ خَانِه خُدا و قَيْصَرِ رُومِ دُچارِ كُدم خَطَايِي شُدِيم.“ ^۹ مگم فِستوس كِه مِيخَاسْت يَهُودِيَا رِه رَاضِي نِگَاه كُنِه، دَ پوئس گُفَت: ”آيَا قَبُولِ دَرِي كِه دَ اورشليم بُورِي و دَ اُونَجِي دَ پِيَشِ خُود مِه دَ بَارِه اَمَزِي اِدْعَا هَا مَحَاكِمِه شَنِي؟“ ^{۱۰} پوئس دَ جَوَابِ شِي گُفَت: ”فِعْلاً مَا دَ پِيَشِ تَخْتِ قِضَاوَتِ قَيْصَرِ، يَعْنِي دَمَزُو جَاي كِه بَايَد مَحَاكِمِه شَنَم، اَيْسْتِه يُم و خُود شُمُو بَهْتَر مِيدَنِيد كِه مَا مُرْتَكِبِ هِيچ جُرْمِي دَ ضِدِ يَهُودِيَا نَشُدِيم. ^{۱۱} اِگِه مُجْرِمِ بَشَم و يَا كُدم كَارِ بَد كَدِه بَشَم كِه قَابِلِ اِعْدَامِ بَشِه، اَز مَرگِ سَر كَشِي نَدَرُم. لِيكِن اِگِه اِدْعَا هَاي كِه اَمِي نَفْرَا دَ خِلَافِ اَزْمِه كَدِه هِيچ حَقِيْقَتِ نَدَرِه، هِيچ كَس حَقِ نَدَرِه كِه مَرِه دَ دِسْتِ اَمَزِي كَسَا بَدِيِه. مَا دَ پِيَشِ قَيْصَرِ رُومِ دَاذَخَايِي مُونُم.“ ^{۱۲} پَس فِستوس قَد مُشَاوَرِيْنِ خُو مَشُورِه كَدِه دَ جَوَابِ شِي گُفَت: ”آلِي كِه اَز قَيْصَرِ دَاذَخَايِي كَدِي، دَ پِيَشِ قَيْصَرِ مُورِي.“

پولس د حضورِ اگریپاس پادشاه

۱۳ چند روز بعد اگریپاس پادشاه و خاتون شی برنیکی د قیصریه آمد تا که د فستوس خوش آمدید بگه. ۱۴ پس ازی که اونا روزای کلو ره د اونجی مند، فستوس قضیه پولس ره د پیش پادشاه رسنده گفت: ”د اینجی یگ آدم آسته که از دوره فیلیکس بندی منده. ۱۵ وختیکه د اورشلیم رفتم، پیشوایون بزرگ و کته کلونای یهود د ضد ازو رسماً پیش ازمه شکایت کد و خواهش کد که او محکوم شه. ۱۶ ما د جواب ازوا گفتم که د رسم-و-رواج روم ای رقم نییه که یگ آدم بدون محکمه بلده جزا تسلیم شه، بلکه پیش ازی که آدم متهم شده ره تسلیم کنه، او ره قد مدعیای شی روی د روی مونه و بلده شی فرصت میدیه تا د برابر ادعاها از خود دفاع کنه. ۱۷ پس وختیکه اونا د اینجی آمد، ما بدون معطل د روز دیگه شی د چوکی قضاوت ششتم و امر کدم که امو آدم ره بیره. ۱۸ غتیکه مدعیای شی باله شد، د خلاف ازو هیچ جرمی ره ادعا نکد که ما انتظار دشتم، ۱۹ بلکه د باره دین خودون شی د بین ازوا اختلاف وجود دشت و ام د باره یگ شخص د نام عیسی که مرده، مگم پولس ادعا مونه که او زنده یه. ۲۰ ازی که د ای باره دودله بودم، ازو پُرسان کدم که آیا میخاهی د اورشلیم بوری تا ای قضیه د اونجی فیصله شه؟“ ۲۱ مگم پولس خواهش کد که تا زمان فیصله قیصر نظر بند بشه. پس ما امر کدم که او ره نظر بند کنه تا غتیکه بتتم او ره د پیش قیصر ری کنم. ۲۲ اگریپاس د فستوس گفت: ”غدر میل درم که تورای ازو ره خود مه قد گوش خو بشنوم.“

فستوس د جواب شی گفت: ”صباح تورای شی ره میشنوی.“

۲۳ روز دیگه شی اگریپاس و برنیکی قد د بده کلو آمد و قد قومندانان و مردای نامتوی شار د صالون عمومی داخل شد. د امر

فستوس، اونا پولس ره حاضر کد. ^{۲۴} اوخته فستوس گُفت: ”جناب اگریپاس پادشاه، و آی تمام کسای که د اینجی حاضر آستید! امی آدم ره مینگرید، تمام مردمِ یهود، چی د اورشلیم و چی د اینجی، د سر امزی آدم د پیش مه عرض کده و قد چیغ-و-شور کلو گُفته که ای آدم نباید دیگه زنده بُمَنه! ^{۲۵} لیکن ما پی بُردیم که ای آدم هیچ کاری نکده که سزاوار مرگ بَشه، ولے بخاطری که از قیصر دادخاهی کده، ما تصمیم گرفتیم که ای ره د پیش ازو ری کنم. ^{۲۶} مگم ازی که مطلب واضح ندرم که د اعلیٰ حضرت د باره ازی نوشته کنم، ای ره د اینجی د پیش پگ شمو و مخصوصاً د حضور اگریپاس پادشاه اُوردیم تا بعد از تحقیقات یگو چیز پیدا کده نوشته کنم. ^{۲۷} چون فکر موکنم عاقلانه نییه که یگ بندی ره ری کنم و ادعاهای ره که د خلاف شی شده ذکر نکنم.“

۲۶ ^۱ و اگریپاس د پولس گُفت: ”تو اجازه دری که بلده دفاع خو گپ بزنی.“ پس پولس دست خو ره باله کده اینی رقم از خود خو دفاع کد: ^۲ ”آی اگریپاس پادشاه، بلده مه جای خوشبختی آسته که امروز د حضور شمو د باره تمام ادعا های که یهودیا د سر مه کده از خود خو دفاع کنم. ^۳ خصوصاً بخاطری که شمو د باره رسم-و-رواج یهودیا و اختلافات نظر که د بین ازوا آسته معلومات کلو درید. پس خاهش مونم که لطف کده د عرض بنده قد صبر-و-حوصله گوش بدید. ^۴ پگ یهودیا د باره راه-و-رفتار زندگی مه از دورون جوانی مه خوب خبر دره، از شروع که ما د مینکل قوم خو د اورشلیم زندگی موکدم. ^۵ اونا از گاه مره مینخشه؛ اگه اونا بخایه میتنه شاهدهی بدیه که ما د عنوان یگ فریسی د مطابق سختگیرترین فرقه دین مو زندگی موکدم. ^۶ و آلی از خاطر امیدی که خدا وعده شی ره د بابه کلونای مو دده بود، محاکمه

موشم. ^۷ ای امو وعده آسته که دوازده طایفه مو امید دره که پوره
 شدون شی ره بنگره و امزی خاطر شاو و روز از تی دل عبادت
 مونه. آری جناب پادشاه، از خاطر امزی امید یهودیا د سر مه
 تهمت کده. ^۸ آی قوما، چرا شمو فکر مونید که ای ناممکن آسته
 که خدا مرده ها ره زنده کنه؟ ^۹ ما ام فکر موکدم که د هر وسیله
 ممکن قد هر کسی که نام عیسای ناصری ره بگیره، مخالفت کنم.
^{۱۰} امی کار ره ما د شار اورشلیم کدم: قد اختیاراتی که پیشوایون
 بزرگ دز مه دده بود، ما بسیاری از پیروای عیسی ره د بندی خانه
 میندختم و غیتیکه اونا د مرگ محکوم موشد، ما د خلاف ازوا
 رای میددم. ^{۱۱} غدر وختا د عبادت خانه ها رفته اونا ره جزا میددم
 و کوشش موکدم که اونا ره د کفر گفتو مجبور کنم. قار-و-غضب
 مه د بله ازوا د اندازه کلو شد که حتی تا شارای خارج رفته اونا ره
 آزار-و-اذیت موکدم. ^{۱۲} د یکی امزی سفرا د حالیکه قد حکم و
 اختیارات از طرف پیشوایون بزرگ سون شار دمشق مورفتم، ^{۱۳} د
 دم چاشت د بین راه، آی پادشاه، یگ نور ره از آسمو دیدم که
 روشوتر از نور آفتو بود و د گرد ازمه و کسای که قد مه بود، بلقده
 کد. ^{۱۴} امی که پگ مو د زمی افتدی، ما یگ آواز ره شنیدم که د
 زیون عبرانی دز مه گفت: 'آی شائلو، آی شائلو، چرا مره آزار
 میدی؟ د سر سخله چيو قد لغه زدو بلده تو مشکل خلق مونه.'
^{۱۵} ما پرسیدم: 'صاحب، تو کی آستی؟' مولا گفت: 'ما عیسی آستم،
 امو که تو آزار-و-اذیت مونی. ^{۱۶} آلی باله شو و د سر پای خو
 ایسته شو. ما دز تو ظاهر شدم تا که تو ره د خدمت خو تعیین کنم
 و تو د باره هر چیزی که از مه دیدی و هر چیزی که ما د آینده بلده
 تو نشو میدیم، شاهدی بدی. ^{۱۷} ما تو ره از دست قوم یهود و ام از
 دست ملت های غیر یهود که تو ره د پیش ازوا ربی مونم، نجات
 میدم. ^{۱۸} ما تو ره ربی مونم تا چیمای ازوا ره واز کنی و اونا ره از

تريکي د روشني و از چنگ شيطو سون خدا راهنمای کنی تا گناهای ازوا بخشیده شنه و اونا د مینکل کسای که د وسیله ایمان دَر مه مُقدّس شُده، میراث دَشته بَشه. ^{۱۹} امزی خاطر آی اگریپاس پادشاه، ما نِسبت د رویای آسمانی نافرمانی نکدم، ^{۲۰} بلکه اول د یهودیای دَمشق، اورشلیم و سر تا سر منطقه یهودیه و بعد ازو د مردم غیر یهود اعلان کدم که 'توبه کنید و سون خدا بید و عملی ره انجام بید که توبه شمو ره ثابت کنه. ^{۲۱} دَمزی دلیل یهودیا مَره د خانه خدا گرفتار کد و میخواست که مَره بکُشه. ^{۲۲} مگم تا امروز خدا مَره یاری کده و آلی د اینجی ایسته یم و د ریزه و کته شاهی میدیم؛ بغير از چیزای که انبیا و موسی پیشگویی کده که واقع موشه، دیگه هیچ چیز ره د زبون خو نمیرم: ^{۲۳} اونا پیشگویی کد که مسیح باید درد-و-رنج بکُشه و بحیث اولین کسی که از مرده ها دوباره زنده شده نور ره د قوم یهود و د ملت های غیر یهود اعلان کنه."

^{۲۴} د حالیکه پولس امی چیزا ره گفته از خود دفاع موكد، فستوس د آواز بلند گفت: "او پولس، تو دیونه ای! عِلْم کلو تو ره دیونه کده." ^{۲۵} پولس د جواب شی گفت: "جناب عالیقدر فستوس، ما دیونه نییم، بلکه حقیقت و تورای عاقلانه ره موگم. ^{۲۶} اگریپاس پادشاه که ما آزادانه د پیش شی توره موگم، ازی چیزا خبر دره. ما یقین درم که هیچ کدم ازی چیزا از نظر ازو تاشه نییه، چرا که ای واقعه ها د جای گوشه رخ ندده. ^{۲۷} آی اگریپاس پادشاه، آیا شمو د پیغمبرا عقیده درید؟ آری، ما میدنم که شمو دزوا عقیده درید." ^{۲۸} اگریپاس د پولس گفت: "خی تو د امیقس وخت کم مَره وادار مونی که مسیحی جور شتم!" ^{۲۹} پولس گفت: "از خدا میخایم که دیر یا زود، نه تنها شمو اعلی حضرت، بلکه پگ کسای که امروز

تورای مَره میسنوه رقمِ ازمه آلی شنه، مگم نه رقمِ ازمه آلی دَ زنجیرا. “^{۳۰} اوخته پادشاه، فستوس والی، برنیکی و دیگه نفرای که دَ اُونجی شِشته بُود، باله شد^{۳۱} و اَزونجی بُرو آمد و اونا قد یگدیگه خُونَقْل کده مُوگفت: ”ای آدم کاری نکده که سزاوارِ مرگ یا بندی خانه بَشه. “^{۳۲} و اگرپِیاس دَ فستوس گُفت: ”اگه از قیصر دادخاهی نَموُکد، ای آدم می تَنست که ایله شنه.“

رَبی کدونِ پوُلَس دَ شارِ رُوم

۲۷^۱ وختی قرار دَزی شد که مو از راه دریا سُون ایتالیا سَفَر کنی، پوُلَس و چند نفر بندی دیگه ره دَ یگ صاحبِ مَنصَب دَ نامِ یُولیوس که از فِرِقَه نِظامی قیصر بُود، تسلیم کد. ^۲ پس دَ یگ کِشتی که از منطقه اَدَرَمِیتِیم بُود و دَ زودی سُون بندر های ولایت آسیا رَبی مُوشد، سوار شده حرکت کدی. اَرِستَرخُس مَقدونِی از شارِ تِسالونیکِی ام قد مو قتی رفت. ^۳ روزِ دیگه شی دَ بندرِ صیدون رسیدی و یُولیوس قد پوُلَس خوبی کد و بلده شی اِجازه دَد که دَ دیدون دوستای خُو بوره تا اونا ضرورت های شی ره پوره کنه. ^۴ اَزونجی بسم از راه دریا رَبی شدی و ازی که باد از دَم رُوی مو بُود، از گوشه گوشه جزیره قِبرِس تیر شدی. ^۵ و بعد از سَفَر دَ مینکل دریا از بَغلِ قِیلِقیه و پَمفِیلیه تیر شدی و دَ شارِ مِیرا دَ ولایت لیکیه رسیدی. ^۶ دَ اُونجی یُولیوس صاحبِ مَنصَب یگ کِشتی ره که از شارِ سِکندرِیه سُون ایتالیا رَبی بُود، پیدا کد و مو ره دَزو سوار کد. ^۷ مو بلده روزای کلو دَ آهستگی پیش مورفتی و قد زَحمتِ کلو دَ نزدیکای شارِ کِنیدوس رسیدی و ازی که باد مانع پیش رفتون مو مُوشد، مو از بَغلِ جزیره کَریت از پالوی سَلْمونی رفتی. ^۸ دَ سختی از پالوی سَلْمونی تیر شدی و دَ یگ جای دَ نامِ «بندر نیک»

رسیدی که دَ نزدیکای شارِ لَسائیه بُود.

^۹ کلو وخت تیر شُدُد و اِدامه سَفَر از راهِ دریا دَ امزُو غَیت
خطرناک بُود، چرا که روزه گاه تیر شُدِه بُود. پس پولس دَزوا
نصیحت کده ^{۱۰} گُفت: ”او مردُم، ما مینگرمُ که سَفَر مو ازی کده
پیش خطرناک آسته؛ نه تنها دَ کِشتی و بار شی کلو نُقصان میرسه،
بلکه دَ جان های از مو ام.“ ^{۱۱} مگم صاحبِ مَنْصَب دَ تورای
کِشتی وان و صاحبِ کِشتی کلو تر تَوَجُه دَشت تا دَ تورای پولس.
^{۱۲} و ازی که امو بندر بلده تیر کدون زمستو مُناسب نبُود، تمام ازوا
صلاح دید که ازونجی حرکت کُنه تا شاید دَ فینیکس که یگ بندر
کریتی بُود و رُوی شی سُون شمال غَربی و جنوب غَربی واقع شُدُد،
بِرسه و زمستو ره دَ اُونجی تیر کُنه.

رَبی کدونِ پولس دَ شارِ رُوم

^{۱۳} وختیکه بادِ مُلایمِ جنوبی باله شُد، اونا گمانِ کد که میتنه دَ
مقصد خو برسه. پس اونا لَنگَرِ کِشتی ره باله کش کد و مو از بَغَلِ
کریت رَبی شُدی. ^{۱۴} لیکن زیاد وخت تیر نَشُد که یگ بادِ تُند،
مشهُور دَ بادِ «شمال شرقی» از طرفِ جزیره کریت باله شُدِه دَ
کِشتی زد. ^{۱۵} ازی که کِشتی گیر مند و نَتَنِست دَ دَمِ بادِ پیش بوره،
مو خود ره دَ دَمِ بادِ ایله کدی و بَرِ اِختیار بُرده شُدی. ^{۱۶} وختی دَ
بَغَلِ یگ جزیره ریزگگ دَ نامِ کاودا رسیدی، دَ زَحمتِ کلو تَنِستی
که کِشتی ریزگگ ره دَ چنگ بیری. ^{۱۷} بعد از باله کدونِ ازو
خَدَمای کِشتی دُوروبرِ کِشتی کُنه ره قد ریسپو محکم بسته کد و از
ترسِ ازی که کِشتی دَ ریگزارِ سیرتیس گور نروه اونا لَنگَرِ کِشتی ره
تاه کد و ایشِت که کِشتی امو رقم دَ دَمِ بادِ بُرده شُنه. ^{۱۸} روزِ دیگه
شی ازی که باد دَ شِدَّت کِشتی مو ره میزد، اونا بارِ کِشتی ره دَ

پورته کدو شد^{۱۹} و دَ روزِ سِوَم اونا قد دِستای خود خو اَسبابای
کِشتی ره دَ دریا پورته کد. ^{۲۰} بَلده روزای کَلو نه آفتو معلوم شد و نه
سِتاره ها. باد امو رقم دَ شِدَّت خو اِدامه دَشت و دِیگه هیچ اُمیدِ
نِجات بَلده مو نَمَنده بُود.

^{۲۱} دیر وخت موشد که اونا چیزی نَخورده بُود. دَ امزو غیت پولس
دَ مینکل ازوا ایسته شده گُفت: ”او مردُم! شمو از اوّل باید دَز مه
گوش میددِید و از جزیره کریت حرکت نموکدِید تا از پگِ امزی
ضرر و تاوان بیغم مومندِید. ^{۲۲} آلی از شمو جدی خاهش مومم که
هِمت خوره از دِست ندِید، دَ مینکل شمو دَ جان هیچ کس
نُقِصان نَمیرسه، بَلکه فقط کِشتی از دِست موره. ^{۲۳} چون دِیشاو
ملایکه خدای که ما مَرَبوط شی اَستم و اوره پرستش مومم، دَ
پالوی مه ایسته شده ^{۲۴} گُفت: ’آی پولس نترس، چرا که تو باید دَ
پیش قیصر حاضر شنی و خدا جان پگِ همسفرای توره ام بخاطرِ
از تو بخشیده.‘ ^{۲۵} پس آی مردُم، قوی دل بشید، چون ما دَ خدا
ایمان درُم که امو رقمیکه بَلده مه گُفته شده، امو رقم موشه.
^{۲۶} لیکن کِشتی مو باید دَ یکی ازی جزیره ها دَ ریگ گور بوره.“

^{۲۷} دَ شاو چاردهم دَ حالیکه مو دَ دریای ادریاتیک ایسو-و-اوسو
هی موشدی، تقریباً دَ نیم شاو خدماي کِشتی گمان کد که دَ خشکی
نزدیک شده. ^{۲۸} پس اونا آوره اندازه کد و آو پیست بیه آدم بُود؛
کمی پیشتر رفته بسم اندازه کد و آو پوزده بیه بُود. ^{۲۹} و از ترسِ
ازی که کِشتی مو دَ سنگا نخوره، اونا از پشتِ کِشتی چار لنگر ره
دَ دریا اندخت تا کِشتی ره ایسته کنه و دُعا موکد که زودتر روز واز
شنه. ^{۳۰} خدماي کِشتی قصد دَشت که از کِشتی دوتا کنه و دَ بانه
ازی که لنگر ره از پیشِ کِشتی دَ دریا میندزه، کِشتی ریزگگ ره دَ
دریا تاه کد. ^{۳۱} اوخته پولس دَ صاحب منصب و عسکرا گُفت:

”اگه خدماي کِشتي د کِشتي نَمَنه، شَمو نَمِيتِيد نِجات پيدا کُنيد.“
۳۲ پس عسکرا ريسپوناي کِشتي ريزگگ ره مُنْثي کده او ره ايله کد.

۳۳ کمي پيش از روز واز شُدو پوئس د پگ عُدِر-و-زاري کد که يگو چيز بُخوره و گُفت: ”امروز چارده روز آسته که د اِنْتَظار اِيسته شُدون طوفان آستيد و بدُون خوراک شِشته هيچ چيز نَخوردِيد. ۳۴
آلي دز شَمو عُدِر مُونم که يگو چيز بُخورِيد، چُون بلده زنده مندو شَمو د خوراک ضرورت دَرِيد. يگ تار موي از سر هيچ کُدم شَمو کم نَموشه.“ ۳۵ بعد از گُفتون امزي توره نان ره گِرِفت و د حُضُورِ پگ خدا ره شُکر کده نان ره میده کد و د خوردو شد. ۳۶ اوخته پگ ازوا دلگرم شده اونا ام د نان خوردو شد. ۳۷ جُمَلِه مو د کِشتي، دُو صد و هفتاد و شش نفر بودي. ۳۸ وختیکه پگ سير شد، اونا تمام گندم ره د دريا پورته کد تا کِشتي سُبک شنه.

میده شُدون کِشتي

۳۹ وختي روز واز شد، خدماي کِشتي زمي ره روش نَنست، مگم يگ خلیج ره دید که ساحل ريزگار دشت. اونا تصمिम گِرِفت که د صورت اِمکان کِشتي ره د امزو ريزگار بَشنه. ۴۰ پس اونا بند لنگرا ره مُنْثي کده لنگرا ره د دريا ايله کد و د حین حال ريسپوناي جَلو کِشتي ره ام واز کد. بعد ازو بادبان پيش کِشتي ره باله کش کد و کِشتي ره يکسره سُون ريزگار هي کد. ۴۱ ليکن کِشتي قد يگ بُغُنْدِي ريزگار تُکر کد و د ريزگ شِشت. پيش رُوي کِشتي محکم بند مند و هيچ شور نَخورد، مگم پُشت کِشتي بخاطر ضربه جَلِه های شَدِيدِ دريا جو جو شد. ۴۲ عسکرا قَصْد کد که بِندي ها ره بُکُشه تا نَشنه که يگون شي او بازي کده دوتا کنه. ۴۳ مگم صاحب مَنصَب که ميخاست پوئس ره نِجات بَدِيه، نه ايشت که اونا نَقْشِه

خو ره عملی گنه، بلکه امر کد که هر کسی که آوبازی ره یاد دره اول خود ره د دریا پورته گنه و د خشکی برسنه ^{۴۴} و باقی نفر د بِلِه تخته چيو ها و د بِلِه ثوئه های کِشتی از دُمبالِ ازوا بوره. دَمزی رقم پگ صحیح-و-سلامت د خشکی رسید.

د جزیره مالت

۲۸^۱ وختیکه صحیح-و-سلامت د لب دریا رسیدی، اوخته فامیدی که نام ازو جزیره مالت آسته. ^۲ مردم اُونجی قد ازمو کلو خوبی کد. ازی که بارو موبارید و هوا یخ بود، اونا آتش داغ کده از پگ مو پذیرایی کد. ^۳ پولس یگ مقدار خاشه جم کده آورد و د حین ایشو د بِلِه آتش یگ مار از قد ازو بخاطر گرمی آتش بر شد و د دست شی چسپید. ^۴ وختی مردم امزو جزیره مار ره د دست شی اوزو دید، قد یگدیگه خو گفت: ”ای آدم حتماً قاتل آسته. اگرچه از دریا نجات پیدا کده، مگم عدالتِ الهی اجازه نمیدیه که زنده بُمنه.“ ^۵ مگم پولس مار ره تک زده د منه آتش اندخت و هیچ ضرر دز شی نرسید. ^۶ اونا منتظر بود که جان شی آماس گنه یا ای که بے بلغه د زمی بفته و بمره. لیکن بعد از انتظار کلو اونا دید که هیچ ضرری د پولس نرسید. اوخته فکر ازوا بدل شد و اونا گفت: ”ای یکی از خدایو آسته.“

^۷ د نزدیک امزو جای زمینای وجود دشت که مربوطِ حاکم امزو جزیره موشد که پوبلیوس نام دشت. او مو ره د خانه خو برد و از مو پذیرایی کده مدت سه روز مهمون نوازی کد. ^۸ دمزو غیت آته پوبلیوس جاگه بی بود و تاو و پیچش خونی دشت. پولس د ملاقات ازو رفت و دعا کده دستای خو ره د بِلِه شی ایشو و او ره

شفا دَد. ^۹ بعد ازو واقعہ پگِ ناجورایِ دیگہ امزُو جزیرہ ام آمد و شفا یافت. ^{۱۰} امزی خاطر اونا مو ره کلو احترام کد و غیتیکہ تیاری رفتو ره میگرِفتی، چیزای ره که ضرورت دشتی بلده مو تہیہ کد.

رسیدونِ پولس د شارِ روم

^{۱۱} بعد از سه ماه مو د یگ کشتی که از سِکندریہ بُود و زمستو ره د جزیرہ مالت تیر کدُد، سوار شدی. د بلہ امزُو کشتی علامتِ «جوزا» نصب شدہ بُود. ^{۱۲} وختیکہ مو د شارِ سِراگوز رسیدی، سه روز د اُونجی مندی. ^{۱۳} از اُونجی د کشتی حرکت کده د شارِ ریغیوم رفتی. یگ روز بعد از رسیدون مو بادِ جنوبی باله شد و مو د روزِ دیگہ شی د بندرِ پوتیولی رسیدی. ^{۱۴} د اُونجی برارای ایماندار ره پیدا کدی که مو ره دعوت کد و مو مدتِ هفت روز ره قد ازوا مندی و ازونجی آخر کار سون شارِ روم آمدی. ^{۱۵} ایماندارای روم وختی از رسیدون مو خبر شد، تا بازارِ آپیوس و یگ آغیل د نامِ «سه سماوات» د دمِ راهِ مو آمد. غیتیکہ پولس اونا ره دید، خدا ره شکر گُفت و دل پیدا کد. ^{۱۶} وختی د روم رسیدی، د پولس اجازه دده شد که د یگ خانه قد یگ عسکر که ازو محافظت موکد، تنهای خو بشینه.

^{۱۷} بعد از سه روز پولس رهبرای یهودیا ره کوی کد و غیتیکہ اونا جم شد، دزوا گُفت: ”آی برارو، اگرچه کدم عملی بد د ضد قوم یا رسم-و-رواجِ بابہ کلونای خو نکدیم، ولے ما د اورشلیم دستگیر شدہ تسلیم رومیا شدیم. ^{۱۸} رومیا از مه تحقیق کد و میخواست که مره ایله کنه، چرا که هیچ جرمی دز مه پیدا نشد که سزاوارِ مرگ بشه. ^{۱۹} مگم یهودیا مخالفت کد و ما مجبور شدیم که از قیصر

دادخاهی کنم. باوجودِ ازی ام دَ ضِدِ قَوْمِ خُو هیچ شِکایتی ندرم.
۲۰ دَ امزی دِلیل شُموره کوی کدم تا شُموره بِنِگرم و قد شُموره
بُگم، چُون ما از خاطرِ اُمیدِ اسرائیل دَ ای زنجیرِ بندِ اَسْتَم. “ ۲۱ اونا
دَزُو گُفت: ”هیچ کدم خط از ولایتِ یهودیه دَ باره ازتو دَز مو
نرسیده و از برارونی که ازونجی آمده ام کسی دَ باره تو توره یا خبرِ
بد نَگفته. ۲۲ لیکن مو میخاهی نظر توره بَشنوی. مو میدنی که
مردم دَ هر جای دَ ضِدِ امزی فرقه بدگویی مونه.“

۲۳ پس اونا یگ روز ره تعیین کد و غدر کسا بلده دیدونِ پولس دَ
خانه شی آمد. اوخته او از صُبح تا شاو دَ باره پادشاهی خُدا قد
ازوا دَ تفصیل توره گُفت و کوشش کد که قد شریعتِ موسی و
نوشته های انبیا اونا ره دَ باره عیسی مسیح قِناعت بدیه. ۲۴ بعضی
ازوا توره های ازو ره قبول کده ایمان اُورد، ولی بعضی های شی
ایمان نَورد. ۲۵ وختیکه دَ بین ازوا اِختلافِ نظر پیدا شد، اونا
اُونجی ره ایله کد. مگم پیش از رفتونِ ازوا پولس اینی توره ره
گُفت: ”روح اَلْقُدس تَوَسُّطِ اِشعیا نَبی دَ بابه کَلونای شُمو چی
خوب گُفته بود،

۲۶ دَ پیشِ امزی قوم بورو و بگی:

”شُمو شنیده مورید، مگم بی نَموفتید؛

دوامدار توخ مُونید، لیکن نَمینگرید،

۲۷ چراکه دل های امزی قوم سخت

و گوشای شی گِرَنگ شده

و اونا چیمای خوره پوٹ گِرَفته،

تا قد چیمای خو ننگره

و قد گوشای خو نشنوه

و د دل خو نفامه تا پس سون ازمه بیه،

و ما اونا ره شفا بدم.“

^{۲۸} و آلی بدیند که ای نجاتِ الهی د غیرِ یهودیا دده شده و اونا او ره قبول مونه.“ ^{۲۹} [غیتیکه پولس ای چیزا ره گُفت، یهودیا د حالیکه قد یگدیگه خو سخت بحث موکد، ازونجی رفت.]

^{۳۰} پولس دو سال تمام د خانه کرایبی زندگی موکد و هرکسی ره که د پیش شی میمد، خوش امید مگفت. ^{۳۱} او د دلیری کامل و آزادانه پادشاهی خدا ره اعلان موکد و د باره مولا عیسی مسیح تعلیم میدد.